

Կը յիշեմ եւ
կը պահանջեմ

ԼՐԱՏՈՒ 2015

Ժողովուրդիս հետ
Ժողովուրդիս համար

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի 25 ամեակ

Միութեան մը յորեկինական տարիներու նշումը առիթ մըն է, որ կը ծառայէ անցեալը եւ ներկան քննելով, նոր մարտահրաւերներ դիմագրաւելու, նոր լուծումներ որդեգրելու, ընթացիկ գործունէութեան կողքին յատուկ աշխատանքներ իրագործելու, ժամանակավրէպը թօթափելով փայլուն ապագայ կերտելու եւ առաւել առիթ մը, կատարելագործուած արժէտըրումները գնահատելու:

ՀՕՄի Գանատայի շրջանը կը գործէ իբրեւ կառոյց եւ իբրեւ կայուն միատր, առհասարակ իրեն կապուած տարբեր բաժանումներով: Բնականաբար իբրեւ բարեսիրական կազմակերպութիւն, Գանատահայ գաղութին յենարան է նկատուած եւ վստահելի հասցէ: Տարիներու փորձառութիւնը, գործունէութիւնն ու արդիւնաւետութիւնը, փաստօրէն չեն խախտած մեր կառոյցին նկատմամբ ժողովուրդին համակողմանի վստահութիւնը: Շահուած վստահութիւնը պէտք է պահպանել, որովհետեւ հիմնական երաշխիքն է յառաջիկայ տասնամեակներու ծրագիրներու արդիւնաւետութեան:

Այս հաստատ համոզումներով կ'ողջունենք ՀՕՄի 25 ամեակը, խոստանալով միշտ բարձր պահել այն դրօշը, որ ՀՕՄ-ի հիմնադիրներուն կողմէ աւանդ ձգուեցաւ մեզի:

Մեր մասնաճիւղերու եւ անդամներու լայնածաւալ գործունէութիւնը հիացում կը պատճառեն իրենց շուրջ համախմբուած բոլոր կազմակերպութիւններուն: Անկախ ձեռք բերուած (նիւթական եւ բարոյական) արդիւնքներէն, մեր կառոյցի գոյութիւնը Գանատահայ ներուժը համախմբելու եւ նպատակաւոր դրած աշխատանքը իրականացնելու առումով, ըստ էութեան բաւական ճամբայ է կտրած:

Ցեղադարձ ակնարկ մը կարելոր է գնահատելու կատարուած աշխատանքը: 2014-2015 տարեշրջանը ինքնին իրագործումներով եւ յաջողութիւններով յազեցած տարի մը եղաւ: Աշխատանքներու ծիրէն ներս, կ'արժէ անդրադառնալ յատկանշական կարգ մը ծրագիրներու.-

1.-Մուրիահայութեան Օժանդակութիւն:

ա) Հայ Դպրոց Օրագիր

բ) Տաք Ճաշ Օրագիր եւ Տաքուկ Բնակարան Օրագիր

գ) Ամանոր Օրագիր

Մուրիան յատկապէս ու Հալէպը իբրեւ մայր գաղութ, սփիւռքին մատակարարած իր մարդուծով, այսօր ինք տագնապի մէջ է ու մեր օժանդակութեան կարիքը ունի: Կը յուսանք, որ շուտով վերջ կը գտնէ ձգնաժամային այս կացութիւնը եւ խաղաղութիւն կը տիրէ ամենուրեք:

2. Հայոց Ցեղասպանութեան 100-ամեակ:

Հայոց Ցեղասպանութեան հարիւրամեակին համընկնող այս տարեշրջանը՝ արդարացիօրէն նախանձախնդրութիւն ստեղծեց մեր երիտասարդ սերունդին մօտ, եւ Հայ Դատի նախաձեռնութիւնները առիթ եղան աւելի ամուր խարսխելու պահանջատիրութեան ոգին իրենց մէջ: Այս ծիրէն ներս յիշենք հետեւեալ ծրագիրները

ա) Գանատայի Հայ Դատի ծրագիրներուն նիւթական օժանդակութիւն

բ) Պարէտ Մարոնեանի բեմադրած « Women of 1915 » ժապաւնի պատրաստութեան նիւթական աջակցութիւն

գ) Կեդրոնական Վարչութեան «Rebuilding a Nation: The Armenian Women's Century of Resistance and Empowerment» թեմայով սեմինարի եւ ՄԱԿի մէջ ցոցադրուած հայկական ասեղնագործութեան ցուցահանդէսի մասնակցութիւն

ՀՕՄ-ը իր գոթարատ ձեռքը երկարեց երբ իր ժողովուրդը ճակատագրական կացութիւններու դէմ գտնուեցաւ: Հայաստանի, Արցախի, Ջաւախքի եւ սփիւռքի մէջ լուրջ ծրագիրներ իրագործեց, բարեսիրական եւ հասարակական: Յիշենք մի քանին.-

3. Ախուրեանի Մօր ու Մանկան Օննդատուն

4. Արցախի Հաղորդի շրջանի Սօսէ Մանկապարտէզ

5. Որբախնամ Օրագիր

6. Ուսանող Օրագիր

7. Ջաւախքի Բազմագաւակ ընտանիքներու օժանդակութիւն

8. Պուկկարիոյ Մանկապարտէզներ

9. Ներքալ երկրաշարժի աղետեալներու նիւթական օժանդակութիւն:

Տեղական առումով, նիւթաբարոյական օժանդակութիւն բերինք բոլոր քոյր կազմակերպութիւններուն անխտիր: Նեցուկ եղանք Հայաստանի Հարապետութեան դեսպանատան տարեկան յատկացումներով եւ շէնքի նորոգութեան, նիւթապէս օժանդակեցինք Հայաստան Համահայկական Հիմնադրամին, Ս. Գեորգ եկեղեցւոյ շինութեան ծրագրին եւ երիտասարդական բանակումներուն:

Ապագայ սերունդին հայեցի դաստիարակութիւնը որպէս առաջնահերթութիւն նկատի առած, շրջանս նիւթական օժանդակութիւն տրամադրեց մեր կրթական օճախներուն եւ կրթաթոշակներ տրամադրեց գանատահայ 10 համալսարանական ուսանողներու:

Այս ծրագիրները միայն որոշումներով չիրականացան, այլ կազմակերպուած եւ բժախնդիր աշխատանքով:

ՀՕՄ-ը գիտցաւ քայլ պահել ժամանակին հետ: Տարեց անդամի հմտութիւնն ու փորձառութիւնը արժէւորելով, կրցաւ երիտասարդ ուժը ներգրաւել, որ իր արդիական գաղափարներով ու աշխուժութեամբ, նոր ալիւն կը ներշնչէ եւ յարատեւութիւնը կ'ապահովէ մեր կազմակերպութեան:

Միեկի ՀՕՄ-ականներ,

Մեր վրայ լուրջ պատասխանատւութիւն է դրուած, կենսունակ եւ առողջ պահելու մեր անգուցական կազմակերպութիւնը: Այս ծանր լուծը կրելու համար հայ կնոջ յամառութիւն է պէտք եւ անհատնում ծով համբերութիւն:

Այսօր ուրախութեամբ եւ հպարտութեամբ կը շէշտենք թէ որքան հզօր է մեր կազմակերպութիւնը, որքան պատրաստակամ են մեր անդամները եւ որքան լաւ պատրաստուած (թրծուած) մեր վարչականները: Դուք ձեր նուիրեալ գործունէութեամբ կեանքի վերածեցիք մեր ժողովուրդի գոյութիւնը պայմանաւորող ազգասիրական ու մարդասիրական առաքելութիւնը:

Ձեր կամատր աշխատանքով, ձեր կարողութեան եւ ժամանակի լաւագոյն բաժինը տուիք: Տուիք սիրով, անսակարկ եւ առանց փոխադարձ ակնկալութեան:

Խորապէս համոզուած ենք, որ ՀՕՄը տակաւին երկար տասնամեակներ, պատուով պիտի կատարէ ազգանուէր ու հայրենասնուէր իր գործը, շնորհիւ իր անդամներու նուիրագործութեան, անձնագոծութեան ոգիին եւ կազմակերպուած աշխատելաձեւին, եւ այս բոլորը ի խնդիր հայ ժողովուրդի գոյատեւման:

Միասնական ուժերով, մշտանորոգ ոգիով ու աշխուժութեամբ շարունակենք օժանդակել ազգանպաստ եւ հայրենանպաստ մեր բոլոր ծրագիրներուն:

Հայ Օգնութեան Միութեան
Գանատայի Շրջանային Վարչութիւն

ՀԱՅ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ
ARMENIAN RELIEF SOCIETY, INC. CENTRAL EXECUTIVE BOARD

80 Bigelow Ave., Suite 300, Watertown, MA 02472, USA

Tel: +1-617-926-5892, Fax: +1-617-926-4855, Email: info@ars1910.org, URL: www.ars1910.org

Միեկի ընկերուհիներ,

Հայոց ցեղասպանութեան հարիւրամեակի այս տարին, աւելի քան մէկ դարու ժամանակամիջոցով մը մեզ կը բաժնէ այն օրէն, երբ փոքրաթիւ գաղութի մը մէջ, խումբ մը հաւատաւոր հայուհիներ, Գանատայի մէջ հիմը կը դնէին ՀՕՄ-ի առաջին մասնաճիւղին՝ Օլթաբիոյ նահանգի Պրէնթֆորտ քաղաքին մէջ: Այս առաջին քայլը, ծնունդ տուաւ Հայ Օգնութեան Միութեան համաշխարհային կառոյցի ամենակենսունակ միաւորներէն մէկուն՝ որուն 25-ամեայ ընդարձակ գործունէութեան տարեդարձն է որ կը նշենք այս տարի:

Որպէս Հայ Օգնութեան Միութեան հարիւրհինգամեայ գոյութեան ամենագործունէայ միաւորներէն մին, որ նուիրեալ անհատներու հաւաքական աշխատանքով է որ կարժէտրուի, անցնելով հայ ժողովուրդի ճակատագրական վերիվայրումներէն, Գանատայի Միաւորը, իր բոլոր մասնաճիւղերու անցեալ ու ներկայ գործունէութեամբ, բերած է իր արժանաւոր բաժինը

ՀՕՄ-ի համահայկական իրականութենէն ներս՝ ամբողջական նուիրումով ու ՀՕՄ-ավայել կարգապահութեամբ:

Անհամար աշխատունակ անհատներու անցաւոր կենսքերուն ժապոյտն արգասիքն է, որուն վրայ բարձրանալով վ է որ հաւաքակա՛նը, Միութիւնը ի նքը կը հասնի իր տասնամեակ-ներուն, յիսնամեակներուն եւ հարիւրամեակներուն՝ արժէւորելով իր կենսունակ գոյութիւնը, մղուած ապագայի իր տեսլականով ու նորանոր ծրագիրներու իրականացումով: Այսօր, այս հաւատքով ու նուիրումով է, որ Միաւորը կը շարունակէ ծառայել անսալով կարօտեալներու եւ աղետեալներու ձայնին:

Ներկայ փորձութիւններով լի իրականութեան դէմ առ դէմ, կոյզենք վերստին յիշեցնել բոլորիս՝ ՀՕՄ-ի մեր մեծ ընտանիքի անդամներուն, համակիրներուն, եւ մեր ժողովուրդի բոլոր ք խաւերուն, թէ «Ժողովուրդէս ժողովուրդիս» կարգախօսով, ահա՛ երկու եւ կէս տասնամեակ, Գանատահայ Հայ Օգնութեան Միութիւնը ընթացած է իր արդիւնաւետ գործունէութեան ճանապարհով:

Միեկի ընկերուհիներ, ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութիւնը, կու գայ շնորհաւորելու Շրջանիդ 25-ամեակը, մաղթելով նորանոր յաջողութիւններ ձեր տեղական թէ համահայկական բոլոր ք աշխատանքներուն: Վարձքերնիդ կատար ք:

Ընկերական բարեկեցութիւն՝
Հայ Օգնութեան Միութեան
Կեդրոնական Վարչութիւն

ԾԱՌԱՅՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ԱՆՀԱՄԱՆԵԼԻ ԿԱՄՕՔՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԵՒ ԸՆՏՐՈՒԹԵԱՄԲ ԱԶԳԻՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԷՍԵՏ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ՀԱՅՈՑ ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՅ

ՇՆՈՐՀՔ, ՍԷՐ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ Ի ՏԵԱՌՆԷ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ Ի ՄԵՆՋ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՅԱԶՈՅ ՍՐԲՈՅ ՀՕՐՆ ՄԵՐՈՅ ԳՐԻԳՈՐԻ ԼՈՒՍԱՒՈՐԶԻՆ

ԹԵՄԵԿԱԼ ՍՐԲԱԶԱՆ ԱՌԱՋՆՈՐԳԱՅ, ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՅ ԵՒ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՅ, ՎԱՐԳԱՊԵՏԱՅ ԵՒ ՔԱՀԱՆԱՅԻՅ, ԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՈՅ ԵՒ ԿԵԳՐԱՆԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ, ԵՐԵՍՓՈԽԱՆԱԿԱՆ, ՊԵՏԱԿԱՆԱԿԱՆ, ԳԱՏԱԿԱՆԱԿԱՆ, ԳԱՆՈՒՄԱԿԱՆ ԵՒ ԹԵՄԵԿԱՆ ԺՈՂՈՎՈՅ, ԹԱՂԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆՅ ԵՒ ՀՈԳԱՐԱՐՉՈՒԹԵԱՆՅ, ԲԱՐԵՍԻՐԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆՅ ԵՒ ԾԱՌԱՅԻՅ ՀԱՅ ԳՊՐՈՒԹԵԱՆ, ԳԱՍՏԻՐԱԿ ՌԻՍՈՒՅՉԱՅ ԵՒ ՄԱՄԼՈՅ ՍՊԱՍԵՐԱՅ, ԵՒ ՀԱՄՕՐԵՆ ՀԱՒԱՏԱՅԵԱԼ ՀԱՐԱԶԱՏԱՅ ՄԵՐՈՅ ՀԱՅԿԱԶՆԵԱՆ ԱԶԳԻ ՈՐ Ի ՍՓԻՌՈՍ ԱՇԽԱՐՀԻ, ՔՐԻՍՏՈՍԱԼԵՆԴ ՍԻՐՈՅ ԵՒ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՈՂՋՈՅՆ Ի ՄԵՆՋ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՅԱԶՈՅ ՍՐԲՈՅ ՀՕՐՆ ՄԵՐՈՅ ԳՐԻԳՈՐԻ ԼՈՒՍԱՒՈՐԶԻՆ: ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ ՀՕՐ ԱՍՏՈՒԾՈՅ, ՍԷՐ ՈՐԳԱՅՆ ՄԵՍԵՆ ԵՒ ԸՆՈՐՀՔ ՀՈԳՈՒՅՆ ՍՐԲՈՅ ԵՂԻՏԻՆ ԸՆԴ ՉԵՑ ԸՆԴ ԱՄԵՆԱՅԵԱՆԴ. ԱՄԵՆ:

2015 տարին հարիրամենակն է Հայոց Յեղասպանութեան: Հետեւաբար, իր խորքով ու իմաստով, իր նպատակով ու պատգամով տարբեր թուական մը պէտք է դառնայ 2015 տարին իւրաքանչիւր հայու ու ողջ հայութեան կենքին մէջ:

Հայ ժողովուրդի հաւաքական յիշողութեան մէջ իր անցնջելի դրոշմն է ձգած հայոց ցեղասպանութիւնը: Աշխարհի վրայ չկայ հայ, որուն արեան հետ չէ թրծուած ու կենքին հետ չէ շաղախուած հայոց ցեղասպանութիւնը: Աշխարհի վրայ չկայ հայ, որուն ընտանիքը եմբարկուած չլլայ ցեղասպանութեան, տարագրումի, հայրենազրկումի կամ սփիւռքացումի:

Հարիր տարի յիշեցինք խումկով ու աղօթքով մեր մէկուկէ միլիոն նահատակները, որոնք գոհ գացին Արեւմտեան Հայաստանի ու Կիլիկիոյ մէջ հայ ժողովուրդին դէմ Օսմանեան թուրք պետութեան կողմէ ծրագրուած ու գործադրուած ցեպասպանութեան:

Հարիր տարի յիշեցինք ողբով ու ցասումով մեր մշակութային ու կրօնական դարատոր արժէքներուն՝ եկեղեցիներուն, վանքերուն, խաչքարերուն, սրբավայրերուն, ձեռագիրներուն ու հոգեմտաւոր անթիւ արժէքներուն քանդումն ու փճացումը նոյն ցեղասպանին կողմէ:

Հարիր տարի յիշեցինք պողոկոմով ու պահանջատիրական ոգիով մեր ազգասպատկան, եկեղեցւոյատկան ու անհատական բազմահազար կալուածներու բռնագրաւումը ցեղասպանին կողմէ:

Արդարեւ, 1915-ին, ցեղասպանութեան ու տարագրումի հետեւանքով ամայացան հայութեան ստեղծագործ ոգիով շէնցած ու ծաղկած քաղաքներն ու գիւղերը Արեւմտեան Հայաստանի ու Կիլիկիոյ: Որքա՛ն կը պատշաճին Մաղմուսին հետեւեալ բառերը հայոց ցեղասպանութեան յառաջացուցած մահուան ու քանդումին.- «*Ո՛վ Ասորւած, հեքանունիքը քու ծառանգութեանդ մէջ մտան, քու սուրբ րամարդ պղծեցին, Երուսաղէմը աւերակներու դարչուցին: Քու ծառաներդդ դիակները երկնքի թռչուններուն կերակուր րուին, քու սուրբերդդ մարմինը՝ երկրի գազաններուն: Անոնց արիւնը ջուրի պէս բափեցին Երուսաղէմի շուրջը ու մէկը չկար որ գտնուր քաղէր...*» (Սղ 79.1-3):

Յեղասպանին ոճրային նպատակն էր՝ ցեղասպանութեան, տարագրումի ու հայաբափումի ճամբով բնացնել հայ ժողովուրդը ու ցնջել Հայաստանը աշխարհի քարտէսէն...:

Սակայն, իր դարատոր հայրենի հողերէն արժատախիլ եղած, գաղթական ու որք դարձած հայ ժողովուրդի վերապրող գաւակները երբեք չնոցան իրենց նահատակները, չնոցան անոնց սրբազան կտակը: Անոնք լսեցին պատգամը Քրիստոսին թէ՝ «*Մի՛ վախճար անոնցմէ, որոնք մարմինը կը սպաննեն եւ սակայն հոգին չի՛ն կրնար սպաննել*» (Մտ 10.28): Այս հաւատքով գոտեպնդուած ու հայ ժողովուրդի վերածննդեան տեսիլքով հզօրացած, վերակազմակերպեցին իրենց անհատական ու հաւաքական կենքը, եկեղեցի ու դպրոց շինեցին, համայնքային կառոյցներ հաստատեցին ու կազմակերպութիւններ յառաջացուցին սփիւռքի տարածքին: Անոնք նաեւ ցեղասպանին ու համայն մարդկութեան յիշեցուցին անկատիժ մնացած ցեղասպանութիւնը իրենց ժողովուրդին եւ՝ արդարութիւն պահանջեցին:

Արդարեւ, անցնող հարիւր տարիներուն, մեր եկեղեցին, հայ դատի մարմինները, մեր քաղաքական կազմակերպութիւնները ու վերջին երկու տասնամեակներուն վերանկախացած մեր հայրենի պետութիւնը, քաղաքական, քաղաքական, յարաբերական եւ այլ միջոցներով ո՛չ միայն յիշեցուցին աշխարհին հայոց ցեղասպանութիւնը, այլ նաեւ հետեւողական կերպով ու անխոնջ աշխատանքով հետապնդեցին քսաներորդ դարու անպատիժ մնացած առաջին ցեղասպանութեան ճանաչումը: Այսօր փաստօրէն մեծ թիւով պետութիւններ, եկեղեցիներ ու կազմակերպութիւններ պաշտօնապէս ճանջցած են հայոց ցեղասպանութիւնը: Հայերու կարգին օտար մտաւորականներ բազմաթիւ աշխատասիրութիւններ հրատարակած են՝ հայոց ցեղասպանութեան գանազան ծալքերը ուսումնասիրող ու անոր ճանաչումը պահանջող:

Արդ, մեր ժողովուրդի գաւակները իրենց կենքի ամենէն դժուար պայմաններուն մէջ իսկ հաւատարիմ մնացին իրենց նահատակներու անմեռ կտակին եւ ուխտեցին, արձեւալ Մաղմուսին բառերով՝ «*Ո՛վ Երուսաղէմ, եթէ քեզ մոռնան, թո՛ղ իմ աչ չեռքս իր պաշտօնը մոռնայ: Թո՛ղ իմ լեզուս իմ քիմքիս փակչի, եթէ քեզ չյիշեն...*» (Սղ 137.5-6): Հարիւր տարիներ շարունակ մեր ժողովուրդի արի գաւակները յիշեցին ու յիշեցուցին՝ թակելով մարդոց փակ սրտերուն ու մտքերուն դռները եւ հայոց ցեղասպանութեան ճանաչումը դարձնելով իրենց պայքարին կիզակէտը:

Սիրելի՛ ժողովուրդ հայոց,

Նուիրական նոյն պայքարը անհրաժեշտ է որ շարունակուի համազգային մաշտապով ու վերանորոգ թափով: Ժամանակը հասած է, որ մեր ժողովուրդը իր պահանջատիրութեան նոր ուժակներովն ու այժմէականութիւն տայ զայն փոխադրելով իրաւական դաշտ՝ միջազգային օրէնքի տուեալներու լոյսին տակ հետապնդելու իր բռնաբարուած իրաւունքները:

Յեղասպանութեան ու Մարդկային Իրաւանց Հռչակագրերը յստակօրէն կը շեշտեն, որ ցեղասպանութիւնը ոճի՛ր է մարդկութեան դէմ եւ, հետեւաբար, ցեղասպանը, ըլլայ ան անհատ, կազմակերպութիւն թէ պետութիւն, պէտք է ներկայանայ միջազգային արդարութեան ատենամիջ: Միջազգային օրէնքը նաեւ կը շեշտէ թէ՝ ցեղասպանութեան ճանաչումը կ'ենթարէ հատուցում: Հետեւաբար, հայոց ցեղասպանութեան ճանաչումը պէտք չէ նկատել վախճանակէտը հայ ժողովուրդի պահանջատիրութեան: Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչումը ու հատուցումը, որպէս իրարու հետ սերտօրէն ընդելուզուած մէկ ու անբաժանելի ամբողջութիւն, պէտք է դառնայ հայ ժողովուրդի պահանջատիրական պայքարին ամուր հիմքը ու յստակ նպատակը: Կրնայ ըլլալ, որ աշխարհաբաղաքական ներկայ պայմանները նպաստաւոր չլլան մեր պահանջատիրութեան: Կրնայ ըլլալ, որ ցեղասպանը իր դիւսնագիտական ու տնտեսական ազդու միջոցներով արգելակէ մեր ժողովուրդին կողմէ այս ուղղութեամբ կատարուող ոեւէ փորձ: Սակայն, հակառակ այս դառն իրականութեան, մեր ժողովուրդը առանէ՛լ հաւատքով ու յանձնառութեամբ կոչուած է շարունակելու իր պահանջատիրական երթը:

Հայ ժողովուրդը Հայաստանի, Արցախի ու Սփիւռքի մէջ միասնական ոգիով ու միակամ ճիգով կը պատրաստուի նշել հարիրամենակը ցեղասպանութեան: Մովորական ամենակ մը չէ, պէտք չէ՝ դառնայ, հայոց ցեղասպանութեան հարիրամենակը: Բարձրագոյն աստիճանի նախանձախնդրութեամբ ու նպատակապաց մօտեցումով հարկ է արժեւորել այս թուականը մեր ազգի կենքէն ներս: 100-ամեակը դարձակէտ մը պէտք է դառնայ մեր ժողովուրդի արդար իրաւունքներու վերատիրացման պայքարին մէջ: Վեհափառ Հայրապետներու նախազանդութեամբ յառաջիկայ Ապրիլի 23, 2015-ին Սուրբ Էջմիածնի մէջ տեղի ունենալիք հայոց ցեղասպանութեան նահատակներու հաւաքական սրբադատումը վստահաբար կարելոք դէպք մը պիտի դառնայ 100-ամեակի ծիրէն ներս:

Հարկ է նաեւ նայիլ 100-ամեակէն անդին...: Յարափոփոխ աշխարհի պայմանները ու առաջնահերթութիւնները յաճախ կը պահանջեն մօտեցումներու, գործելաձեւերու ու շեշտաւորումներու վերատեսութիւն՝ որպէսզի հայ դատին հետապնդման աշխատանքները դառնան համահունչ մեզ շրջապատող իրականութիւններուն: Հարկ է ըլլալ արթուն ու միշտ միակամ, հարկ է նաեւ ճիշդ կարդալ «ժամանակի նշանները»...:

Հայ դատը իւրաքանչիւր հայուն ու ամբո՛ղջ հայութեան դատն է, մեր նահատակներուն դատն է, մեր ապագայ սերունդներուն դատն է: Արդ, իւրաքանչիւր հայ կոչուած է իր ներդրումը կատարելու մեր իրաւունքներու վերատիրացման համահայկական ճիգին:

Հայոց ցեղասպանութեան 100-ամեակի սեմին, սոյն Հայրապետական Սրբատառ Կոմիտէով կոչ կ'ուղղենք,

– մեր **քննքուն** ժողովրդային լայն խաւերու մասնակցութեամբ, կրօնական արարողութիւններու, հրապարակային հանդիսութիւններու եւ այլ ձեռնարկներու ճամբով արժարժ պահելու մեր բիւրաւոր նահատակներու անմեռ յիշատակը ու կենդանի՝ անոնց յաւերժաօս պատգամը:

– մեր ազգի կենաքէն ներս գործող **կազմակերպութիւններուն՝** հաւաքական ճիգով ու միասնական ոգիով ծրագրելու ու արժեւորելու այս կարեւոր դէպքը մեր կենաքէն ներս:

– մեր **դպրոցներուն՝** հայ աշակերտի մարդակերտումի ու հայակերտումի աշխատանքին մէջ յատուկ տեղ տալու 100-ամեակի իմաստին ու պատգամին:

– մեր **մշակութականներուն՝** աշխատասիրութիւններու ու դասախօսութիւններու ճամբով անդրադառնալու հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման ու հատուցման հրամայականին:

– մեր **ժողովուրդի բոլոր գաւակներուն՝** գործնապէս մասնակից դառնալու ընդհանրապէս հայ դատի աշխատանքներուն ու մասնաւորաբար 100-ամեակին առթիւ տեղի ունենալիք ձեռնարկներուն:

Թող մեր մէկուկէ միլիոն նահատակներու յիշատակը միշտ մնայ վառ ու անոնց կտակը՝ միշտ հնչելը մեր անհատական թէ համայնական կենաքէն ներս:

Քրիստոնէական հաւատքով վերանորոգուած ու մեր նահատակներուն պատգամով հզօրացած քալենք յառաջ՝ դէպի մեր ժողովուրդի պայծառ ապագան:

Ողջ լերուր ի Տէր, զօրացեալք շնորհօք Ս. Հոգւոյն եւ յաւէտ օրինեալ ի Մէնջ: Ամէն:

Էլբաս Է.

ԱՐԱՄ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՅ

*Տոաւ կոնդակս ի Գաբրիէլոսարանիս
Ի դուռն Մայր Տանարիս Սրբոյն Գրիգորի Լուսարոյնին
Որ Վերիխաս, Լիբանան
Ի 28-ն Դիկրիւնիքի, 2014 թուին Քրիստոսի, եւ
Ի թուին Հայոց ՌՆԿԻ,
Ընդ համարաւ ՎՅԿԼ*

ԳԻՐ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ 25-ԱՄԵԱԿԻՆ ԱՌԻԹՈՎ

«Եթէ անծանօթին յօժարութեամբ կերակրես ու դժբախտին անձը կշտացնես, այն ատեն քու լոյսդ խաւարի մէջ պիտի ծագի եւ մթութիւնդ կ'էսօրուան պէս պիտի ըլլայ: Տէրը շարունակ քեզ պիտի առաջնորդէ. քու անձդ երաշտի ատեն պիտի կշտացնէ ու ոսկորներդ զօրացնէ. դուն որոգուած պարտեզի մը պէս պիտի ըլլաս, ջուրի ակի մը պէս որուն ջուրերը չեն պակսիր: Քեզմէ ծնածները հնադարեան աւերակները պիտի կառուցանեն. նախկին սերունդներէն ժաացած հիմերը պիտի կանգնեցնես ու պիտի կոչուիս “Ճեղքուածքներ նորոգող, բանուկ շաւիղներ վերականգնող”»:

Ազնուամեծար եւ քաղցրաբարոյ նուիրեալներ
Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան
Որ ի Մոնթրէալ-Գանատա.

Երախտարժան երախտաւորեալք.
Հայրական սիրով եւ հոգեկան անհուն ուրախութեամբ, կը շնորհաւորեմ զձեզ, Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան Հաստատման 25-Ամեակի այս յատուկ եւ բերկրալից առիթով:
Մեզի համար, հպարտութիւն է փառք տալ Աստուծոյ, որ Հայոց Պատմութեան ճակատագրական մէկ հանգրուանին, մեր կեանքը զարդարեց Հայ Օգնութեան Միութեան ծնունդով:
Մեզի համար, հպարտութիւն է՝ պատիւ ընծայել անոնց, որոնք ապագայի տեսլապաշտ հաւատքով, աւելի քան հարիւր տարիներ առաջ, հիմնեցին Հայ Օգնութեան Միութիւնը, որպէսզի անխկա հասնի մեր ժողովուրդի բոլոր կարիքներուն, ի Հայաստան եւ ի Սփիւռս Աշխարհի:
Արդարեւ ժամանակները ցոյց տուին, որ ապագան կարդալու, ապագան յստակատեսութեամբ դիտելու եւ ապագան ներկային մէջ կերտելու Հայ Օգնութեան Միութեան բոլոր հիմնադիրներն ալ եղան ապագայատես ճշմարտատեսներ:
Այսօր, երբ Հայ Օգնութեան Միութեան բարախող մէկ երակին՝ Գանատայի Շրջանային Վարչութեան հիմնադրութեան 25-Ամեակը կը պանծացնենք, նոյն հպարտութեամբ կը խոնարհինք, բոլոր անոնց առջեւ, որոնք 25 տարիներ առաջ իմաստութիւնը ունեցան մխրճուելու պարարտ հողին մէջ, հաւատալով, որ Հայութիւն կոչուած հողը պիտի սնուցանէ եւ ուռճացնէ զիրենք:

Հողը սիրեց իր մէջ պարունակուածը:
Պարունակուածը, ծլարձակուեցաւ, դարձաւ կաղնի:
Կաղնին իր շուքին տակ առաւ հաւատարիմ հայուհիները, որոնք ծառայութեան ամենէն նուիրական ձեւերով տէր կանգնեցան իրենց ազգային ու մանաւանդ Հայ կնոջ սրբազնաստուրբ կոչումին:
Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան հովանաւորութեամբ՝ Գանատահայ մեր բոլոր վարժարանները ծաղկեցան, Մեր Կեդրոնները առաւել եւս ծառայութեամբ իմաստաւորուեցան, Մեր Հայրենիքը ցնծաց, Արցախը բերկրեցաւ, Նախիջեւանը հրճուեցաւ:
Պատերազմներու, արհաւիրքի, տառապանքի, ցաւի ու զրկանքի մատնուած մեր ժողովուրդի զաւակները միախառնուեցան:
Այս բոլորը դրսեւորուեցան Հայու արժանապատուութեամբ զրահաւորուած Հ.Օ.Մ.-ուհիներու ծառայութեամբ:
Պատիւ, Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան, որովհետեւ կեանքի անապատին մէջ, որպէս ամպ՝ բոլոր ցերեկներուն, իսկ որպէս հրեղէն սիւն՝ բոլոր գիշերներուն, մեր ժողովուրդը առաջնորդեց ողորմածութեան ճանապարհներէն:
Պատիւ, Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան, որովհետեւ անցնող 25 տարիներուն, իր դէկավարութեամբ անծանօթները յօժարութեամբ կերակրեց ու դժբախտին անձը կշտացուց: Անոր համար ալ մշտապէս իր լոյսը կեանքի խաւարներուն մէջ պիտի ծագի եւ մթութիւնը կ'էսօրուան պէս պիտի ըլլայ:
Պատիւ, Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան, որովհետեւ անցնող 25 տարիներուն, հասաւ հոն՝ ուր պէտք ունէր մեր ազգը: Անոր համար ալ իր առաքելութեան բոլոր նուիրեալները շարունակ Աստուծոյ առաջնորդութիւնը պիտի վայելէն:
Պատիւ, Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան, որովհետեւ անցնող 25 տարիներուն, իր զգլխիչ ծառայութիւններով, ինքզինք եւ իր շրջապատը կշտացուց, կեանքի բոլոր երաշտներուն ատեն, անոր համար ալ Աստուած զօրացուց իր ոսկորները:
Պատիւ, Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան, որովհետեւ անցնող 25 տարիներուն, Ինք եղաւ մեր կեանքին որոգուած պարտէզը, որուն ջուրերը բնաւ չպակսեցան:
Պատիւ, Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան, որովհետեւ անցնող 25 տարիներուն, իրմէ ծնածները, մեր կեանքի հնադարեան աւերակները կառուցեցին, նախկին սերունդներէն ժաացած հիմերը վերականգնեցին, անոր համար ալ, այսօր զիրենք կը կոչենք «Ճեղքուածքներ նորոգող, բանուկ շաւիղներ վերականգնող»:
Պատիւ ձեզի, որովհետեւ «Թէպէտ եւ եմք ածու փոքր, եւ թուով յոյժ ընդ փոքրու սահմանեալ, եւ զօրութեամբ տկար եւ ընդ այլով յոյժ անգամ նուաճեալ թագաւորութեամբ, սակայն բազում գործք արութեան գտանին գործեալ եւ ի մերում աշխարհիս, եւ արժանի գրոյ յիշատակի...» (Մովսէս Խորենացի):
Պատիւ ձեզի, որովհետեւ մեր ժողովուրդին քաջութիւնը դուք իսկ էք:

Հայոց Յեղասպանութեան 100-Ամեակի նուիրուած այս տարուան հոլովոյթին մէջ, Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան հիմնադրութեան 25-Ամեակը նշելով, մենք այսօր կը խոնարհինք անոնց առջեւ, որոնք Սուրբ Աստուածածին Մարիամին նման՝ իրենց ժողովուրդի Խաչելութեան կողքին կանգնած, սրբացան եւ արդարացան: Եւ ի դիմաց Աստուածամօր ճակատագրակից բոլոր Հ.Օ.Մ.-ուհիներուն, աղօթքի պէս կը յիշեմ մեծ Սուրբին խօսքերը, որ կըսէ.
«Անթիւ որդիներուն նահատակութիւնը տեսնելով՝
Բազմապատիկ վերքեր ստացար,
Բայց սիրելի քու որդիիդ յարութեան փորձառութիւնն ունենալով՝
Միմիջարի չ կը դառնաս բոլոր վշտակիրներուն.
Քրիստոսի քով բարեխօսէ՝ մեզի համար» (Շարական Ապրիլեան Նահատակաց):
Ի վերջոյ, փառք Աստուծոյ եւ երկրէն երկինք պատիւ՝ ձեզի՝ պաշտելի, ազնուամեծար եւ քաղցրաբարոյ անդամուհիներ Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային եւ Տեղական Վարչութեանց:

«Արդ, անոր՝ որ կրնայ ձեզ անկուճսերէ փրկել, պահել անարատ եւ անքիծ, եւ անխառն ուրախութեամբ լեցուն՝ իր փառաւոր ներկայութեան կանգնեցնել, միակ Աստուծոյն՝ որ մեր փրկիչն է՝ փառք տուէք, մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի միջոցաւ: Անոր են փառքը, մեծութիւնը, զօրութիւնը ու իշխանութիւնը, թէ՛ բոլոր ժամանակներէն առաջ, թէ՛ գալիք բոլոր ժամանակներուն: Ամէն» (Յդ 24-25):

Միշտ Ձերդ ծառայակից
Աղօթարար

ՄԵՂՐԻԿ ԵՊԻՄԿՈՂՈՍ ԲԱՐԻՔԵԱՆ
Առաջնորդ Գանատայի Հայոց Թեմին

1 Մայիս, 2015
Ազգային Առաջնորդարան
Մոնթրէալ-Գանատա

.....

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՐՏԱԿԱՐԳ ԵՎ ԼԻԱԶՈՐ ԴԵՄԱՆ
AMBASSADOR EXTRAORDINARY AND PLENIPOTENTIARY OF THE REPUBLIC OF ARMENIA
AMBASSADEUR EXTRAORDINAIRE ET PLENIPOTENTIAIRE DE LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE

Օտտավա, 22 մայիսի, 2015թ.

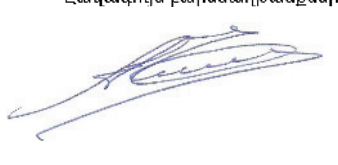
Հարգելի՛ Մեղա Մայիսսեան,

Խնդրում եմ ընդունեք Կանադայում ՀՀ դեսպանության և անձամբ իմ սրտագին շնորհավորանքները Հայ Օգնության Միության Կանադայի Շրջանային վարչության 25-ամյա հոբելյանի կապակցությամբ:

Անհրաժեշտ է ընդգծել, որ ՀՕՄ-ը մեծապես նպաստել է օտար ափերում գտնվող հայ համայնքի ազգային ինքնության պահպանմանը: Որպես կարևորագույն համահայկական կառույց՝ Հայ Օգնության Միությունն իր գործունեությամբ մշտապես գորավիզ է եղել աշխարհասփյուռ հայությանը ու իր անմնացորդ աջակցությունն է ցուցաբերել հայրենիքին՝ անկախությունից ի վեր: Նույնպես Հայաստանի Հանրապետության դիվանագիտական ներկայացուցչությունները մշտապես զգացել են ՀՕՄ-ուհիների նվիրումն ու օժանդակությունը:

Գնահատելով ՀՕՄ Կանադայի Շրջանային վարչության և իր բոլոր տարածքային մասնաճյուղերի գործունեությունը՝ վարչության 25-ամյա հոբելյանի կապակցությամբ ես և տիկինս ցանկանում ենք հունիսի 7-ին, ժամը 12:30-ին հրավիրել վարչության ներկայացուցիչներին դեսպանություն՝ հյուրասիրության:

Լավագույն բարեմաղթանքներով՝

Արմեն Եգանյան

7 Delaware Avenue, Ottawa, Ontario K2P 0Z2
Telephone: 613 234-3710 Fax: 613 234-3444

ՀԱՅ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՇՐՋԱՆ

Հայ Օգնութեան Միութիւնը հիմնուած է Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Նիւ Եորք քաղաքին մէջ 1 Յունուար, 1910-ին, ՀՅԴ-ի ակնանաւոր գործիչ Է. Ակնունիի (Խաչատուր Մամուլեան) ջանքերով: Նոյն տարին Գանատայի Պրանդ Ֆրերտ քաղաքի մէջ (Օնթարիոյ նահանգ) կը կազմուի ՀՕՄ-ի առաջին մասնաճիւղը:

Հայ Օգնութեան Միութեան ներկայութիւնը Գանատայի մէջ խորունկ արմատներ ունի եւ իր գործունէութիւնը սերտօրէն առնչուած է Գանատայի Հայ գաղութի կազմաւորման զանազան հանգրուաններուն հետ:

Տասնամեակներու ընթացքին, ըստ գաղութի զարգացման, նոր մասնաճիւղեր գոյացան մինչ այլ մասնաճիւղեր, թիւի նօսրացում արձանագրելով, դադրեցուցին իրենց գործունէութիւնը: Գործող մասնաճիւղերու հիմնադրութեան թուականները կը ցոլացնեն Գանատայի Հայ գաղութի կազմաւորման հոլովոյթը.-

1. Գէմպրիճի «Մեդրի» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 1911-ին
2. Համիլթընի «Արեւ» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 1913-ին
3. Սենթ Գալթիինզի «Արագ» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 1915-ին
4. Թորոնթոյի «Ռուբինա» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 1924-ին, շրջան մը դադարէ ետք վերակազմուած է 14 Նոյեմբեր 1963-ին
5. Ուինծըրի «Ռուբինա» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 1926-ին, շրջան մը դադարէ ետք վերակազմուած է 11 Դեկտեմբեր 1978-ին

Ա- ՊԱՏՄԱԿԱՆ

Ազգին ծառայելու գաղափարով ծնած եւ իր գոյութիւնը անով սահմանած՝ ՀՕՄ-ը իր գործունէութեան դաշտը ընդլայնած է իր ժողովուրդին պահանջներուն համաձայն:

Նման պահանջ մը զգալի եղաւ 70-ական թուականներուն: ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան գործունէութիւնը պէտք էր անջատել անոր շրջանային բնոյթէն: Մինչեւ այդ Հիւսիսային Ամերիկայի Շրջանային Վարչութիւնը կը գործէր նաեւ որպէս միաւորներու գործունէութիւնը համակարգող Կեդրոնական Վարչութիւն: 1979-ի Յուլիսին այդ պահանջը կը բիւրեղանար կառոյցի եւ կանոնագրային բարեփոխութիւններով: ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութիւնը բոլոր միաւորներու համակարգողի դերը ստանձնեց, իսկ Հիւսիսային Ամերիկան առանձին կառոյցով օժտուեցաւ կոչուելով ՀԱՀՕՄ:

1970-ական թուականներուն, Հիւսիսային Ամերիկայի Արեւմտեան գաղութները կ'ապրէին թուական աճի շրջան մը. կազմակերպութիւնը արձագանգեց այդ իրողութեան եւ 1984-ին նոր միաւոր մը կը կազմուի, Միացեալ Նահանգներու Միսիսիբի գետի արեւմտեան ափին բնակող անդամներէ եւ կը կոչուի Հայ Օգնութեան Միութեան Արեւմտեան շրջան:

ՀԱՀՕՄ-ի 66-րդ Պատգամաւորական Ժողովը կը նախատեսէ Գանատայի շրջանի անջատումը: Համաձայն սոյն ժողովի որոշումներու 7-րդ կէտին, ՀԱՀՕՄ-ի Շրջանային Վարչութեան անդամներ, Աննա Պուկկարեան եւ Մարօ Մերձանեան, 26 Սեպտեմբեր 1986-ին Մոնթրէալի մասնաճիւղի գրասենեակին մէջ, կը հրաւիրեն ընկերուիներ՝ Վանին Գապասագալեան, Արուս Էհրամճեան, Վանուիի Իսաջանեան, Մարօ Մարտիրոսեան, Սեդա Սեւակեան եւ Մարօ

6. Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 1957-ին
7. Վանգուվըր «Արագ» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 28 Մայիս 1977-ին

1990-էն ետք, երբ Գանատան վերածուեցաւ ՀՕՄ-ի առանձին շրջանի, ծնունդ առին հետեւեալ մասնաճիւղերը.-

8. Միսիսոկայի «Առագաստ» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 6 Մայիս 1991-ին
9. Օթթաուայի «Մեւան» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 29 Մայիս 1993-ին
10. Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղ, հիմնուած՝ 14 Յունիս 1993-ին:

Առաջին եօթը մասնաճիւղերը իրենց հիմնադրութեան շրջանին կոչուած են իրենց քաղաքներու անուններով: Ներկայի անուանումները ստացած են յետագային: Իսկ վերջին երեքը անուանակոչուած են իրենց հիմնադրութեան ընթացքին: Ներկայիս ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանը իր տասը մասնաճիւղերով ունի աւելի քան 1,234 անդամներ:

Երախտագիտութեամբ կուգենք յիշել գաղութի կազմաւորման եւ ՀՕՄ-ի հիմնադրութեան ու հօգրացման մէջ իրենց կարեւոր ներդրումը ունեցած ՀՅԴ գործիչներէն՝ Արշակ Զամպեանի, Գարեգին Նժդեհի, Կոպեռնիկ Թանտրճեանի, Դրաստամատ Կանայեանի (Դրօ), Ռուբէն Դարբինեանի, ինչպէս նաեւ այդ օրերուն ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետուի ընկիի: Աննա Շալճեանի անունները:

Ֆրունճեան ՀՕՄ-ի Գանատայի Մեկուսի Մարմնի առաջին ժողովին: Յետագային, ի պաշտօնէ, իրենց կը միանան ՀԱՀՕՄ-ի Շրջանային Վարչութեան անդամները Անահիտ Գաբրիէլեան եւ Հուրի Նաճարեան:

Այս նորաստեղծ մարմինը պարտականութիւն ուներ Գանատայի Շրջանի անջատման նախապատրաստական աշխատանքները կատարել:

ՀՕՄ-ի Գանատայի շրջանը պետական պաշտօնական գրանցում ստացաւ 30 Ապրիլ 1987-ին որպէս.-

LA CROIX DE SECOURS ARMENIENNE DU CANADA (A.R.S.) Inc.

ARMENIAN RELIEF SOCIETY OF CANADA (A.R.S.) Inc.

Պաշտօնական հասցէն է՝

3401 OLIVAR-ASSELIN, MONTREAL, QUEBEC, H4J 1L5 CANADA

Հոկտեմբեր 1989-ին, ՀՕՄ-ի Համահայկական 69-րդ Պատգամաւորական Ժողովը հաստատեց Գանատայի Շրջանի անջատումը: Սոյն որոշումը գործադրուեցաւ 1990 Յուլիսին Շիգակոյի մէջ գումարուած ՀԱՀՕՄ-ի 70-րդ Պատգամաւորական Ժողովին: Գանատայի 29 պատգամաւորները ընտրեցին իրենց անդրանիկ Շրջանային Վարչութիւնը, ընկերուիներ Վանուիի Իսաջանեան, Հուրի Նաճարեան, Անահիտ Գաբրիէլեան, Սեդա Մալխասեան, Վանին Գապասագալեան, Աննա Պուկկարեան, Սեդա Սեւակեան, կազմը իր առաջին նիստը գումարեց Կիրակի, 15 Յուլիս, 1990-ին, գլխաւոր օրակարգ ունենալով երկու շրջաններու աշխատանքներու համադրումը:

Բ- ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԻՒՆ

1.- Ներքին կազմակերպական

- Ներկայացուցչական դրութիւն
- Միջ- վարչական ժողով
- Ացելութիւններ
- Գործիչային աշխատանք
- Անդամարշաւ
- ՀՕՄ-ի ննջեցեալներու Հոգեհանգիստ
- Միացեալ ժողով

2.- Զարաբերական / քարոզչական

- Լրատու
- Անդամներու հեռաձայնի գրքոյկ
- Կայքէջ՝ www.ars-canada.ca, ե-նամակի հասցէն՝ ars-canada@bellnet.ca

3.- Կրթական

- Դաստիարակչական
- Սեմինար
- Համալսարանական կրթաթոշակ

4.- Հայաստանի, Արցախի եւ Զառախքի Օժանդակութիւն

- ա - Հայաստանի անմիջական օգնութեան դրամահաւարք
- բ- Ծնողագուրկ երէխաներու հովանաւորութիւն
- գ - Որբանոցներու Ծրագիր
- դ - Ախուրեանի Մօր ու Մանկան Առողջապահութեան Կեդրոն-Ծննդատուն
- ե - Հայաստան Համահայկական Հիմնադրամ
- զ - ՀՕՄ-ի Արցախի «Սօսէ» Մանկապարտէզ

5 - Համահայկական աշխատանքներ

- ա- Պատանիներու փոխանակում
- բ- Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութիւն (ՄԱԿ)
- գ - Խորհրդաժողովներու մասնակցութիւն

Գ-ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲԵՐ

1 - Դրամարշալի յանձնախումբեր
ա.- Սրտէ-Միրտ
բ.-Գրպանի Օրացոյց	3 - Կրթաթոշակի յանձնախումբ
4 - Որբերու խնամակալութիւն
5 - Ծրագիր-կանոնագիր
2 - Քարոզչական յանձնախումբեր
ա.- Լրատու	

Դ-ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

Գլխաւոր եկամուտի աղբիւրներ.-

- . Տարեկան հանգանակութիւն (օրացոյց, գրքոյկ, եւայլն)
- . Սրտէ սիրտ խմբակցութիւն
- . Նուիրատուութիւններ եւ այլ անմիջական օժանդակութիւններ:

1 - Հիմնադրամ եւ ֆոնտեր

- ա- Անձեռնմխելի ֆոնտեր

- ՀՕՄ-ի հիմնադրամ
- ՀՕՄ-ի Բրուտեան ֆոնտ
- Տէր եւ Տիկին Նուպար Ճէսուրեան ֆոնտ
- Նայիրի Պօղոսեան-Նազարեան ֆոնտ
- Գրիգոր եւ Ռազմուի Շահինեան ֆոնտ
- Ծովակ Խաչերեան ֆոնտ
- Պօղոս եւ Մարի Սահակեան ֆոնտ
- Վարուժան Պապաճեան ֆոնտ

- Տիգրանուի Արթինեան ֆոնտ
- Արսէն Օհանիան ֆոնտ
- Արմէնուի Փիլիկեան ֆոնտ
- Մաննիկ Տայլերեան ֆոնտ

Բ - Մնայուն Ծրագիրներու ֆոնտ

- Սօսէ մանկապարտէզ
- Զառախք

Ընկի. Վանուհի Իսաջանեան

Յուլիս 1990-ին Շիքակոյի մէջ կայացած Հիւսիսային Ամերիկայի ՀՕՄ-ի պատգամաւորական 70-րդ ժողովին, վաւերացուեցաւ Գանատան որպէս ՀՕՄ-ի անջատ շրջան կազմակերպելու առաջարկը եւ հետեւաբար Գանատայի պատգամաւորները ընտրեցին իրենց առաջին Շրջանային վարչութիւնը, որուն որպէս ատենապետ առաջադրուեցաւ ընկի Վանուհի Իսաջանեանը:

Ընկերուհի Իսաջանեան բեղուն եւ բազմաձաւայ գործունէութիւն ունեցած է թէ՛ Սփիւռքի եւ թէ՛ Հայրենիքի մէջ: Ան Մոնթրէալի մէջ իր ներդրումը ունեցած է՝ կրթական, բարեսիրական, ընկերային, մշակութային բնագաւառներէն ներս: Եղած է Հայ դատի յանջնախումբերու անդամ, վարած է ատենապետի պաշտօն՝ Համագգայինի, ՀՕՄ-ի տեղական, շրջանային եւ կեդրոնական վարչութիւններու մէջ:

Պարգեւատրուած է Ն.U.O.S.S. Արամ Ա. Կաթողիկոսի ձեռամբ Մեսրոպ Մաշտոցի շքանշանով, ինչպէս նաեւ Քեպլեգի կառավարութենէն որպէս տիպար քաղաքացի: Գանատայի կառավարութիւնը Confédération Canadienne 125-ամեակի առիթով պատուած է ընկերուհին իր տարած բարեսիրական եւ կրթական աշխատանքներուն համար:

ՀՕՄ-ի Գանատայի շրջանի հիմնադրութեան 25-ամեակին առիթով մտերմիկ հարցազրոյց մը ունեցայ ընկի Իսաջանեանին հետ իր բնակարանին մէջ:

Վերջին քառասուն տարիներու ընթացքին չկայ ՀՕՄ-ին առնչուող որեւէ ծրագիր կամ գործունէութիւն, որուն ընկի. Իսաջանեան իր մասնակցութիւնը բերած չլլայ, ինչպէս՝ Հայաստանի երկրաշարժէն տուժածներու օժանդակութեան շախատանքներուն, Սօսէ մայրիկին աճիւնները եռաբլուր փոխադրութեան արարողութեան, Ուաշնկթընի ՀՕՄ-ի գգրասնէականի բացման, Արցախի Սօսէ մասնկապարտէզներու ծրագրի հաստատման, յիշելու համար կարգ մը ծրագրեր, որոնք անշուշտ ՀՕՄ-ի գործունէութեան մաս կը կազմեն:

Դիտեցի ընկերուհիին լուսնկարները, իր անձնական նկարները, որոնք կը ցոլացնէին ՀՕՄ-ին ներկայութիւնը Հայ կեանքը յուզող բոլոր բնագաւառներէն ներս: Երբ հարց տուի թէ ինչու Գանատան առանձին շրջան դարձաւ 25 տարիներ առաջ, ան բացատրեց թէ՝ անհրաժեշտ էր Գանատան իր Շրջանային վարչութիւնը ունենար եւ անջատ շրջան ըլլար. տարբեր երկիր է Գանատան, պահանջները տարբեր եւ աւելցուց “Պարտականութիւն կը զգամ շեշտելու թէ մեր բոլոր օժանդակութիւնները եւ գաղութներու վերածնունդի յաջողութիւնը կը պարտինք մասնաւորաբար Հիւսիսային Ամերիկայի մեր ընկերուհիներու անխոնջ աշխատանքին եւ բարերարներու կտակներուն: Յաճախ հանդիպած

եմ ընկերուհիներու որոնք թաց աչքերով պատմած են թէ Նոր տարուան, տարեդարձներու եւ տօնական օրերու իրենց հատկացուելիք նոր զգեստներու եւ նուէրներու գումարը, ծնողները նախըտրած են լումա-լումա հաւաքել, տալ Կարմիր Խաչին օժանդակելու Սփիւռքի այս կամ այն ազգապահպանման օճախներուն, ազգայինը ընտանեկան հաճոյքէն առաջ դասելով”:

Իսկ ինչ է ընկի. Իսաջանեանի պատգամը ՀՕՄ-ի անդամներուն, Գանատայի Շրջանին հիմնադրութեան 25 ամեակի առթիւ: Ընկի. Իսաջանեան, ՀՕՄ-ի 65 -րդ պատգամաւորական ժողովին, որպէս ՀՕՄ-ի Կեդրոնական վարչութեան ատենապետ իր արտասանած խօսքը յանձնելով ըսաւ թէ իր պատգամը կը փսայ նոյնը. “ Միութեան մը յաջողութեան գրաւականը աշխատանքն ու յառաջիադքն են, գոյատեւու եւ հզօրանալու գաղտնիքը՝ հաւաքական շահերու ծառայութեան սկզբունքը, ու անոր ստեղծած հմայքն ու խանդավառութեան ստեղծած վարակիչ մթնոլորտն է:

«Արմատ կը նետեն ու կը զարգանան այն միութիւնները, որոնք հարազատ արտայատութիւնն են ժողովուրդի տենչանքներուն, ձգտումներուն եւ յարատեւելու համար պէտք է ծնունդն ըլլան միջավայրի անհրաժեշտ պայմաններուն: Մեր բոլորին նպատակը պէտք է մեզ առաջնորդէ դէպի վերընթաց, բնական հոլովոյթի ուժով, միշտ խանդավառ, որդեգրելու մտային դրական կեցուածք, քաջ նախաձեռնարկողի դիրքորոշում եւ անվարան նոր ակօսներ բանալու արդէն իսկ ընդարձակ գոծունէութեան դաշտին մէջ:”

Ընկի. Իսաջանեանի քսան տարիներ առաջ փոխանցած պատգամը որքան այժմեական է եւ որքան ճշմարիտ, որուն ան հաւատաց եւ գործեց իր աննկուն կամքով , անխախտ պահելով բարեսիրական եւ ազգանուէր դիմագիծը Հայ Օգնութեան Միութեան:

Մարալ Յովսէփեան

ՀԱՅ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ
ARMENIAN RELIEF SOCIETY, INC. / CENTRAL EXECUTIVE BOARD
NGO in Consultative Status with UN ECOSOC and in Association with the DPI

Լրատուութիւն

Մարտ 13, 2015

Հայ Օգնութեան Միութիւնը կ'ոգեկոչէ Հայոց Ցեղասպանութեան Հարիւրամեակը՝ Նիւ Եորքի մէջ

«...այնքան արեւն որ ես ողջ եմ, պիտի չարթօնե՛մ, որ Թուրքիան մաս կազմէ Եւրոպական Միութեան»:
Դոկտ. Էլենի Թէոխարուս, Եւրոպայի Խորհրդարանի անդամ:

Հայ Օգնութեան Միութեան Կեդրոնական վարչութեան նախաձեռնութեամբ եւ համագործակցութեամբ ՀՕՄի ԱՄՆ Արեւելեան շրջանի Շրջանային վարչութեան, Հայոց Ցեղասպանութեան հարիւրամեակին նուիրուած ձեռնարկները մեծ յաջողութեամբ կայացան Նիւ Եորքի քաղաքին մէջ՝ Մարտ 5-7, 2015:

Կազմակերպութեամբ ՀՕՄի Կեդրոնական վարչութեան եւ ՄԱԿի մօտ Հայաստանի Հանրապետութեան Ներկայացուցչութեան, Հինգշաբթի, Մարտ 5, 2015ի երեկոյեան, Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութեան շէնքին մէջ տեղի ունեցաւ «Ասեղնագործել վերապրելու համար.- Հայ կիներու ձեռնարկները» խորագրով Հայկական ձեռագործներու ցուցահանդէսի պաշտօնական բացումը:

Սոյն ձեռնարկին ներկայ էին ՄԱԿի մօտ ՀՀ ներկայացուցչութիւնը, ՀՕՄի Կեդրոնական վարչութիւնը, ՀՕՄի Գանատայի, ԱՄՆ Արեւելեան եւ Արեւմտեան, եւ Հարաւային Ամերիկայի շրջաններուն անդամներ, ինչպէս նաեւ ՄԱԿ-ի եւ Ոչ- Կառավարական Կազմակերպութիւններու ներկայացուցիչներ, Հոգեւոր հայրեր, եւ օտար թէ հայ այլ հիւրեր:

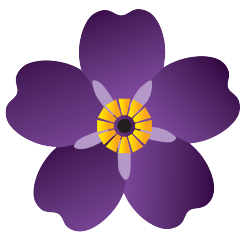
Որպէս ձեռնարկի գլխաւոր հովանաւոր, ցուցահանդէսին բացումը կատարեց ՀՕՄի Կեդրոնական վարչութեան ատենապետուհի՝ Վիգի Մարաշեան:

Խօսք առնելով, Մարաշեան անդրադարձաւ հայ կնոջ նուիրումին եւ կամքին՝ պահպանելու հայ ընտանիքն ու մշակոյթը, հայոց պատմութեան բոլոր հանգրուաններուն: «Այս ցուցահանդէսին նպատակն է ներկայացնել հայ կնոջ դերը որպէս վերապրող, զօրաւոր եւ կամքի տէր անձ, որ ներկայ պատմութեան մէջ իր յատուկ տեղը կը գրաւէ: Այս հրաշալի իքական ուժը ծնունդ առաւ ճնշուած ժողովուրդի դաժան պայմաններուն ընդմէջէն, երբ հայ կինը ապաստան գտաւ «Նոր Աշխարհէն» ներս եւ գաղթականի հանգամանքէն դուրս ելլելով, կարողացաւ աշխատանք գտնել եւ դառնալ ինքնաբաւ», ըսաւ Մարաշեան:

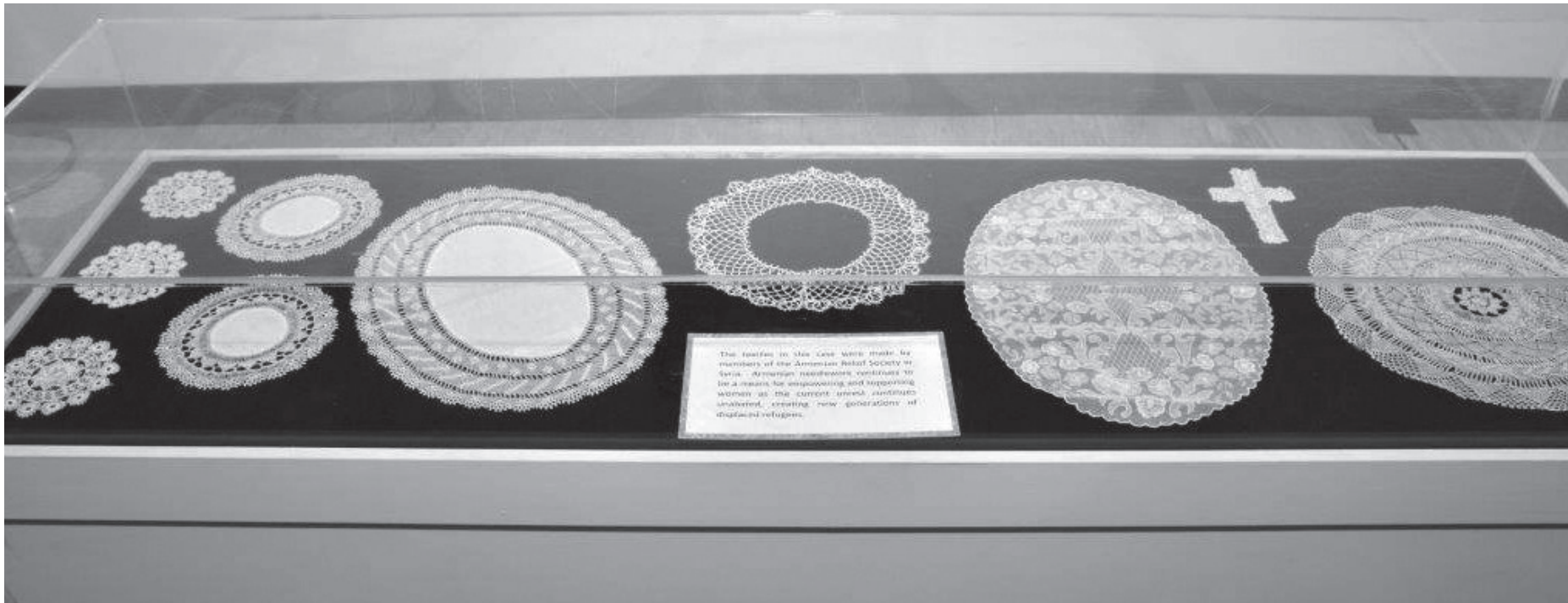

ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան Սեմինար, 5-6 Մարտ, 2015, Նիւ-Եորք

THE ART OF SURVIVAL: NEEDLE, THREAD, AND CLOTH

The following is an abbreviated version of a paper delivered at the Armenian Relief Society Seminar in New York City, March, 2015.
Isabel Kaprielian-Churchill

Joy and Woe are woven fine
A Clothing for the Soul divine
Under every grief and pine
Runs a joy with silken twine.

These words by William Blake conjure up images of sorrow and happiness woven together in fine silken thread, reflecting, in a way, our own Armenian history – from genocide to rebirth.

We have all seen the lovely Armenian needle arts exposition at the United Nations. It is touching to think how such fragile and flimsy threads have proven as tough and as durable as the spider’s silk, empowering thousands of Armenian women survivors.

Our needles have been like swords, wielded with determination and strength, helping lift our people out of tragedy. Today I honour thousands of Armenian women and girls who with their skilful hands, their dynamic imaginations, and breathtaking designs fashioned beauty and power, and helped make art a saviour of our nation.

In today’s presentation, I will focus on three themes:
1. Needle work as secular art
2. Needle work as an economic agent of survival
3. Needle work as a precious commodity of international trade.

PRE-1914

In the late 19th and early 20th centuries, massacres transformed Armenian family life, leaving in their wake widows, orphans, and widespread poverty. Women who had been stay-at-home wives and mothers were now forced by circumstances to work to provide for their family’s livelihood. To relieve some of the distress of the population, American (and later German and Danish) missionaries began to industrialize and commercialize fancy Armenian handiwork on a broad scale.

In Urfa, the American missionary, Miss Corinna Shattuck worried about young widows whose men folk had been killed and who were now the sole support of their children. Women were pleading with her for work.

With the help and guidance of Dr. Fanny Shepard, wife of the American medical missionary in Aintab, Dr. Fred Shepard, Corinna Shattuck started a firm she called Industries for Women and Girls. By 1897, Armenian experts in Urfa were teaching and supervising women and girls to produce doilies, aprons, and handkerchief edgings for sale.

All the workers in Urfa were helping their families, some as the only wage earner. If it were not for this employment, many families might have perished from starvation. In 1912, it was estimated that at least 10,000 people derived complete or at least partial support from this source.

The number of women and girls working for Shattuck’s industrial enterprise fluctuated, but it was generally calculated to be about 1,800 to 2,000. Primarily, they were producing needle-lace edgings on fine linen handkerchiefs. Where was their market? Their agents were mainly in Belfast, Ireland, and in Germany. The linen handkerchiefs were sent from Ireland and Germany to Urfa; the edgings were done and when the work was finished the items were shipped back to

Ireland or Germany. The mission’s responsibility ended at that point. But the journey of the handkerchiefs continued, since they were then exported all over the world.

As to the volume of trade, it was reported in 1908 that in the previous five years, the women had produced almost 30,000 pieces of embroidery on Urfa chiffon or muslin AND edged almost 650,000 handkerchiefs. It is not surprising, therefore, that in addition to the wages paid the women, the mission station earned enough profit to cover the financial shortfall of the orphanage.

The information I have given you is from the Urfa mission station alone. Other mission stations organized similar enterprises, using related business models. Mrs. Fanny Shepard employed about 2,000-2,500 women in Aintab and vicinity for the lace industry. From Aintab, she sent the finished products to the United States, France, Germany, Egypt, and England, especially to the store, Liberty’s of London.

I have not examined every mission station – American or otherwise, but I can say, without any hesitation, that at any given time in the years before 1914, at least 5,000 Armenian women and girls were employed throughout Turkey in this huge commercial undertaking. Clearly this industry made a real difference to Armenian family stability before the war.

GENOCIDE

During the Genocide, untold numbers of beautiful handmade works of art in lace and embroidery, adorned with semi-precious gems, were pillaged and burned, especially those bearing crosses, but only after gold and silver threads had been removed and the gems confiscated. Workshops were destroyed and artisans killed. Many art works, moreover, were seized and later sold to museums as Turkish or Ottoman art. Today, in many museums, you will see lovely pieces of handwork with the claim that they are Turkish. This mislabeling is possible, because Armenian women did not inscribe their names in their work. So, once again, a considerable part of Armenian cultural heritage was usurped.

POST-GENOCIDE

After the Genocide, certain arts like tapestries, embroideries, and lace were partially revived in orphanages, vocational centres, and workshops. Let me name a few: Christian Action in the Orient (Protestant) founded in 1922 by Pastor Paul Berron; various orphanages, notably the one originally started in Aleppo by Badveli Aharon Shirajian of Marash; the Sisters of the Immaculate Conception in their convent schools; and Sister Marie Genevieve (Euphrasia Kadifian) of the Congregation of the Sisters of St. Joseph of Lyons.

Another noted organizer was Karen Jeppe, the Danish teacher, in Aleppo. Jeppe promoted Armenian needle arts among the Armenian girls in the German orphanage in Urfa before the war. In 1921 she settled in Aleppo, where she was appointed a Commissioner of the League of Nations to rescue and rehabilitate Armenian women and children detained in Moslem homes and institutions. In this dangerous assignment, she managed to rescue at least 1,700 individuals. She set up an orphanage for the little ones and opened a Sewing Hall where the older girls and women could learn fancy handwork in a safe environment and earn a living wage. Jeppe sold the finished products in Northern Europe, France, England, and the United States.

A miracle occurred. In the early years of the war, while still in Urfa, Jeppe had shipped out to Europe a large crate of Armenian fancy work. But in the fog of war,

the crate had vanished. After the war Jeppe searched for and found that crate in a warehouse in Aleppo. The recovered items became a treasure trove of traditional designs, colours, and ideas for her workshop.

Jeppe was committed to authenticity and excellent quality; she was determined to maintain high standards, use only the best materials, and match colours and designs according to the traditional Armenian originals. Under no circumstances would she allow Armenian needlework to be second rate. Her support of Armenian needle arts went beyond charity and relief. It was a genuine attempt to restore Armenian artistry from extinction.

NEAR EAST RELIEF

In the post World War I period, Near East Relief leaders capitalized on the expertise of Armenian refugee women by offering them needle craft opportunities – a program based on “bread for work.” This initiative expanded into a vast geographic network in the Mediterranean and Caucasus world, and the project became known as Near East Industries.

As a rule, a Near East Industries bureau supplied the women with thread, cloth, and designs. Women worked at home. The finished product – tablecloths, runners, doilies, and handkerchiefs - were then bought back by the NER and sold on the local and international market.

In addition, the NER fully or partially funded orphanages, supporting hundreds of thousands of Armenian children. In Giumri alone, the NER was caring for at least 20,000 orphans. In these orphanages, the girls were taught to use the needle in knitting, crochet, needlework, and embroidery as well as tatting. Their work, too, was sold to generate income.

Near East Industries sold Armenian embroideries, laces, and rugs made by refugee women and orphanage girls in their stores in Beirut, Constantinople, Athens, and the United States at a handsome profit.

CONCLUSION

At the beginning of this presentation, I said I would focus on three issues: needle crafts as a secular art; needle crafts as a mechanism of survival; and needle crafts as a commodity of international trade. Let me summarize

AS ART

In spite of all odds, the surviving Armenian women and girls helped save many traditional Armenian designs and techniques – a precious and endangered heritage. The perseverance of these survivors symbolizes their resistance to genocide, as if they were saying, one and all, “We are strong. We will not crumble. Just watch us.” This wealthy heritage was preserved, moreover, by passing it on to the next generation. That is why the orphanages were so vitally important. The Professional Orphanage for Young Women in Beirut, for example, offered courses in dressmaking, handkerchief edging, spinning, embroidery, knitting, and traditional Armenian designs and techniques. All instructors for these courses were Armenian women. Teaching these skills in schools in a sustained program was - and still is - a very effective learning tool.

Armenian women’s traditional handiwork techniques were revived. More than that, the women and girls blended various techniques, incorporated new ideas, developed new designs, and expressed their creativity and their individuality in the work. By doing so, they allowed their talents to bloom, far from the constraints of conservative Armenian society. In this manner, the needle became inseparable from women’s gender identity – a double-edged sword, as we shall see below.

Even though they were living in dirt-floor shacks, they could produce these beautiful pieces, as if they were fashioning jewels out of the dust. These art works were secular items, for the home and personal adornment: doilies, runners, collars, night gowns, and children’s clothing. I have not even touched on Armenian religious textiles – the exquisite altar frontals, curtains, banners, chalice veils, and vestments – the many sacred items that go far beyond the utilitarian and the pragmatic and embody spirituality and piety.

Indeed, it seems the late 19th and early 20th centuries were a transitional period in Armenian needle arts, moving slowly but consistently into secular expression – flowers, snowflakes, animals, and fruits, and evolving more and more into a home-based culture. Some of the work was simple and rudimentary, to be sure; but some was sophisticated and complex and could certainly be viewed as high art. In any case, during the post-Genocide period, Armenian textile culture combined artistic exuberance and gender identity.

NEEDLE CRAFTS AS A MECHANISM OF SURVIVAL

Turning to the practical, we see that the underpinning, the base – certainly at this time - was that the needle arts provided women and girls with paid work, sometimes only a pittance, but enough to keep themselves and their families away from death’s door.

Women’s needle arts developed into a huge industry before and especially after the Genocide. If we think 5,000 was a large number of participants before the Genocide, I would suggest that the number of women and girls working in the needle arts after the Genocide was astronomical.

Unfortunately the great contribution Armenian women made to the welfare of their families through this genre is undocumented and unrecognized. Yet they patiently wove their endangered heritage into an extensive economic base of survival. This was big business with a cultural punch!

INTERNATIONAL TRADE

Looking at the broader view, from the perspective of world history, and over a long period of time - from 1895 to the 1950s - we see Armenian textiles and needle arts as a merchandise of international trade, flowing from the Middle East and the Caucasus to Europe, the British Isles, and America.

If we had the resources to calculate, we could probably say that Armenian textiles and needle arts were as important an international commodity as oriental rugs or as the silk trade. But, sad to say, probably because the needle arts were and still are largely women’s monopoly, they have not been given their fair due - neither as an art form, nor as an economic venture.

Not only did Armenian needle arts travel the world, but so also did the artisans, the women who produced hand-made beauty. Wherever they settled, Armenian women took with them their expertise and their techniques.

Arousiag Mikaelian, for example, was hired by Elsa Schiaparelli, Parisian haute couturière, to knit unusual and innovative sweaters, known as Bowknot Sweaters. In 1927, Schiaparelli had seen one of Arousiag’s sweaters and tracked her down and hired her. As Schiaparelli sold more garments, she employed more Armenian women in Paris to knit for her. The technique became known as Armenian knitting.

FINAL COMMENTS

Interestingly, Armenian lace arts are being kept alive today in Armenia, Syria, and Lebanon, where they are again the source of livelihood for families in dire straits. We, in North America, no longer need to rely on lace arts for economic survival. But we do need them for our cultural survival.

Yet Armenian needle arts – an ancient and integral part of our heritage - are slipping away from us.

It seems strange that WE – as a people and WE - as a gender do not promote our traditional material culture in our schools, nor do we give it the prestige and prominence it deserves.

Certainly, this Exposition is an encouraging beginning. So is our Toronto Roubina chapter’s offer to members for classes in crochet and knitting.

Some people speak through the writer’s pen, the painter’s brush, the sculptor’s chisel, or the musician’s notes, and some people, as we have seen, speak through the needle.

My dear friend, the poet, Diana der Hovanessian paid tribute to those who speak through the needle.

Here is the snowflake that never melts
Here is the map of a past, replaced.

Here, where Arachne’s needle flew
Into Asdghik’s clouds, piercing through

old patterns, edging the dream
woven by peasant, princess and queen.

Here are old fables, elaborate, fine,
Prophecy, fantasy, patience entwined.

Here is the snowflake that never melts,
And time itself preserved in Armenian lace.

We have always miniaturized.
Look at our paintings, small, precise.

We have always minimized.
Look at our story, pressed into lies.

Look at our country, boundary capsized.
Swords shrunk to needles, daintily sized,

Ready to make lace or put out eyes.

- Identifying photos.
- 1. Aintab work. Artist, Armenouhi Tossounian. Donor, Jeannette Kirijian.
 - 2. Makoug work. Artist, Dikranouhi Artinian. Donor, Armenouhi Kololian.
 - 3. Crochet bedspread. Artist, Lousaper Zakarian Kaprielian. Donor, Isabel Kaprielian.

ՅՈՒՇԵՐ

►ՄԱՀԷՆ ԴԷՊԻ ԿԵԱՆՔ

Կիլիկիոյ Մարաշ գաւառի հայաբնակ թաղերէն սկսաւ տեղահանութիւնը։ Առանց իրենց ետին նայելու շարան-շարան հայեր տարեց, երիտասարդ եւ մանուկ, դուրս նետուեցան իրենց բնակավայրէն, ծննդավայրէն, հողամասէն եւ անոնք՝ մեծ, փոքր, տարեց քալելով կտրեցին ճանապարհը որ Թուրքիան կանջատէ Սուրիայէն։ Այդ շարժող կարաւանին մաս կը կազմէր նաեւ մեծ հայրս՝ Յարութիւն, իր ընտանիքով, երեք մանչ, երկու աղջիկ եւ իր տիկինը Մարիամ։ Ամէնափոքր տղան Բենիամինը, հազիւ 3 տարեկան, դժուարութիւն ունէր քալելու։ Իր անդրանիկ եղբայրը՝ Յակոբ, զինք իր ուսերուն վրայ շալկած էր։

Թուրք զինուորներ կը հետեւէին եւ կը հսկէին այդ պարտադիր արինալի տեղափոխութեան ընթացքին։ Երբ արդէն բաւական հեռացած էին իրենց ծննդավայրէն, թուրք ձիաւոր մը մտրակի հարուած մը կիջեցնէ Յակոբին ուսերուն եւ կը գոռայ. «Վա ր ձգէ այդ պզտիկը»։ Բենիամինը խարտեաշ մագերով շատ սիրուն դէմքով մանչուկ մըն էր, որ այդ հրաման արձակող զինուորին նախանձը շարժած էր։ Յակոբ իր եղած տեղէն կը տեղափոխուի եւ կը պահուըտի, յուսալով խուսափիլ զինք հետապնդող զինուորականէն, սակայն, շատ չանցած դարձեալ նոյն դէպքը եւ նոյն խարազանի հարուածները կիջնեն ուսերուն անգութօրէն։

«Եթէ կարաւանին յառաջամասին մէջ պահուըտիմ հաւանաբար կրնամ խուսափիլ այդ ճիւղաին հսկողութենէն», կը մտածէ Յակոբ եւ արագաբար կը ջանայ հետքը կորսնցնել իր ծրագիրը գործադրելով։ Մակայն, ի գուր, դարձեալ նոյն ձայնը եւ նոյն հարուածները։ Այս անգամ Յակոբ, որ 12-13 տարեկան տղեկ մըն էր, վար կը ձգէ եղբօրը եւ լալով կը շարունակէ գաղթի ճամբան, շարժող կարաւանին հետ գուզընթաց։ Բարեբախտաբար այդ դէպքէն շատ չանցած դաղարի պահ կը յայտարարուի եւ մայրս կը պատմէր թէ այդ դաղարի ժամը ամենէն սրտաճմիկ պահն էր ամբողջ օրուան, որովհետեւ իւրաքանչիւր ընտանիք այն ատեն միայն կանդրադառնար իր կորուստին, ճանապարհի ընթացքին ինկած կամ գոհուած իր մէկ անդամին բացակայութեան։

Ճիշդ այդ պահուն, մեծ հայրս մօտենալով Յակոբին կըսէ. «Յակոբ, տղա ս, ո՛ր է եղբայրդ, ո՛ր է Բենիամինը»։ Հազիւ իրողութեան կը տեղեկանայ, անմիջապէս ամբոխէն հեռանալով արագ քայլերով կը դառնայ դէպի այն ճամբան, ուրկէ քալած էին։ Յուսահատ կը նայի ճամբուն երկու կողմը երկարող դաշտերուն։ Բարեբախտաբար շատ չանցած հեռուէն կը նշմարէ գիւղացի մը, որ մանչուկի մը ձեռքէն բռնած կը քալէր։ Մեծ հայրս դէպի այդ կէտը կուղղէ իր քայլերը, կը վազէ եւ կը կանչէ «Բենիամի ն», «Բենիամի ն»։ Յանկարծ մանչուկը ետեւ կը նայի, կը կենայ եւ կը սպասէ անշարժ, հայրը կը մօտենայ եւ գաւկին ձեռքէն բռնելով կըսէ.«Տո ւր ինծի տղաս, տո՛ւր ինծի Բենիամինս»։

Գիւղացին կը պատասխանէ. «Չեմ տար, անշուշտ չեմ տար ձրիաբար, բայց կու տամ եթէ զին վճարես»։ Մեծ հայրս իր գօտիին մէջ պահած մի քանի ոսկիներու վերջինը տալով կը գնէ իր հարազատ գաւակը եւ կը միանայ կարաւանին։

Տարիներ ետք, երբ մայրս կը խօսէր իր չափահաս եղբօր մասին զայն կը կոչէր մեր ընտանիքին Յովսէփ Գեղեցիկը…։

.....

►ԻՐՈՂՈՒԹԵՆԷՆ ԷՋ ՄԸ

1915-ի Հայոց ցեղասպանութեան Հարիւրամեակի առթիւ զանազան գրութիւններ, յայտարարութիւններ, բարձրաստիճան պաշտօնեաներու կարծիքներ լոյս տեսան լրատուական միջոցներով։ Հայաստանի

նախագահ՝ Սերժ Սարգսեանի Հռչակագիրը ծիծեռնակաբերդէն արտասանուեցաւ, եւ վերջերս, համայն աշխարհին համաւսիռուած Ամալ Գլունիին Հայկական իրաւունքներու պաշտպանութեան ելոյթը, միջազգային դատարանէն արձակուած լուսարձակի տակ առնուեցաւ եւ որուն ականատես ըլլալու բախտը ունեցանք։

Անշուշտ այսպէս պէտք է լսելի դարձնել մեր ձայնը եւ պահանջատիրութիւնը Հարիւրամեակի սեմին։ Երբ բարեկաւեւերով շրջապատուած այս մասին կը գրուցէինք, յանկարծ պատանի օրիորդ մը ներս մտաւ սրահէն եւ մեզի մօտենալով ըսաւ. «Արդեօք զիտէ՞ք թէ որքան էր Թուրքիոյ մէջ բնակող հայութեան թիւը 1915-ի ջարդերէն առաջ եւ որքա՞ն է մեր թիւը այսօր Սփիւռքի մէջ»։ Լաւատեղեակ աղբիւրներու համաձայն, հաւանաբար երկու միլիոն ըսի, եւ եթէ չեմ սխալիր եօթը միլիոն ալ հայրենիքէն դուրս ապրողներունը։ Պահ մը խորհրդածելէ ետք, իր հաշուիչ մեքենան գրպանէն հանելով մի քանի թիւեր զետեղելէ ետք այսպէս բացագանչեց. «Եթէ 500,000 վերապրողներու թիւը 100 տարուան ընթացքին եօթը միլիոնի հասաւ, ուրե՜մս մենք այսօր, այս պահուս 28 միլիոն պիտի հաշուէինք այնպէս չէ՝» ըսաւ, խօսքը մեզի ուղղելով։

«Այո՛, անշուշտ թէ այդպէս է սիրելիս, մենք մեր ներկայ թիւէն երեք անգամ աւելին կըլլայինք եթէ այդքան զոհեր չտայինք այդ ճակատագրական օրերուն եւ եթէ Հայրենիքէն ներս ապրող մեր ազգակիցներուն թիւն ալ աւելցնենք այդ գումարին, առանց վարանումի մենք հայերս 31 միլիոնի հասնող ժողովուրդ կըլլայինք», ըսի յուզուած շեշտով։

« ՅԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ Էթէ չեն ըսեր ալ ի՞նչ կըսեն», եզրափակեց ան զայրացած ու սենեակէն դուրս ելաւ յաղթական քայլերով։

Ժանէթ Գիրեշեան

.....

►ԿԻՒՐԻՆ 1915

Վարդավառի տօնն էր, «Ս. Աստուածածին» եկեղեցին լեցուն էր հաւատացեալներով։ Օրուան պատարագիչն էր բոլորէն սիրուած Խորէն Եպիսկոպոս Դիմագսեան։

Պատարագի կիսուն, Սրբազանը իր պատգամը կը կարդար երբ յանկարծ ներս կը խուժէ թուրք, խոժոռ դէմքով ժանտարման եւ Սրբազանին մօտենալով կը հրահանգէ. «Աշշաղիա էն, օրատա տուրմա (վար իջիր, հոն մի կենար)»։ Եպիսկոպոսին երեսը կը տժգունի, ստիպուած կիսատ կը ձգէ Պատարագը եւ վար կիջնէ խորանէն ու դուրս կու գայ եկեղեցիէն, ուր զինք կը սպասէր սեւ կառքը։

Քահանաներն ու ժողովուրդը կը վազեն դուրս եւ զինք կը գտնեն կառքին մէջ արցունքոտ աչքերով, սիրտերնին վիշտով յորդուն։ «Աս ալ կերթայ, կը մրժնջեն քահանաները, մեծ կորուստ հայուն»։

Սրբազանը իր վերջին խրատը տուաւ քահանաներուն ըսելով. «Մեծ ցաւ կը զգամ ձեզմէ բաժնուելուս, նայեցէք ժողովուրդին, քաջալերեցէ ք, զօրացուցէ ք հաւատացեալները», ապա ժողովուրդին ուղղելով խօսքը կըսէ. «Դուք բոլորդ մկրտուած էք նոյն Սուրբ Աւագանին մէջ, նախընտրելի է մեր ազգին համար գոհուիլ, փոխանակ վատ ապրիլ. բիւրատրներ մեռան դարեր առաջ, նայեցէք որ դուք ալ ըլլաք հաւատքով քաջ, հայութեան պատիւը միշտ բարձր պահեցէք, ձեռքերնեղ եկածին չափ իրարու օգնեցէք»։ Այտերէն արցունքները վար կը հոսէին երբ կառապանը ըսաւ. «Հերիք է, երթանք ճամբան երկար է»։

Քանի մը ժամ վերջ կառքը պարապ վերադարձաւ, Սրբազանը սպաննած էին Սվազի Ղալաճան աղբիւրին մօտ։

Արեգնագ Հէքիմեան

►ԶԱՐՈՒՀԻ ՀԱՍՈՐՃԵԱՆ

1915-ը արձանագրուեցաւ Հայ ժողովուրդի պատմութեան էջերու վրայ որպէս ամենէն մռայլ ու տխուր տարին, երբ Օսմանեան կայսրութիւնը ծրագրեց բնաջնջել Հայ ժողովուրդը աշխարհէն։ Մայրս 1915-ի վերապրողներէն էր ու երբ հարց տրուէր իրեն թէ ի՞նչ կը յիշէ այդ օրերէն, յաճախ կը պատմէր հետեւեալ դրուագը։

Ինը տարեկան է եղեր երբ հայրը պարտադրաբար զինուոր կը տարուի ու ընտանիքը անգամ մըն ալ չի տեսներ զինք։ Մայրս իր ընտանիքին անդրանիկը, երեք եղբայրներն ու վեց ամսու քոյրը, որբ կը ժսան։ Մեծ մայրս աշխատանքի կը լծուի, ընտանիքին հոգածութիւնը վստահելով ինը տարեկան աղջկան։

Մայրս ունեցած է երկու հօրեղբայրներ, որոնցմէ մէկը Ներսէս Կէտիկեան անունով, Այնթապի մէջ ճանցուած է որպէս արիասիրտ, ըմբոստ ու քաջ անձ մը, որ յաճախ իր ինքնագլուխ, «չէթէ»ական արարքներուն հետեւանքով հալածուած ու ձերբակալուած է թուրք իշխանութիւններու կողմէ։ Շատ անգաւեւեր իրենց տունը ենթարկուած է անակնկալ խուզարկումներու, բայց միշտ ալ այդ խուզարկումները եղած են ապարդիւն աւելի ցատում պատճառելով ոստիկաններուն։ Երբ հրաման կու գայ այնթապցիներուն, որպէսզի լքեն իրենց տուներն ու կալուածները ու միանան աքսորի կարաւաններուն, մօրս ընտանիքն ալ, հապճեպով հաւաքելով ինչ որ կրնային, կը հետեւին թուրք զինուորներէ բաղկացած ջոկատի մը, անտեղեակ թէ ո՛ւր կերթային։ Ամբողջ օրուան ճանապարհէ ետք, այր մարդիկը հետիոտն իսկ կիներն ու երեխաները կառքերու վրայ, կը հասնին Քէֆէր Անթուն կոչուած գիւղը ու հրաման կը ստանան թէ հոն պիտի գիշերեն։ Քէֆէր Անթունի խանին մէջ ամէն ընտանիք անկիւն մը կը գտնէ հանգչելու ու հապճեպով ծրարուած պատառ մը հաց ուտելու։ Յանկարծ, զէնքի ձայներ կը ճեղքեն լռութիւնը, լապտերները կը մարին ու մութին մէջ, չէթէներու խումբ մը կը խուժէ ներս։ Պոռչտուքներով ու դիւային խնդուքներով կը սկսին թալանել ինչ որ ձեռքերնին կանցնի, ոսկեղէն կամ դրամ։ Դիմադրողը կը մտրակէին մինչեւ որ տեղի տար։ Պարման աղջիկներ կը խլուին իրենց ընտանիքներէն ու անտարբեր անոնցաղիոդորմ պաղատանքներուն ու լաց ու կոծին կը քշուին դուրս վայրագ ու արիւնարբու չէթէներու կողմէ։ Անոնցմէ մէկը կը բռնէ մօրս երկար հիւսուած մագերէն ու կը ջանայ զինք ալ քաշել դուրս երբ մեծ մայրս թքելով անոր երեսին, բազմոց մը կը նետէ մօրս վրայ ու կը նստի վրան խորհելով որ նախընտրելի էր որ ան մեռնի իր ծանրութեան տակ քան թէ անոնց ձեռքով։ Ուրիշ մը վայրենաբար կը պատռէ վեց ամսու մօրաքրոջս ականջին բլթակները օղերը գողնալու։ Մայրս կազատի, բայց առաւօտուն երբ կրկին հրաման կու գայ թէ կարաւանը պէտքէշարունակէճամբան,թուրքզինուորներ ներս կը բերեն երկու պարմանուիներու դիակները, որոնք չէին դիմացած իրենց պատահած վայրագութիւններուն։ Վիրաւոր, յոգնած ու հոգեպէս ցնցուած գաղթականները վերջապէս կը հասնին Հալէպ։ Շնորհիւ Սուրիոյ կառավարութեան հիւրընկալ վերաբերմունքին, անոնք կը տեղաւորուին իրենց յատկացուած առժամեայ խաներու մէջ։ Մայրս կը պատմէր թէ այդ գիշերուան պատահածը չէր կրնար ջնջել իր մտքէն ու շատ անգաւեւեր սարսափահար կարթննար քունէն հեւալով։ Այս դրուագը մէկն է այն հազարաւոր նման ու աւելի ահաւոր դրուագներէ որուն ենթարկուեցան մեր մեծ մայրերն ու մեծ հայրերը։

Թուրքը կը ջանայ աշխարհին հաւատացնել թէ 1915-ին պատահածը «Ցեղասպանութիւն» չէր, ալ՝ պատերազմի հետեւանքով պատահած դժբախտութիւն մը։ Բայց մեր վերապրողները ու անոնց վկայութիւնները փաստացի ու

անվիճելի իրականություններ են որոնք «Դամոկլեան սուր»ի պէս կախուած պիտի մսան անոր գլխուն վերեւ մինչեւ որ ան ընդունի ու ճանչնայ Յեղասպանութիւնը։ Բիւր յարգանք մեր նահատակներու յիշատակին։

Զարուհի Հասրճեան
.....

► ՎԵՐԱՊՐՈՂԻՆ... ԾԱՐԱԻԸ

Մեծ հայրս, պայծառ երկնքի նման՝ կապոյտ աչքերով, ակեկոծ ծովու նման, արցունքոտ աչքերով, մանրակազմ անձ մըն էր «Տէտէս» Գեորգ Շահինեանը։ Նկարագրով սակաւախօս էր եւ հանդարտ, սակայն խրատներն ու արժէքաւոր խօսքերը անպակաս։ Հայերէն գիրքը եւ մանաւանդ հայերէն օրաթերթը իր անբաժան ընկերներն էին։ Օր մը Տէտէիս հարց տուի թէ ի՞նչ էր հայերէն լեզուն այդչափ շատ սիրելուն պատճառը։ Ան պատասխանեց.- «Զանի, ես ծարաւ մը ունիմ». ես ալ ըսի.- «Ծարաւ ես Տէտէ, ջուր բերեմ»։ Ան ըսաւ.- «Չէ աղջիկս, 1915-ի ջարդէն ի վեր իւրաքանչիւր վերապրող ծարաւ մը ունի, կարօտ մը ունի եւ մանաւանդ վախ մը ունի։ Մենք մարմնով ողջ ենք, սակայն մտքով, հոգով տակաւին ջարդը կապրինք»։ Ինչպէս կ'ըլլայ այդ մէկը, Տէտէ, հարցուցի։ Ան

սկսաւ պատմել.- «Գիտե՞ս Զանի, մենք 1915 թուականին, Ուրֆա կապրէինք, հոն ունէինք պարտէզով շքեղ տուն մը։ Ուշ գիշեր մը թուրք զինուորներ մեր դուռը բախեցին ու զենքի ուժով հօրս զինուորութեան տարին, ան երբեք չվերադարձաւ»։ Յաջորդ առաւօտ, դարձեալ եկան ու զենքի ուժով մեծ մօրս, մօրս, զիս (6 տարեկան), քրոջս (2 տարեկան) եւ նորածին եղբօրս տունէն դուրս նետեցին եւ հրամայեցին որ քալենք։ Հազարաւոր հայերու հետ օրերով անօթի ու ծարաւ քալեցինք, անմարդկային չարչարանքներու ականատես եղանք։ Նորածին եղբայրս մեռաւ մօրս գիրկը, մօրս կայթը վաղուց ցամքած էր. փոքր քոյրս «հա՜ց, ջո՜ւր կուգեմ» ըսելով մեռաւ. երբ մեծ մայրս ուզեց աղօթել անոր վրայ, թուրք զինուորը մտրակով զարկաւ գլխուն ու սպաննեց զայն։ Անգութօրէն օրերով քալելէ ետք մայրս անդրադարձաւ որ ես ալ սովամահ պիտի մեռնիմ, քիւրտ գիւղացիէ մը խնդրեց որ զիս իր մօտ առնէ։ Ես՝ կիսամեռ, վախս, տխրութիւնս, արցունքներս սեղմած, առանց հասկնալու թէ ի՞նչ կը դառնայ ինչ կ'ըլլայ, հետեւեցայ այդ անձանօթին։ Եօթը տարի շարունակ ապրեցայ քիւրտ ընտանիքի մը մօտ իբրեւ հովիւ ու զիս անուանեցին «Մուլէման»։ Օր մը, գիւղին մէջ երկու անձեր որ հարցաքննութիւն կ'ընէին, մօտեցան ինծի

ու քրտերէնով ըսին. «Դուն հայ ես, պէտք է անմիջապէս հայերուն քով երթաս»։ Ես ապշած հարցուցի. «Ինչո՞ւ, տակաւին հայ մնաց»։ Անոնք ինծի ուղղութիւն տուին եւ յաջորդ առտու ճամբայ ելայ, օրերով քալելէ ետք հասաւ Մուսուլի հայկական որբանոցը, ուր մնացի չորս տարի եւ հայերէն սորվեցայ։ Օր մը, անձանօթներ զիս տեսան եւ ըսին. «Դուն Միսցի Նիկողոսին տղան պէտք է ըլլաս, ճիշդ իրեն կը նմանիս», ու զիս տարին Տէր Զօր։ Այսպիսով, 11 տարի ետք Տէր Զօրի մէջ միացայ ծնողքիս, որոնք ջարդէն փրկուած էին, զիրար գտած եւ երեք աղջիկ զաւակներ ունեցած։ Տէր Զօրէն անցանք Լիբանան ու հազարաւոր հայերու նման եղանք բաժան-բաժան, ձգելով տուն եւ կեանք...։ Այդ օր ըմբռնեցի մեծ հօրս՝ արցունքոտ աչքերուն եւ հայերէնի հանդէպ ունեցած ծարաւին իսկական պատճառը։ Հասկցայ, որ ջարդէն վերապրողը միայն մարմնով վերապրած կ'ըլլայ, որպէսզի փոխանցէ իր պատութիւնը իրեն յաջորդող սերունդին եւ անոնք ալ իրենց կարգին յաջորդ սերունդներուն... Ու այսպիսով հայը կը վերապրի ու կը գոյատեւէ։

Զանի Շահինեան-Մեսրոպեան

.....

Ու՞ր ես Հայր...

Գանատայի խորհրդարանին դիմաց, եկած ենք նշելու Հայոց Յեղասպանութեան 100-րդ տարելիցը։ Հոն են զաւակներս ու թոռներս (ծոռերդ) ուր հազար հայորդիներու կողքին։ Հոն են մեր կղերներ, ազգային դէկավարները, քաղաքական պետերը, սկառուտներ, պատանի, երիտասարդ ու տարեց։ Աչքերս թաց են ու սիրտս խռով։ Ներքին մղում մը կը զգամ քեզ բնտնելու բազմութեան մէջ։ Կը բնտնեմ ու չեմ գտներ։ Ու՞ր ես հայր։ Կ'անդրադառնամ որ մեր հետ չես այլեւս։ Թէ արդէն եօթ տարի է որ բաժնուած ես մեզմէ, այս աշխարհէն, սակայն կարծես երեկ էր 2004-ին, քու ողջութեանդ, հոս էինք դարձեալ, միասին եկած էինք շնորհակալութիւն յայտնելու Գանատական կառավարութեան Յեղասպանութեան ճանաչման համար։ Հոն էիր առաջին շարքի վրայ, հակառակ 100-ամեայ յառաջացած տարիքիդ։ Եկած էիր օրինակ դառնալու երիտասարդ սերունդին, թէ՛ պահանջատիրութիւնը տարիք չի ճանչնար։ Կ'ուղղուինք դէպի թրքական դեսպանատուն։ Կրկին կը զգամ ներկայութիւնդ։ Դանդաղ բայց հաստատ քայլերով կը հետեւիս ամփոխին։ Բարձրախօսի վրայ կարգախօսերուն կը մասնակցին 4 եւ 6 տարեկան ծոռերդ «NO MORE GENOCIDE» կանչելով։ Հայարտ եմ, որ պահանջատիրութեան ոգին փոխանցած ես ոչ միայն զաւակներուդ ու թոռներուդ այլեւ ծոռերուդ։ Դեսպանատան շէնքին դէմս ենք։ Անդին, երկաթէ ցանկապատին միւս կողմը, խումբ մը թուրքեր կը փորձեն հակաճառել մեր պահանջներուն։ Անզգալաբար քայլերուդ հետեւելով կ'ուղղուիմ դէպի այդ կողմ։ Անցած ես արդէն ցանկապատին միւս կողմը ու ձեռքի գաւազանդ բարձրաձուցած հմուտ թրքերէնով կը գոռաս.- “Ես վերապրողն եմ 2015-ի ցեղասպանութեան, վկան եմ ձեր գործած ոճիրներուն, ապրած եմ այդ արհաւիրքի օրերը։ Փորձեցիք մեզ ոչնչացնել, բայց ահաւասիկ այս սերունդը վկայ որ դուք ձախողեցաք։” Միրտս կը խայտայ։ Կ'ուզեմ գրկել քեզ, ձեռքերդ համբուրել։ Շարժապատկերի նմանաչքիս առաջ կու գան Զարդիու տեղահանութեան ապրած տաժանելի օրերդ։ Կորսնցուցիր մայրդ, քոյրերդ, մօրաքոյր, հօրեղբայր, գերդաստան մը ամբողջ։ Օրերով ու շաբաթներով քալեցիր Խարբերդի դաշտերէն մինչեւ Մալաթիա ու Մեզրէ, ուր հազարաւոր դիակներ անգերեզման դիզուած էին իրար վրայ։ Անցար Եփրատը, որ ջուրի փոխարէն արին կը հոսէր։ Ականատես եղար թուրքին բռնաբարութիւններուն ու բարբարոսութեան։ Դուն ալ ընտանիքիդ ճակատագրին պիտի յանձնուէիր եթէ քիւրտ կին մը խղճալով քեզ չ'ազատէր։ Պատանի էիր ու ապրելու կամքդ քեզ մղեց յարատեւելու։ Փորձեցին անուղ փոխել, իսլամացնել քեզ, սակայն հաւատարիմ մնացիր քրիստոնէական կրօնքիդ ու գիշերները ծածուկ “Հայր Մեր”-դ աղօթեցիր։ Երկար տարիներ քիւրտ աղայի մօտ խաշնարածութիւն ընելով ծառայեցիր իրեն։ Ու երբ յարմար առիթը գտար ազգիդ գիրկը վերադառնալու՝ մէկ ռուպլ իսկ չվարանեցար փախուստ տալու դէպի Մուրիա ազգակիցներդ գտնելու։ Ինքնաշխատութեամբ հայերէն լեզուդ խօսիլ ու գրել վերյիշեցիր։ Աշխատասէր ու ինքնավստահ, անմիջապէս նետուեցար կեանքի ասպարեզ։ Կազմեցիր ընտանիք, գործ, լծուեցար ազգային միութենական

Հօրս Մանուկ Խաչատուրեանի յիշատակին

24 Ապրիլ 2015

աշխատանքներու։ Կուսակցութիւն, Եկեղեցի, ՀՄԸՄ, ՀՕՄ, դպրոց։ Հոն էիր ուր որ պահանջքը կար։ Մէկ խօսքով եղար օրինակելի հայր եւ ազգանուէր հայ։ Հայ Դատն ու պահանջատիրութիւնը առօրեայ նիւթ էր մեր տան մէջ։ Պատմեցիր ողիսականդ որու որ հանդիպեցար, հայ թէ օտար պատմաբաններուն ու թերթերուն։ “ Թող աշխարհը իմանայ թուրքին բարբարոսութիւնը“ կ'ըսէիր։

25 Ապրիլ 2015

Աղջկաս Նայիրիին հետ եկած ենք HEMA QUEBEC, Հայ Դատի Կազմակերպած արինահաւաքին մեր բաժինը բերելու։ Արդէն 100-էաւելի հայորդիներ մասնակցած են եւ տակաւին շարքը երկար է։ Ֆրանսացի կին մը զարմացած հարց կու տայ թէ ինչ է շարժարիթը։ Կը բացատրենք թէ Հայոց Յեղասպանութեան զոհերու յիշատակին նուիրուած է։ Կը խօսինք Յեղասպանութեան մասին, հայութեան մասին, կը յիշենք քեզ հայր որպէս վերապրող։ «Բարի նպատակ է” կ'ըսէ ու ինքն ալ կ'անցնի շարքի արին տալու։ Կը զմայլիմ իր ազնիւ հոգիին։

26 Ապրիլ 2015

Գերեզմանաքարիդ շուրջն ենք զաւակներուս ու թոռներուս հետ, ծունկ մը աղօթք ըսելու հոգիիդ խաղաղութեան համար։ Կը յիշենք քնքուշ խօսքերդ, ուսումնաստենջ ըլլալու եւ Հայ արդար դատի պահանջատէր ըլլալու անվերջ խրատներդ, որոնք երբեք ապարդիւն չեղան։ Թոռնուհիդ Կարինը արդէն տեղական օտար մամուլին յանձնած է քու, ընտանիքիդ, եւ ողջ հայութեան ողիսականը։ Տուն վերադարձին քու իսկ ձեռքով գրուած կենսագրութիւնդ կը թերթատեմ, որուն վերջին նախադասութեան մէջ այսպէս կ'ըսէիր.- “ Հիմա որ կեանքիս կենսագրութիւնը աւարտելու վրայ եմ, ձեռքերս կը դողան, գրիչս չեմ կրնար մատներուս մէջ սեղմել։ Տարիքս իննիսուն հինգ տարեկան է։ Կ'աղօթեմ երկնային Աստուծոյ, որ ինծի եւ տիկնոջս ձեռքէ-նոքէ չձգէ եւ անկողինի չը ծառայեցնէ։ Աչքերնիս զոցենք եւ երթանք մեր երկնային հօր քով ու վերջ։“

Աղօթքդ լսելի եղաւ եւ ուխտդ կատար։ Հանգիստ ննջէ հայր։

Անի Օհանեան

LAST BREATHING TESTAMENTS AND ONE HUNDRED YEARS OF GENOCIDE

By Lalai Manjikian

**Originally published in Horizon Weekly on March 31, 2015*

Nothing makes genocide more undeniable than looking into the eyes of someone who has survived the unimaginable. I am always at a loss of words at first when I meet genocide survivors. What can I possibly say to them that will have any relevance given what they have gone through?

In March 2015, I found myself in three different elderly care residences across Montreal. My mandate was to interview some of the last remaining genocide survivors in this city. The global momentum created by the 100th anniversary of the Armenian genocide this year prompted the purpose of my visits.

Initiated by the Armenian Genocide Centennial Committee of Canada, this project's aim was to record the narratives of the last survivors for archival purposes. As the Armenian genocide centennial approaches in April 24, 2015 and as the last of the survivors quietly fade away, there is, more than ever, an enormous urgency to preserve survivors' voices and narratives. While it is encouraging to see a number of Turkish intellectuals, human rights activists, and students, seek truth and dialogue, this pressing endeavor is also fueled by rampant denial discourses propagated by the Turkish state that aggressively circulate in every shape and form.

On behalf of the Armenian Genocide Centennial Committee, I, along with Alik Boulgarian, also a committee member, as well as our project coordinator, and our camera operator Serge Yessayan, set out to collect and document these living histories. The three survivors we met were women over the age of one hundred. Keghetzik Hagopian-Zourkian, 104 years old, Knar Bohjelian-Yeminidjian 106 years old, Armenouhie Tenkerian-Piliguian, 101 years old. Their longevity is not only impressive in biological terms, but their age is also highly symbolic, as the government of the Ottoman Empire, which preceded the current Republic of Turkey, perpetrated the Armenian genocide one hundred years ago in 1915.

Needless to say, interviewing these women was an intense experience for everyone involved. To go back in time and history through the depth of their eyes and words is a deeply moving and powerful experience. To hear and to watch these women relive their pasts, as they recount separation, deportation, death, while maintaining composure and dignity is both gut wrenching and impressive. These women perhaps look physically fragile now, with tired bodies and vivid blue veins drawing complex maps on their forearms and hands, yet their eyes remain bright, generous, and resilient.

The first genocide survivor we met during our visits was Keghetzik Hagopian-Zourkian. She was born in Bursa, near Constantinople. In 1915, Hagopian's father was taken into the Turkish military, and then killed for being an Armenian. She was subsequently separated from her mother and siblings at a young age and grew up as an orphan with only one of her sisters, until her sister fell ill and they also separated. Her journey as an orphaned refugee took her to Greece and Egypt. After leaving the orphanage she worked as a domestic helper in a Jewish household in Greece. Hagopian eventually met and married another orphan from the Armenian genocide who was living in Beirut as a refugee. They started a family in Egypt and immigrated to Canada with their three children. Hagopian tracked down and met her mother only decades later since their forced separation as a child. Despite all the adversity Hagopian faced as a result of the Armenian genocide, she is a living testament to how Armenians survived against all odds. She has eight grandchildren and eighteen great grandchildren. At the age of 104, I was struck by how she exudes beauty, grace, and faith. Even today, as she recounts the unfolding and the aftermath of the Armenian genocide, her eyes reflect her unwavering inner strength and her will to survive.

Knar Bohjelian-Yeminidjian was the second survivor we met. She was born in 1909 in Kayseri. When the massacres and the assault on Kayseri began, she and her family sought refuge in a barn for a few months. Her family was then deported, but not too far from their home, the reason being that her father was a soldier in the Turkish military. Following a governmental decree and with their grandmother's backing, Bohjelian's family was forced to Turkify themselves in order to survive. Subsequently, Bohjelian and her entire family bore Turkish names. Once a cease-fire was announced, her parents decided to flee the region. In 1928, they travelled to Ankara, then Constantinople. After staying for 11 months, they made their way to Greece by boat and two days later, arrived in Alexandria, Egypt. She was 19 years old by then. Bohjelian claims that the only reason they survived the Armenian genocide is because they took up Turkish identities. She remains grateful towards her grandmother who (surely reluctantly) encouraged the Bohjelian family to take on Turkish identities. Bohjelian got married and lived in Egypt for over 40 years before moving to Montreal in 1971 with her family. She survived the genocide against all odds. Meeting her, and experiencing her presence and her generosity at 106 was a remarkable experience. Bohjelian has two children, three grandchildren, and three great grandchildren.

Armenouhie Tenkerian-Piliguian was born in Chork-Marzban, Dortyol, in 1914. Due to her grandfather being a medical doctor and her father being a bank director, they managed to escape the genocide with the help of their family contacts. Tenkerian's family reached Aleppo, in Syria, and in 1923 she and her family made their way to Alexandria in Egypt. Alexandria is also where Tenkerian met her husband and had three children. In 1963, they moved to Montreal where she was one of the active members of the Armenian Relief Society that was just formed in Canada at the time,

and where she took on executive responsibilities. In talking to Tenkerian, it was inspiring to see how strongly this woman continues to be dedicated to her Armenian identity and to Armenian literature and culture. One of the moving moments during the interview was when Tenkerian recited a long piece of poetry from Taniel Varoujan on a mother's longing for his exiled son. Varoujan was one of many literary figures murdered during the Armenian genocide. Tenkerian has three children, six grandchildren and five great grandchildren, with one more on the way.

The women survivors interviewed this month of March 2015 on the eve of the Armenian genocide centennial are some of the last of the living, breathing testaments of a historical event that continues to be vehemently denied by the perpetrator's government. Seeing, hearing, and connecting with these survivors can only come to reinforce our commitment as humans to ensure that truth, justice, and recognition prevail. In hearing these survivor testimonials, too many chilling parallels come to mind between the genocides suffered by the Ukrainians, the Jews, the Cambodians, Rwandans, and the Sudanese. The destructive cycle of genocide is unfortunately well and alive. Scholars and historians have identified denial as being the final stage of genocide. However, one thing is for certain, denial can never erase the memory and the survivor testimonies.

Lalai Manjikian holds a PhD in Communication Studies from McGill University (2013). She currently teaches in the Humanities department at Vanier College in Montreal.

Bohjelian-Yeminidjian

Tenkerian-Piliguian

Hagopian-Zourkian.

ՊՏՂՈՒՆՑ ՄԸ ՀՈՂ

(ՀԱՏՈՒԱԾ՝ ՅԱՊԱԻՈՒՄՆԵՐՈՎ)

Թորոնթօ վերադառնալէս երեք օր վերջ այցելեցի մայրիկիս եւ իրեն երկարեցի թաշկինակին մէջ ծրարուած պտղունց մը հողը.

- Տէ՛ս, մա՛մ, ի՞նչ բերած եմ քեզի Հայաստանէն:
 - Ի՞նչ:
 - Հո՛ղ:
 - Է՜հ, Հայաստանի հողը ի՞նչ պիտի ընեմ - ըսաւ ու փոքրիկ ծրարը ետ հրեց:
 - Հայաստանի հող չէ, մա՛մ, Խարբերդի հող է:
- Ձայն չհանեց: Ոչ մէկ հակազդեցութիւն ունեցաւ: Երեւի ուզեց լսածը մարսել:
- Չէ՛ս հաւատար:
 - Ո՛չ: Խարբերդի հողը Հայաստան ի՞նչ գործ ունի: Ո՞րկէ բերիր:
 - Հայաստանէն, Ծիծեռնակաբերդի թանգարանէն:
 - Ի՛նչ է, թանգարանը հո՞ղ կը բաժնէին:
 - Հող չէին բաժնէր: Արեւմտահայաստանի վեց հայաբնակ նահանգներէն մէկական բուռ հող ցուցադրութեան դրած էին:
 - Դուն ալ գողցար անշուշտ: Ա՛ռ, չե՛մ ուզեր...
 - Պէտք չեղաւ որ գողնամ: Խնդրեցի, տուին:
 - Ճիշդը ըսէ, Սոնա, ինծի մի՛ խաբեր, մեղքի մէջ մի՛ ձգեր:
 - Ինչո՞ւ պիտի խաբեմ, մա՛մ: Ինչո՞ւ հաւատք չես ընծայեր ըսածիս: Ե՞րբ քեզ խաբած եմ:

Թեթեւ ժպիտ մը ուրուազծեցին ցամքած շրթները: Թաշկինակը իրեն մեկնեցի: Մատը փռշիին թաթխեց, քսեց աչքերուն ու ըսաւ «Փա՜ռք քեզ, Տէ՛ր, ուխտս կատարեցիր: Երեք օրուան ծում բանալու համար պէտք էր նախ հաղորդութիւն առնէի, յետոյ բերանս հաց ու ջուր դնէի, ահա՛ իմ սուրբ հաղորդութիւնս»:

Դողդաղացող ու ոսկրուտ մատներով հազիւ կրցաւ հողի քանի մը փշրանք լեզուին հասցնել եւ կուլ տալ փորձել, բայց բերանը փայտի պէս չոր էր, լորձունք չկար որ կարենար կլլել: Փշրանքը կոկորդը մնաց, ու սկսաւ շնչահեղձ ըլլալու աստիճան հազալ: Ձեռքս ու ոտքս իրար անցան: Այս ի՞նչ պատահեցաւ: Յօնք շինելու տեղ աչք պիտի հանէի: Մայրս կը խեղդուէր... Ձայնը մարեցաւ, աչքերը ակնակապիճներէն դուրս ինկան, ու աղերսական հայեացքով ինծի նայեցաւ՝ հողին ծրարը ափին մէջ ամուր սեղմած: Ջուր հասցուցի, կռնակը թափահարեցի, սկսաւ դարձեալ հազալ, յետոյ կամաց-կամաց թոյլ շնչել ու ինքզինքին գալ: Երբ հանդարտեցաւ ու հանգստացաւ, սկսաւ պատմել, թէ ինչպէս իր մայրն ալ պիտի խեղդուէր՝ ուրիշ խոստացուած ուխտ մը իրագործելու ի խնդիր: Ընդհատելով զինք,

- Բայց, մա՛մ, ինչո՞ւ երեք օր ծոմ բռնած էիր: Դուն այս տարիքիդ ինչպե՞ս պիտի դիմանաս ծոմապահութեան: Ան ալ մէկ օր չէ, երկու չէ, երե՜ք օր: Ձո՛ւր ալ չխմեցիր, թանսիռնի դէ՞ղդ ալ չառիր:

Հարցումս բոլորովին չլսելու տալով, շարունակեց

- «Ջարդի ահ ու սարսափի օրերուն էր: Թէեւ գիւղի պզտիկները փողոցը կը մեծնային, բայց այդ ամառ մայրերը տունէն դուրս չէին ձգեր իրենց զաւակները, որովհետեւ պատահական որեւէ պահու ճէստերմէները (ոստիկան) կու գային՝ ով կար-չկար կը հաւաքէին կը տանէին: Այդ օրը տաք ամառնային իրիկուն մըն էր: Կիները տնային առօրեայ գործերով զբաղուած էին, իսկ մենք յոգնած, բակը նստած էինք: Յանկարծ դուռը ուժով զարկին: Աղային սպասաւորն էր, եկած էր լուր տալու որ ճէստերմէները ո՛ւր են, ո՛ւր չեն կը հասնին: Աղան լուր առած էր, խանրմս ալ պատուիրած, որ դոնախ (ապարանք) երթանք պահուըտելու»:

«Առաջին անգամ չէր, որ նման ազդարարութիւն կը ստանայինք: Ամէն բան եղած տեղը ձգեցինք, 16 հոգիով վազնեվազ հասանք դոնախ եւ մտանք յարդանոցը: Շունչերնիս բռնած՝ ամբողջ մարմնով անյայտացանք յարդի դէզերուն մէջ»:

«Մեր գիւղի աղաներն ու խանրմները թէեւ թուրք էին, բայց շատ աստուածավախ եւ բարեսիրտ էին: Երեւակայէ, այս մարդիկը ի՜նչ մեծ վտանգ աչքերնին առած էին մեզ պաշտպանելու համար, որովհետեւ կառավարութիւնը հրովարտակ հանած էր, եւ մունետիկները կը շրջէին փողոցներուն մէջ, յայտարարելով թէ ո՛վ որ փորձէ կեաւոր (անհաւատ=հայ) պահել իր տան մէջ՝ պատիժը կախաղան պիտի ըլլայ: Հաւատա՛, իրենց շնորհիւ էր, որ մեր գիւղէն գրեթէ մարդ սէովքիաթ (աքսոր) չգնաց»:

«Չերկարեմ, կէս ժամ ետք ճէստերմէները մեկնած էին: Յարդի փռշիէն խեղդուելով, հազալով-փռշտալով դուրս նետեցինք մենք մեզ: Մայրս ձեռքերը դէպի երկինք բարձրացուց, Աստուծոյ շնորհակալութիւն յայտնեց այս անգամ ալ մեզ փրկելուն համար, յետոյ մտաւ աղային եւ խանրմին մօտ՝ երախտագիտութիւն յայտնելու իրենց բարի կամեցողութեան համար: Յանկարծ նկատեցինք, որ Վարդուհի քոյրս չկար: Ետ դարձանք, խորհելով որ յարդանոցը մնացած կրնայ ըլլայ: Անիկա քիչ մը վախկոտ էր, ամչկոտ ու սակաւախօս: Տասնրեք տարեկան էր, երէցը, բայց միշտ մամային փեշէն կախուած: Անկէ չբաժնուելու համար դպրոց նոյնիսկ չգնաց, ոչ ալ գրել-կարդալ սորվեցաւ: Յարդանոցը տակն ու վրայ ըրինք, չգտանք: Վարդի՜կ, Վարդիկ՜... Վարդիկը չկար: Դուռ-դրացի հարցուփորձեցինք, չէին տեսած: Երբ մուտք կոխեց, ու իրմէ լուր չառինք, ալ կասկած չկար որ

ճէստերմէները տարած են: Բայց ո՞րկէ եւ ի՞նչպէս, առեղծուած էր: Մայրս մազերը կը փետտէր, կուրծքը կը ծեծէր, կը հեկեկար՝ եաւրուս ա՜խ եաւրուս (ձագս), Վարդի՛կս, աղկէ՛կս (աղուորս)...: Մենք իրարու կողք-կողքի կծկուած էինք՝ սարսափած: Մայրս այս վիճակին մէջ չէինք տեսած...»:

Մօրս ձայնը խզուեցաւ, կզակը դողաց, հազը վերսկսաւ: Խնդրեցի, որ դադար առնէ, հանգստանայ ապա շարունակէ: Քանի մը ումպ ջուր խմելէ վերջ, պատմեց թէ մօրը ողբը ինչքա՛ն երկար տեւած էր, բարութեան-չարութեան բռնկումներու ելեւեջներ ունեցած, անձնասպանութեան բազում փորձեր ըրած...

«Երկու օրը անգամ մը տանիք կը վազէր ինքզինք վար նետելու: Մեծերը կը բռնէին, կը հանդարտեցնէին, կը մխիթարէին: Մենք ալ սկսանք տառապիլ՝ մաման կորսնցնելու վախով...»:

«Երկու տարին բոլորեցինք, դեռ Վարդիկէն ոչ մէկ լուր կար: Աշուն էր: Մաման աղայենց դոնախը գացած էր հաց թխելու, մենք ալ դրացիներու պզտիկներուն հետ փողոցը հաւաքուած կը խաղայինք: Մէյ մըն ալ ի՜նչ տեսնենք, Վարդուհին մեր մօտ կանգնած է՝ ճերմակ երկար հագուստ մը հագած, ճերմակ լաջակով գլուխը ծածկած: Թրքերէնով հարցուց թէ «Աննէմ նէ՛րտէ տըր» (մամաս ո՛ւր է): Խաղը դադրեցուցինք, անշարժացանք այս անակնկալ յայտնութենէն ու անխօս իրարու նայեցանք: Երա՛զ էր, թէ՞ իրականութիւն: Ու փոխան պատասխանի, սկսանք վազել դէպի աղայենց դոնախը: Փոթորիկի պէս խուժեցինք բակը եւ ճչալով թառեցանք մամայիս վրայ - Այա՜, այա՜ (մամա), Վարդիկը եկա՜ւ: Մայրս շփոթած ետեւ դարձաւ՝ Վարդիկը ոգիի նման կանգնած էր դուռի սեմին: «Վա՛յ քօռնամ (կուրանամ) ես» ըսաւ ու վայրկեանական ծոխ, թոնիրի կողքէն ափ մը մոխիր առնել բերանը նետելը մէկ եղաւ: Մոխիրը բերանը՝ խեղդուելու ձայներ, փրփուրներ դուրս գալ սկսան, աչքերը փակուեցան, ու բարտիի պէս գետին տապալեցաւ: Մեր լաց ու կոծէն խանրմներն ու օգնականները վրայ հասան: Աղային տարիքոտ մայրը՝ մեծ խանրմը մեզ լռեցուց, մօտեցաւ մամային, բերանը բերնին՝ սկսաւ օդ փչել, յետոյ մատը բերանը մտցուց եւ կոկորդէն փուշ մը հանեց: Մի քանի խեղդուկ հառաչանք արձակեց մաման, աչքերը բացուեցան, վրան հոգի եկաւ»:

«Սրտաճմլիկ տեսարան էր, երբ մայր ու աղջիկ գրկուեցան եւ սկսան հեկեկալ: Բոլորս կու լայինք: Կու լային նաեւ խանրմներն ու ծառաները: Երբ մեծ խանրմը քրոջս հարց տուաւ թէ ինչպե՛ս տարած էին զինք, հոն իմացանք որ մեր դէպի դոնախ փախուստ տուած աստեւ ինք պէտքարանը եղած է ու հոն ալ մնացած: Երբ ճէստերմէները ներս խուժած են ու զինք գտած, տարած են Հիւսենիկ եւ թուրք ընտանիքի մը յանձնած: Այդ օրը երբ աղբիւր գացած է կուժով ջուր տանելու տուն, հանդիպած է մեր գիւղացիներէն Տուրսուն ամուլին (հօրեղբօր), որ ճանչցած է զինք եւ յայտնած, թէ մայրն ու հինգ քոյրերը ողջ են, եթէ կրուզէ՝ զինք հետը կը տանի Հոդէ: Նախ ետ քաշուէր է, յետոյ համաձայներ ու Տուրսուն ամուլին էջը հեծած՝ եկած է գիւղ: Սա ալ ըսեմ, որ Տուրսունը առ երեսանց կրօնափոխ եղած էր, թլփատուած ու աքսորէ փրկուած»:

«Յետոյ մեծ խանրմը մամայիս հարցուց թէ ինչո՞ւ փորձած էր մոխիր ուտել, ան ալ պատասխանեց որ այդպէս ուխտած էր ընել եթէ Վարդիկը սէովքիաթէն վերադառնայ...»:

Վերջին բառերը հազիւ կրցաւ արտասանել: Ձայնը կը դողար, նոյնպէս շրթունքները: Խոնաւ ու մարած աչքերուն մէջ տազնապ կար, եւ տազնապին մէջ խո՛ր թախիծ: Այսուհանդերձ, չիրաժարեցայ իր ծոմապահութեան դրդապատճառը հետապնդելէ: Դժկամութեամբ յայտնեց, թէ լսած էր որ Հայաստան եղած շրջանիս արկածի մը հետեւանքով ժսասուած եւ հիւանդանոց մտած եմ բուժուելու: Ուխտած էր երեք օր ծոմ պահել, եթէ ողջ-առողջ վերադառնամ:

Խանդաղատանքի անգուսպ ալիք՝ մը խլրտեցաւ մէջս՝ դէպի մայրս սո՜ւրբ, մայրս անաղարտ. մայրս՝ տաճար կործանուած, խունկ ու աղօթք, կիրակնօրեայ մաս ու հաղորդութիւն...

Մանուկի պէս նստած եմ իր մօտ՝ ծունկերս ծունկերուն: Թառամած ու չորցած ձեռքերը ափերուս մէջ աշնան անարիւն տերեւի նման կը խշրտան: Շրթներուս կը մօտեցնեմ միւռռնուած ձեռքերը, կը տանիմ ճակտիս ու կը մսամ անխօս... «Շնորհակալութիւն» բառը ճմրթկուած, աղտոտած թղթաղրամ կը թուի՝ զիս համակած զգացմունքի ոսկին արտայայտելու համար:

- «Ա՛ռ, պահէ՛, որպէսզի մահուընէս վերջ սրտիս վրայ ցանես, յե՛տոյ զիս այս օտար հողին յանձնես» -

ըսաւ ու մնացած կէս պտղունց հողը ինծի երկարեց.....

ՍՈՆԱ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆ

Թորոնթօ

www.ars-canada.ca

Հարցազրույց

ՀՕՄ-ի Մոնթրեալի ընկերային ծառայութեան պատասխանատու ընկերուհի Անահիտ Տէր Խաչատուրեանի հետ.

Հարց. Կրնաք բացատրել ՀՕՄ-ի ընկերային ծառայութեան գրասենեակի առաքելութիւնը:

Ընկերային ծառայութեան գրասենեակի հիմնական առաքելութիւնը մեծն Մոնթրեալի հայութեան կարիքներուն հասնիլն է: Բնականաբար, շեշտը կը դրուի կարիքաւոր անհատներու եւ ընտանիքներու վրայ: Իսկ վերջին շրջանին մեծ աշխատանք տարինք Գանատա նոր հաստատուող ընտանիքներուն համար: Մեր գործունէութիւնը կ'ընդգրկէ տեղեկատուական, ներգաղթողներու աջակցութիւն, տարեցներու օժանդակութիւն եւ առհասարակ մեծն Մոթրեալի ընկերատնտեսական բազմազան պէտքերը գոհացնելու դաշտերը: Պէտք է ըսել որ մեր գաղութին պահանջները բացմապատկուած են ու մեր գործունէութիւնը ընդարձակուած:

Հարց. Որոնք են ձեր տեղեկատուական ծառայութիւնները: Կարելի է յստակացնել:

Անշուշտ: Տեղեկատուական դաշտին մէջ գրասենեակը իր կամաւորներուն միջոցաւ կը ծանօթացնէ դիմողները հանրային եւ սեփական ծառայութիւններու մասին եւ զանոնք կ'ուղղէ դէպի համապատասխան պետական գործակալութիւնները: Կը կազմակերպենք նաեւ դասախօսութիւններ զանազան նիւթերու շուրջ, ըլլան անոնք առողջապահական կամ զանազան օրէնքներու կիրարկման մասին: Տարեցները իրենց իրաւունքներուն եւ թոշակի օրէնքներուն ծանօթացնելու համար, կազմակերպեցինք դասախօսութիւն մը Service-Canada -էն մասնագէտ մը հրաւիրելով:

Ուրիշ օրինակ մը տամ. Յունուար 2015-ին դասախօսութիւն մը տեղի ունեցաւ Արարատ տան մէջ, շաքարախտի մասին որ կազմակերպուած էր մեր գրասենեակին կողմէ: Օրուան դասախօսներն էին դեղագործ Քրիստաթոր Մանուկեանը եւ բժիշկ Ճոն Անթեպլեանը: Ներկաները շատ գոհ ժախնայ այս ձեռնարկէն:

Տեղեկատուական դաշտին մէջ նշենք որ օգտակար կը հանդիսանանք ամէն տաի Սուրբ Յակոբ վարժարանի երկրորդական բաժնի աւարտական դասարաններու աշակերտներուն, անոնց տալով ուղղութիւն CV պատրաստելու եւ ամառնային գործի փնտրտուքը դիւրացնելու համար: Հիմաւ ընք նաեւ տարեկան պետական տուրքերու պատրաստութեան աշխատանոց (Clinique d'Impôt). Մեր կամաւորները ամէն տարի կը հետեւին դասընթացներու, որոնք կը տրուին Revenu Québec-ի եւ Revenu Canada-ի կողմէ, կ'ստանան վկայագրեր եւ կը պատրաստեն տարեկան տուրքերու թղթածրարները: Ամէն տարի դիմողներուն թիւը կ'աւելնայ: Այս տարի, մեր ծառայութենէն օգտուեցան նաեւ Արարատ բնակավայրի տարեցները:

Ինչպէս գիտէք, Հայ Օգնութեան միութիւնը կը ձգտի կանխարգել տարեցներու մեկուսացումը, կազմակերպելով ընկերային ու մշակութային ձեռնարկներ ու ճամբորդութիւններ: Մեր գրասենեակը այս ուղղութեամբ կը կազմակերպէ շաբաթական դրութեամբ տաք ճաշի սպասարկութիւն տարեցներու եւ մշտական կամ ժամանակաւոր խնամքի կարիքը ունեցողներուն, ճաշ հասնելով մինջեւ իրենց տան սեմը: Չենք ուզեր որ մեր տարեցները զրկուին հայկական համեղ կերակուրներէն:

Մեր աշխատանքները կ'ընդգրկեն նաեւ մեր երիտասաղները, կը կազմակերպենք հայկական աւանդական ճաշերու դասընթացք: Այս տարուան

առաջին դասընթացքը՝ պահքի կերակուրներու եւ Զատկուայ աւանդութիւններու մասին էր որ տեղի ունեցաւ Մարտ ամսուն: Այդ օր պատրաստուած ճաշերը բաժնուեցան մեր տաք ճաշ ծրագրէն օգտուող տարեցներուն:

Հարց. Ինչ ծրագիրներ մշակած էլ Քէպէք գաղթող Սուրիահայութեան համար:

Բնական է որ Սուրիայէն Քէպէք հաստատուող մեր հայրենակիցները նոր եւ բուրբուլի տարբեր միջավայրի մը մէջ կը գտնեն իրենք զիրենք, անոնց համարկումը (Intégration) եւ երկրի օրէնքներուն, սովորութիւններուն եւ քաղաքացիական իրաւունքներուն ու պարտաւորութիւններուն ծանօթացումը մեր ներկայ աշխատանքի հիմնական առանցքն է: Կ'ամբողջացնենք կառավարական փաստաթուղթեր, դաշնակցային եւ նահանգային մակարդակներու վրայ: Օրինակի համար Allocation familiale, crédit d'impôt pour les nouveaux arrivants. Նորեկները կ'արձանագրենք ֆրանսերէնի դասընթացներուն որպէսզի տիրապետեն նահանգի լեզուն: Կ'ընկերանաք անոնց զանազան ժամադրութիւններու ատեն եւ կը միջամտենք գործի կապակցութեամբ:

Սուրիահայերու օգնութեան աշխատանքները լայնածաւալ են թէ մադասիքական եւ թէ նիւթական գետնի վրայ: Սուրիոյ պատերազմական իրավիճակէն տուժած հայրենակիցներուն կրցանք տրամադրել բնակարանային իրեր, սարքաւորութեան, գարծիքներ եւ սպասներ: Մեր աշխատանքներուն եւ օժանդակութիւններուն բացառիկ եւ օրինակելի ներդրում ունեցան բազմաթիւ նուիրատուներ որպէսզի հոգանք Սուրիահայ ընտանիքներու կարիքները:

Զմեռնային խիստ պայմաններէն պաշտպանելու համար, նորահաստատ ընտանիքներուն նուիրած ենք նոր վերարկուներ եւ զանազան տեսակի հագուստեղէններ:

Այլ օժանդակութիւններու կարգին է դպրոցականը: Սուրբ Յակոբ յաճախող բոլոր Սուրիահայ աշակերտներուն ապահոված ենք դպրոցական պայուսակներ, գրենական պիտոյքներ, բառարաններ եւ դասագրքեր:

Մենք վստահ ենք որ մեր այս երկարած ձեռքը անոնց կը ներշնջէ վերանորոգ յոյս: Մեր աշխատանքները կանգ չեն առնէր աջակցութեանք եւ օժանդակութեամբ: Մարտ ամսուն Սուրիահայ ընտանիքներուն համար կազմակերպեցին թէյասեղան , այս հաւաքոյթին նպատակն էր անոնց տեղեկացնել իրենց իրաւունքները, պարտականութիւնները եւ միաժամանակ ուղղութիւն տալ ընկերային ծառայութեան եւ ներգաղթի օրէնքներուն մասին:

Ուզեցինք նաեւ դիւրացնել համայնքին ծառայութեան աղբիւրներու հասանելիութիւնը: Մենք վստահ ենք, որ նման հաւաքոյթները կը քաջալերեն նաեւ ընկերային շփումը եւ յարաբերութիւնները: Թէյասեղանի հաւաքոյթին, նորահաստատ ընտանիքները ծանօթացան Մոնթրեալի Հայ կեդրոնի, Սուրբ Յակոբ եկեղեցւոյ, Լապիլ Հայ կեդրոնի եւ Սուրբ Գեորգ եկեղեցւոյ յարկերուն տակ գործող կազմակերպութիւններու ծրագիրներուն եւ պիտի կարենան օգտուիլ անոնց մատուցած ծառայութիւններէն:

Եզրակացնելու համար, յայտնեմ նաեւ որ միշտ պատրաստ ենք ունկրդրելու մեր համայնքի անդամներու կարիքներն ու առաջարկները նորանոր ծրագիրներու մշակման ու գործադրութեան կապակցութեամբ:

Մեր կապի տուեալները

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան հետ կապի լաւագոյն եղանակը ելեկտրոնային նամակագրութիւնն է: Կրնաք ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան գրել ars-canada@bellnet.ca հասցէին, կամ թղթատարական հասցէին՝

Armenian Relief Society of Canada (ARS) Inc. 3401 Olivar Asselin, Montreal (Quebec) H4J 1L5
Հեռախօս՝ 514-333-1616 | Հեռապատճէն՝ 514-333-1612 | Կայքէջ՝ www.ars-canada.ca

ՀՐԱՇՔԸ ԿԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԻ

21 Մարտ 2014, Ֆլորիսա

“Կէս գիշեր էր, փամփուշտներու ձայներ լսեցինք: Քիչ ետք ռումբ մը ինկաւ ռատիկանատան վրայ: Ամէն կողմ պայթում կար. Քեսապի վրայ յարձակումը սկսած էր: Անմիջապէս լծուեցանք գործի ու երկու ժամուան մէջ պարպեցինք գիւղերը եւ մեր ժողովուրդը ապահով հասցուցինք Լաթաքիա: Հրա՛ջք էր այս:”

Այսպէս կը պատմէր գիւղապետը համայն հայութեան: Այս բոլորէն ետք արդէո՞ք կարելի է վայելել սպասուած արձակուրդը, փայլուն արեւը, զով զեփիւռը, ու անծայրածիր ծովափը Ադլանտեանի, երբ հարազատներդ ու ազգակիցներդ մի քանի ժամուան մէջ դարձեր են անտուն ու տարագիր: Արդէո՞ք այս է անիծուած ճակատագիրը իմ ազգիս, որմէ կարծես փախուստ չկայ: Արդէո՞ք այսպէս է վարձատրութիւնը հայ չարքաշ հողագործին, պարտիզպանին, յամառօրէն ժայռերը կոփող ու այգիներու վերածող ընտանիքի հօր: Թալանն ու աւերը յաջորդող օրերուն կը շարունակուէր արար աշխարհի պաղ ու անզգամ աչքերու առաջ, կը քանդէին Քեսապի շէն գիւղերը, նոր ու հնամեայ սրբատեղիները. կը պարպէին սեփական բնակարաններ, գրադարաններ, կը խլէին պարտիզպանին ու հողագործին խօփն ու պիտանի գործիքները, մեքենաները եւ տակաւին ինչէ՞ր եւ ինչէ՞ր: Ուրեմն այսպէս է հայու սեւ բախտը՝ գրուած դարերէ առաջ ու դարձած անջնջելի անէծք, ողբ ու աւեր, բայց մինչեւ ե՞րբ, մինչեւ ե՞րբ ...

Այդ օրերուն աշխարհի չորս ծագերուն հայը կաղաղակէր SaveKessab: Ամէնուրեք կը բողոքէին՝ մեծ ու պզտիկ. կը քալէին պաստառներ բռնած հոգեւորական եւ տարեց, կին ու երեխայ, ձայներնին բարձրացուցած. բայց կարծես դարձեալ խլացեր էր աշխարհը, պապանձեր էին լեզուները ահեղ բայց քարասիրտ աշխարհի ղեկավարներում, իրենց խոստումները շատոնց մոռցած՝ ջայլամի նման պահեր էին իրենց գլուխները նալթի տակառներու մէջ: Անդին ընտանիքներ կը բաժնուէին իրարմէ, ապահով վայրեր կ'ուղղուէին ու կը սպասէին վայրագ յարձակումի, քանդումի ու թալանի աւարտին յուսալով որ դարձեալ պիտի վերադառնան իրենց պապենական տունները, այգիները, խնձորի պարտէզները, իրենց հորթուկին ու հաւիկին, երիտասարդ ու տարեց վայելէն այգեկութն ու խաղողի փրփուրը, վարեն թոնիրը ու բլեդի բոյրը օրհնութեան նման տան հովին ու հովիտներուն, կապեն հարսին նարօտը «Չարթիր որդեակ» երգով եւ տառով ու զուռնայի զարկը պարի կանչէ հարսնետոբները:

Աշխարհակալ Տիգրան Մեծէն ժառանգած այս պատառիկ մը սուրբ հողը վայրագ թուրքը դարձեալ կուգէր խլել իր հարազատ բնակիչներէն: Գարուն

էր, ծաղկեր էին ծառերը բայց աւա՛ղ ամայացած էին գիւղերը, թալանուած էին բնակարանները սրտաբէկ էր համայն հայութիւնը: Տասնեակ մը տարեցներ, որոնք չէին կրցած կամ չէին ուզած դարձեալ փախչիլ, մնացեր էին փակուած ու սարսափած իրենց տուններուն մէջ: Աստուծ իմ, ինչ սարսափելի եւ անհաւատալի բան: Պատմութիւնը կը կրկնուէր:

21 Մարտ 2015, Մոնթրէալ

Գարուն է դարձեալ, ծաղկեր են ծառերը, հակառակ հեռուէն լսուող կրակոցներու ու անհանգստացնող պայթիւններուն քեսապահայր վերադարձած է տուն եւ լծուած աշխատանքի, ոտքին տակ պապենական հողը կը սպասէ իր բազուկներու հարուածին: Ծանր է աշխատանքը բայց աննկուն է քեսապցիին կամքը վերաշինելու եւ վերականգնելու գիւղերը: Երեխաները ու պատանիները իրենց խաղերով ու կանչերով շէնցուցած են դպրոցներու բակերը ու փողոցները. կանաչ այգիները ու պարտէզները կը կանչեն իրենց տէրերը, որ արմատախիլ ընեն վայրի ու անկոչ խոտերը, յօտեն եւ դեղեն ծառերու ճիւղերը: Անսալով այս կանչին քեսապցին, ապահով օրերու յոյսը սրտին, աղօթքը շրթունքին, գարնան ջերմ արեւի տակ կուղուի աշխատանքի՝ սպասելով օրինաբեր անձրեւին:

Հրաջքը կը շարունակուի:

ՏԻՐՈՒԿ ՄԱՆՃԻԿԵԱՆ

Կրթաթոշակներ

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան
2014-2015 տարեշրջանի Կրթաթոշակ ստացողներ

- 1) Թամար Սիմոն - Վանգուվըր
- 2) Մելանա Փօլատեան- Լաւալ
- 3) Ըօզալի Մինասեան - Թորոնթօ
- 4) Լելակ Ոսկեան - Մոնթրէալ
- 5) Քարինա Նաճիար - Լաւալ
- 6) Աննա Պուկլարեան - Լաւալ
- 7) Քարին Օհանեան – Ս. Գաթրինգ
- 8) Արագ Պոյաճեան - Լաւալ
- 9) Քարին Բլեզանս - Մոնթրէալ
- 10) Ալիք Խորէն - Մոնթրէալ

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան Մրցանակ

ՀՕՄ-ի կամաւոր գործունէութեան լայնածաւալ իրականութիւնը ազգային եւ մարդասիրական ոլորտներէն ներս ծանօթացնելու միտումով մեր ապագայ սերունդին, ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային վարչութիւնը որոշեց իր մէջ «ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջ. վարչութեան» անուամբ մրցանակ մը: Սոյն մրցանակը պիտի շնորհուի Գանատայի ամենօրեայ վարժարաններու երկրորդական բաժանմունքի աւարտական դասարանէն այն աշակերտին, որ օրինակելի կամաւոր աշխատանք ցուցաբերած է դպրոցէն ներս:

Թեկնածու աշակերտը պարտի ամբողջացնել հետեւեալ պայմանները առաջնորդի յատկանիշներ եւ գործօն մասնակցութիւն դպրոցական կեանքէն ներս, ինչպէս օգտակար դառնալ ուսուցիչներուն, աւելի փոքր տարիքի աշակերտներուն եւ ձեռնարկներու կազմակերպական աշխատանքին: Մրցանակի նիւթական արժէքն է 250 զան. տոլար:

60 ԱՄԵԱՅ ԳՆԱՀԱՏԱԳԻՐ ՍՏԱՑՈՂ ԸՆԿԵՐՈՒՅԻՆԵՐ

Ընկհ. Առաքսի Բապուճեան

Ընկհ. Նուարդ Վարդանեան

80 ԱՄԵԱՅ ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Առ ի գնահատանք 80-ամեայ տարիներու իրենց անդամակցութեան՝ 4 Մայիս 2015-ին ՀՕՄ-ի Օրդւան տօնակատարութեան ընթացքին, ՀՕՄ-ի Սօսէ մասնաճիւղի վարչութիւնը ծաղկեփունջերով վարձատրեց հետեւեալ ընկերուհիները՝

Փիլիկեան Արմէնուհի
Բալուկեան Էլիզ
Պալեան Նուարդ

60 ԱՄԵԱՅ ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԿԵՐՈՒՅԻ ԱՍՏԴԻԿ ՀԱՃԵԱՆ

Ընկհ. Աստղիկ Հաճեան ծնած է Հալէպ, Սուրիա:
1953-ին անդամակցած է Սուրիահայ Օգնութեան Խաչին (ՍՕԽ) եւ առաջին օրէն դարձած է անոր գործօն անդամը: Եղած է տեղւոյն շրջանի «Անի» մասնաճիւղի «Կռունկ» խումբի խմբապետ, ունենալով յիսուն անդամուհիներ:
1980- ին կ'ընտրուի ՍՕԽ-ի «Անի» մասնաճիւղի վարչութեան անդամ եւ կը վարէ իր պաշտօնը մինչեւ 1985 :
1985-1990 կը նշանակուի «Մեան» մասնաճիւղի Խնամատարական մարմնի անդամ, իսկ 1992-2012 ընկհ. Հաճեան կը նշանակուի նոյն մասնաճիւղի Օժանդակ մարմնի անդամ:
2010- ին ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ կը պարգևատրուի իր յիսուն տարիներու գործունէութեան համար:
Ընկերուհի Հաճեան մօտէն հետեւած է ՀՕՄ-ի բոլոր գործունէութեանց եւ նուիրումով ու մեծ հպարտանքով արտայայտուած անոր բոլոր ծրագիրներուն ու յաջողութեանց առնչութեամբ:
Մոնթրէալ իր բազմաթիւ այցելութիւններուն ընթացքին ընկհ. Աստղիկ Հաճեան մասնակցած է «Սօսէ» մասնաճիւղի զանազան բարեսիրական աշխատանքներուն, իսկ 2012 Հոկտեմբերին վերջնականապէս կը հաստատուի Մոնթրէալ, ուր մինչեւ օրս հոգեկան մեծ գոհունակութեամբ ու նուիրումով, մօտէն կը հետեւի ՀՕՄ-ի Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղի գործունէութեան:
2014 -ին Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղի վարչութեան կողմէ կը ստանայ վկայագիր մը իր 60- ամեայ ծառայութեան համար:
Ընկհ.Աստղիկ Հաճեան ունի երեք զաւակներ, եօթը թոռներ եւ 12 ծոռեր: Իր մաղթանքն է, որ ՀՕՄ-ը մի շտ բարգաւաճի իսկ Սուրիան վերագտնէ իր խաղաղութիւնը:

ԸՆԿԵՐՈՒՅԻ ՎԱՐԴՈՒՅԻ ՓԱՆՈՍԵԱՆ- ԹԵՐՃ ԱՆԵԱՆ

60 ԱՄԵԱՅ ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Ընկհ. Վարդուհի Փանոսեան-Թերճանեան ծնած 1926-ին: 1948-ին կ'ամուսնանայ Յովհաննէս Թերճանեանի հետ:
Զոյգը կը պարգևատրուի չորս զաւակներով:
1949-ին կ'անդամագրուի ՀՕՄ-ի Պուրճ Համուտի Միա մասնաճիւղին:
1963-ին կ'անդամագրուի Անթիլիասի նորակազմ մասնաճիւղին: Հոն բազմիցս կը վարէ վարչական պաշտօններ եւ Լօլա Սասունիի օրով կը մասնակցի Պատգամաւորական ժողովներու:
1989-ին կը հաստատուի Մոնթրէալ, ուր երբեք չի զլանար իր մասնակցութիւնը բերելու ՀՕՄ-ի անդամական հերթական ժողովներուն, զանազան ձեռնարկներուն եւ մանաւանդ պազարի նախապատրաստական աշխատանքներուն: Մասնակցած է նաեւ Գանատայի Շրջանային Վարչութեան կազմակերպած սեմինարներուն:
Առ ի գնահատանք իր 60-ամեայ տարիներու ծառայութեան՝ 24 Մայիս 2015-ին ՀՕՄ-ի Օրդւան տօնակատարութեան ընթացքին, ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութիւնը գնահատագրով մը վարձատրեց ընկհ. Թերճանեանը

ԸՆԿԵՐՈՒՅԻ ԱԼԻՍ ԲԱԼՈՒԼԵԱՆ

60 ԱՄԵԱՅ ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Ընկհ. Ալիս Բալուկեան ծնած է Գահիրէ,Եգիպտոս: Ուսումը ստացած է տեղւոյն Գալուստեան Ազգային եւ Անարատ Յղութեան վարժարաններէն ներս:
1955-ին կ'ամուսնանայ Օհաննէս Բալուկեանի հետ եւ կը հաստատուի Դամասկոս, Սուրիա, ուր կ'անդամագրուի տեղւոյն Սուրիահայ Օգնութեան Խաչին:
1964-ին կը գաղթեն Միտնի Աւստրալիա, հոն նոյնպէս կը միանայ նոր կազմուած ՀՕՄ-ին:
1969-ին վերջնականապէս կը հաստատուի Մոնթրէալ, ուր իր անդամակցութիւնը եւ գործունէութիւնը կը շարունակէ ՀՕՄ-ի Սօսէ մասնաճիւղին մէջ: Ընկհ. Ալիս գործօն մասնակցութիւն կը բերէ Սօսէ մասնաճիւղի յանձնախմբային աշխատանքներուն:
Պարգևատրուած է 50-ամեայ զարդաստեղով:
Ընկերուհի Բալուկեան 60-ամեայ գործունէութեան գնահատագրին արժանացաւ 24 Մայիս 2015-ին ՀՕՄ-ի Օրդւան տօնակատարութեան ընթացքին:

50 ԱՄԵԱՅ
ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԿԵՐՈՒՀԻ ԼԻՒՍԻԼ ՀԱՄԲԱՐԵԱՆ

Ամերիկահայ առաջին սերունդէն՝ ծնած է Հարթֆորտ, Գընէդիքը: Իր ծնողներն ու մեծ ծնողները Ցեղասպանութենէն վերապրողներ եղած են, որոնք հայու ոգին վառ պահած են մաս կազմելով եւ աշխատելով Հայ Ցեղափոխական Դաշնակցութեան եւ Հայ Օգնութեան Միութեան մէջ: Հետեւելով ընտանիքին օրինակին, ինքն ալ ինը տարեկանին անդամակցած է Ամերիկայի Հայկական Երիտասարդաց Դաշնակցութեան, Armenian Youth Federation (AYF) եւ քանի մը տարիներ խմբագիրը եղած է Հայրենիք Շաբաթաթերթի Երիտասարդական բաժնին: Մասնակցելով Միջ-Մասնաճիւղային Ժողովներու եւ Ողիմպիական Խաղերու (AYF Olympics) ընկերներ գտած է զանազան քաղաքներու մէջ, որուն իբրեւ արդիւնք՝ ծանօթացած եւ ամուսնացած է Հէրի Համբարեանին հետ: Անոնք ունեցած են մէկ մանչ զաւակ եւ մէկ մանչ թոռնիկ: Համալսարանական ուսումը ստացած է University of Connecticut-ի մէջ եւ շարունակած է Central Connecticut State եւ Springfield College-ներու մէջ: Նետուած է ուսուցչական ասպարէզ սկսելով Հարթֆորտէն եւ շարունակելով Թորոնթոյի մէջ 1969-ին փոխադրուելէն ետք: Թորոնթոյի մէջ կանուխէն փոխանցուած է ՀՅԴ-ի եւ ՀՕՄ-ի շարքերուն: 70-ական թուականներուն AYF-ի Միջ-Մասնաճիւղային Ժողովները եւ Ողիմպիական Խաղերը կազմակերպողներէն մէկը եղած է: Մաս կազմած է եւ իր մասնագիտացած ներդրումը բերած է ՀՕՄ-ի Ամէնօրեայ եւ ամառնային վարժարաններու Ուսումնական Մարմիններուն, ինչպէս նաեւ աշխատած է Ս. Աստուածածին Եկեղեցոյ զանազան ծրագիրներուն մէջ: Մաս կազմած է նաեւ ՀՕՄ-ի Տոհմիկ Օրերու եւ Կանանց Միջազգային Օրուան յանձնախումբերուն: Ընկի. Համբարեանին ազգային ոգին աւելի աճած է իր մէջ, երբ այցելած է իր ծնողներուն ծննդավայրը եւ փափաքած է ուսումնասիրել Պատմական Հայաստանը: Այժմ ան կ'աշխատակցի իր ընկերոջ, որ կը խմբագրէ յօդուածներու մեծ հատոր մը նիւթ ունենալով «Ուխտագնացութիւն Դէպի Պատմական Հայրենիք»: Այս տարի, ընկի. Լիւսիլ Համբարեան պարգևատրուեցաւ ՀՕՄ-ի 50-ամեայ ծառայութեան գնահատագրով եւ զարդաստեղով:

50 ԱՄԵԱՅ
ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԿԵՐՈՒՀԻ ԱՆԺԷԼ ՊԱԼՃԵԱՆ

Ընկերուհի Անժել Պալճեան ծնած է Քեսապ 1943-ին: Փոքր տարիքին հետ կը փոխադրուի Լիբանանի Այնհճար գիւղը: Կը յաճախէ տեղոյն Հայ Աւետարանական Երկրորդական Վարժարանը: 1962-ին, կամուսնանայ Գառնիկ Պալճեանի հետ եւ կը փոխադրուի Սուրիոյ Դամասկոս քաղաքը: Ընկերուհին կը բախտատորուի երկու աղջիկ զաւակներով եւ ներկայիս ունի չորս թոռներ: 1964-ին, կանդամագրուի Սուրիոյ Օգնութեան Խաչին: Վեց տարիներ Դամասկոս ապրելէ ետք կը փոխադրուի Լիբանան, ուր իր մասնակցութիւնը կը բերէ Լիբանանի Օգնութեան Խաչին: 1974-ին, ընտանեօք կը փոխադրուին Գանատայի Գէմպրիճ քաղաքը: 1974-էն մինչեւ օրս, ընկերուհի Անժել շարունակ իր գործօն մասնակցութիւնը կը բերէ տեղոյն «Մեղրի» մասնաճիւղին: Տարիներ շարունակ եղած է վարչական եւ վարած է վարչականի յատուկ պաշտօնները: Ընկերուհին դաստանդած է Հայոց Պատմութիւն եւ Հայերէն լեզու Գէմպրիճի Շաբաթօրեայ վարժարանին մէջ: Ան մասնակցած է Պատգամատրական ժողովներու եւ Գէմպրիճի Ս. Նշան Եկեղեցոյ Տիկնաց Միութեան մէջ վարած է տարբեր պաշտօններ: Ընկերուհին կը հաւատայ ՀՕՄի առաքելութեան: Իրեն համար ՀՕՄը ամեն բանէ վեր է: 2014-ին, կը ստանայ իր 50-ամեայ զարդաստեղը: Վարձքը կատար ընկերուհի:

50 ԱՄԵԱՅ
ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԿԵՐՈՒՀԻ ՍԻՐՎԱՐԴ ՇԱՅՆ

Ընկի. Միրվարդ Շայն ծնած է Աղեքսանդրիա, Եգիպտոս: Գանատա հաստատուած է 1964-ին: Մանուկ հասակէն սիրած ու հետաքրքրուած է պարային արուեստով: Ուսուցչական պաշտօն վարած Մոնթրէալի Joseph-Francois Perrault վարժարանէն ներս, ուր մարզած է աշակերտական խումբեր: Ընկի. Շայն երկար տարիներ սիրայօժար ստանձնած է Համազգային Հայ Կրթական Մշակութան Միութեան Անի պարախումբի պարուսոյցի պաշտօնը: Իր տարած կամուտը աշխատանքով, հայ մշակոյթին եւ պարարուեստին հանդէպ մեծ հետաքրքրութիւն արթնցուցած է երիտասարդութեան մօտ: 24 Մայիս 2015-ին ՀՕՄ-ի Օրուան տօնակատարութեան ընթացքին, ընկերուհին արժանացաւ 50-ամեայ գործունէութիւն զարդաստեղին եւ Կեդրոնական Վարչութեան գնահատագրին:

50 ԱՄԵԱՅ
ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Ընկի. Աղանի Էլոյեան
Ընկի. Անահիտ Տիմիթեան

ՕԺԱՆԴԱԿԵՑԷՔ
ՀԱՅ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ
Մարդասիրական Ֆոնտերուն

ՄԱՍՆԱՃԻՒԼԵՐ

ՄԷՆԹ ԳԱԹՐԻՆԶԻ ՀՅԴ ԳԵՄ-Ի «ՅԱՌԱՋ» ՄԱՍՆԱՃԻՒԼԻ 80-ԱՄԵԱԿԻ ԵՒ ՀՕՄ-Ի «ԱՐԱԶ» ՄԱՍՆԱՃԻՒԼԻ 91-ԱՄԵԱԿԻ ՆՇՈՒՄ

Յետ եղեռնեան իրերայաջորդ տասնամեակներու ընթացքին, սկսեալ 1920-ական եւ 30-ական թուականներէն, տարագիր հայ ժողովուրդի մեծագոյն մարտահրաւերը եղաւ Սփիւռքի կազմակերպումը: Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութիւնը, որպէս հայ ժողովուրդի գաղափարական առաջնորդը, հայ ժողովուրդի ձուլումն ու նորանոր կորուստները կանխարգիլելու համար՝ ձեռնարկեց վճռական քայլերու:

Այս մտադրութեան եւ նոյնքանով աւելի խորիմաստ գաղափարաբանութեան մը որպէս արդիւնք, ծնունդ առին ՀՕՄ-ի մասնաճիւղներն ու ՀԵԴ ուխտերը: Մենք Գաթրինգի Հայ համայնքը եղաւ Գանատայի տարածքին գոնուող նորաստեղծ այն գաղութներէն, ուր հիմնուեցան այս կազմակերպութեանց առաջին մասնաճիւղերը: Թէեւ ՀՕՄ-ի «Արազ» մասնաճիւղը առաջին մասնաճիւղը չէր, որ կազմուեցաւ Գանատայի մէջ, սակայն ՀՕՄ-ի Գանատայի շրջանին մէջ ան եղաւ տիրական ներկայութիւն մը, ընծայաբերելով բազմաթիւ ծառայութիւններ շրջանի հայութեան: Իր հիմնադրութեան թուականէն (1923) ցայսօր ՀՕՄ-ի «Արազ» մասնաճիւղի անդամները ամէն ջանք ի գործ դնելով սատարեցին գաղութի նիւթական եւ մանաւանդ բարոյական վերելքին, արձանագրելով բազմաթիւ պատկարելի էջեր ամբողջ կազմակերպութեան պատմագիրքին մէջ: Տարիներու ընթացքին, ՀՕՄ-ի «Արազ» մասնաճիւղը դաստիարակեց նորանոր սերունդները իր «Յառաջ» շաբաթօրեայ վարժարանով, միեւնոյն ատեն վառ պահելով հայ մշակոյթին ազգային դիմագիծը՝ Մենք Գաթրինգի հայ գաղութին ներս:

Շաբաթ 7 Յունիս, 2014-ին, կազմակերպութեամբ ՀՅԴ ԳԵՄ-ի «Յառաջ» եւ ՀՕՄ-ի «Արազ» մասնաճիւղերուն, տեղի ունեցաւ հանդիսատու նշում ՀՅԴ ԳԵՄ-ի «Յառաջ» մասնաճիւղի 80-ամեակին եւ ՀՕՄ-ի «Արազ» մասնաճիւղի 91-րդ ամեակին:

Ձեռնարկին ներկայ գտնուեցան Մենք Գաթրինգի քաղաքապետ Պրայըն Մքմայրն, Դաշնակցային երեսփոխան Բիք Տայքստրա, Նահանգային երեսփոխան Ճիմ Պրատլի, Մենք Գաթրինգի քաղաքապետական խորհուրդի անդամ Մայք Սիքսը, Թորոնթոյի Կրթական հանրային խորհուրդի անդամ ընկ. Յարութ Մանուկեան, ՀՕՄ-ի Շրջանային Վարչութեան եւ ՀՅԴ ԳԵՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան անդամներ, Մենք Գաթրինգի ՀՅԴ «Անդրանիկ» եւ Համիլթընի ՀՅԴ «Վռամեան» կոմիտէներէն ներկայացուցիչներ, Հայ կեդրոնի պատկան մարմիններու ներկայացուցիչներ եւ բազմաթիւ համակիրներ:

Հայաստանի, Գանատայի, եւ ՀՕՄ-ի քայլերգներէն ետք, օրուան հանդիսավարները ընկ. Միսակ Պէլեան եւ ընկ. Քարին Օհանեան հայերէն եւ անգլերէն լեզուներով բարի գալուստ մաղթեցին ներկաներուն ու կարճ տողերու մէջ բնութագրեցին օրուան խորհուրդը: Յաջորդաբար իրենց շնորհատրական խօսքերն ու յուշագրերը փոխանցելով,

քաղաքապետ Պրայըն Մքմայրն, Դաշնակցային երեսփոխան Բիք Տայքստրա, եւ Նահանգային երեսփոխան Ճիմ Պրատլի, հանգամանօրէն դրուատեցին Մենք Գաթրինգահայ գաղութի աւելի քան հարիւրամեայ վաստակը, յատկապէս անդրադառնալով յոբելեար կազմակերպութեանց ծաւալած դաստիարակչական, մարդասիրական եւ քաղաքացիական գործունէութեանց:

Պետական հիւրերու շնորհատրանքներէն ետք, ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան պատգամը փոխանցեց ընկ. Յասմիկ Բաբիսեան: Խօսելով ՀՕՄ-ի աշխարհատարած առաքելութեան մասին, ան յատկապէս անդրադարձաւ Գանատայի շրջանի գործունէութեան, ու անոր ընդմէջէն «Արազ» մասնաճիւղի բերած պատկառելի ներդրումին : Ընկ. Բաբիսեանի խօսքին յաջորդեց ՀՕՄ-ի «Արազ» մասնաճիւղի խօսքը, որ փոխանցուեցաւ ընկ. Լուսին Օգաճեանի կողմէ: Ապա, յաջորդաբար խօսք առին ՀՅԴ ԳԵՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան ներկայացուցիչ ընկ. Տարօն Քեքքինեան եւ ՀՅԴ ԳԵՄ-ի «Յառաջ» մասնաճիւղի ատենապետ ընկ. Մեակ Պէլեան: Մինչ ընկ. Քեքքինեան խօսեցաւ ԳԵՄ-ի բազմատեսակ գործունէութեանց մասին, ըլլան անոնք երիտասարդութեան քաղաքականացում եւ աշխուժացում, հայեցի դաստիարակութիւն, հայրենի գործունէութիւն, ընկ. Մեակ Պէլեանի խօսքին առանցքը կազմեց Մենք Գաթրինգի եւ անոր նման փոքրաթիւ գաղութներու երիտասարդութեան անտարբերութիւնը կասեցնելու հրամայականը:

Հանդիսութեան պաշտօնական բաժինը փակուեցաւ հանդիսավարներու փակման խօսքով, որմէ ետք բեմ հրաւիրուեցաւ, սիրուած երգիչ Էլի Պէրպէրեան, որ ձոխացնէ երեկոն, ազգային-յեղափոխական եւ ժողովրդական երգերով: Այդ յեղափոխաշունչ երգերուն միջոցաւ, Մենք Գաթրինգի եւ Գանատայի բոլոր շրջաններէն ժամանած երիտասարդութիւնը վերանորոգեցին դաշնակցականի իրենց ուխտը եւ հաստատագրեցին թէ որքան կարեւոր է սփիւռքահայ երիտասարդին կազմակերպ համալսմբումը ՀՅԴաշնակցութեան հովանիին ներքոյ եւ որքան կենսական հրամայական մը պէտք է ըլլայ անոր յարատեւ գոյատեւումն ու զարգացումը, նամանատանդ փոքրաթիւ գաղութներէ ներս:

ՄԷՆԹ ԳԱԹՐԻՆԶԻ ՀԱՅ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒԹԵԱՆ ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆԸ ՀՕՄ-Ի ԱԽՈՒՐԵԱՆԻ ՄՕՐ ԵՒ ՄԱՆԿԱՆ ԿԵԴՐՈՆԻՆ

Հինգշաբթի, 19 Յուլիս, 2014-ին, ՀՅԴ ԳԵՄ-ի Մենք Գաթրինգի «Յառաջ» մասնաճիւղի անդամ չորս երիտասարդներ, Երեւանէն մեկնեցան Ախուրեան, ուր \$1,500 տոլարի նուիրատուութիւն մը կատարեցին Ախուրեանի մէջ գոնուող ՀՕՄ-ի Մօր եւ Մանկան Առողջութեան Կեդրոնին: Իրենց առաքելութեան կողքին, երիտասարդները նաեւ առիթը ունեցան մօտէն ծանօթանալու կեդրոնի աշխատանքներուն, որուն բոլոր ծախսերը կը հոգայ Հայ Օգնութեան Միութիւնը:

Մեակ Պէլեան

Ուինծրի «Ռուբինա» մասնաճիւղ

ՀՕՄԻ Ուինծրի Ռուբինա մասնաճիւղը իր 35րդ տարեդարձը տօնեց 15 Մայիս 2015 ին ներկայութեամբ տեղւոյն կոմիտէին, ՀՕՄԻ Գանատայի Շրջանային Վարչութեան անդամներ ընկերուիներ Իռեն Թիլեմի-ի եւ Յասմիկ Բաբխեանի եւ շուրջ 150 ՀՕՄուիներու եւ իրենց ընտանիքներուն եւ բարեկամներուն:

Մասնաճիւղի ատենապետ ընկի. Արմիկ Վահրատեան բարի գալուստ մաղթեց ներկաներուն եւ փոխանցեց վարչութեան խօսքը:

Ընկի. Թիլեմի փոխանցեց Շրջանային Վարչութեան խօսքը: Ան շնորհաւորելէ ետք մասնաճիւղի 35րդ տարեդարձը, անդրադարձաւ ՀՕՄԻ Գանատայի շրջանի տարած գործունէութեան մասին:

Երեկոն խանդավառեց Մոնթրէալէն հրաւիրուած Արթիւր Աբգարեան եւ իր նուագախումբը: Տեղի ունեցաւ վիճակահանութիւն, ուր ներկաները բախտատրուեցան գեղեցիկ նուէրներով:

Վարչութիւնը իր անդամներով եւ Շրջանային Վարչութեան ներկայացուցիչներով կատարեց մասնաճիւղի տարեդարձի կարկանդակի հատումը: Ներկաներուն խանդավառութիւնը տեսեց մինչեւ ուշ գիշեր: Ցաղողութիւն կը մաղթենք մասնաճիւղիս ապագայ տարիներուն:

«Ռուբինա» մասնաճիւղի ՀՕՆ-ի Օր

«Ռուբինա» մասնաճիւղի վարչական կազմ

ԳԷՄՊՐԻՃԻ «Մեղրի» մասնաճիւղ

Հայ Օգնութեան Միութեան «Մեղրի» մասնաճիւղի գործունէութիւնը կը յատկանշուի զանազան ձեռնարկներու կազմակերպումով:

- 23 Մարտ 2014-ին մասնաճիւղը կազմակերպեց իր Zumbathon-ը, որուն մասնակցեցան 150 ՀՕՄ-ի բարեկամներ եւ ընկերուիներ: Այս ձեռնարկի հասոյթէն մաս մը նուիրուեցաւ տեղւոյն Alzheimers Society-ին:

- Մայրերու օրուան եւ ՀՕՄ-ի օրուան զոյգ հանդիսութիւնները տեղի ունեցան 4 Մայիս 2014-ին: Օրուան բանախօսն էր Տոքթ. Արմի Փանոսեանը: Նոյն օրը Հայր Գեղարդ Վրդ. Քիւսպէկեան պարգեւատրեց 13 բազմազանակ մայրեր: Ընկի. Անժէ Պալճեան պարգեւատրուեցաւ 50 տարուան ՀՕՄ-ի ծառայութեան զարդաստեղով եւ վկայագրով: Ընկի. Քնար Քէլեան ստացաւ իր 35-ամեայ ծառայութեան զարդաստեղը: Զեռնարկի աւարտին տեղի ունեցաւ հիւրասիրութիւն, որուն ընթացքին Շաբաթօրեայ վարժարանի աշակերտները ելոյթ ունեցան իրենց երգերով եւ արտասանութիւններով:

- 8 Նոյեմբեր 2014-ին, Հայ Կեդրոնէն ներս տեղի ունեցաւ Ծննդեան աղթի խրախճանք: Հարիւրէ աւելի բարեկամներ եւ ընկերուիներ խանդավառեցին երեկոն:

- Ընկերուիները հերթականօրէն կ'այցելէն տարեցներու տունները եւ ծերանոցը, անոնց հոգիները ուրախ պահելու նպատակով:

- «Մեղրի» մասնաճիւղի կարեւոր մէկ աշխատանքն է նաեւ Մեսրոպ Թիթիգեան Շաբաթօրեայ վարժարանը: Հիմնուած 1964-ին, ներկայիս 60 աշակերտներ կը յաճախեն վարժարանը, զետեղուած են 6 դասարաններու մէջ, ունին 8 ուսուցիչներ եւ 7 օգնականներ:

Վարժարանի ծնողական օժանդակ յանձնախումբը միշտ նեցուկ կը կանգնի Վարչութեան եւ դպրոցին: Անոնք ամսուան վերջին շաբաթ օրը տաք ճաշ կը հրամցնեն աշակերտութեան:

- 25 Հոկտեմբեր 2014-ին, տեղի ունեցաւ Bowling Fundraising, որուն հասոյթը ամբողջութեամբ յատկացուեցաւ ՀՕՄ-ի շաբաթօրեայ դպրոցի պէտքերուն:

ՀՕՄ-ի «Մեղրի» մասնաճիւղը հպարտ եւ բախտաւոր է որ իր շուրջ ունի հայ ընտանիքներ եւ ազգայիներ, որոնք կը քաջալերեն եւ կարժեւորեն հայ լեզուն, հայ մշակոյթը եւ հայ դպրոցը եւ անա այս պատճառաւ դպրոցը կը բարգաւաճի եւ տարուէ տարի աշակերտութեան թիւը կը բազմապատկուի: Վարչութիւնը շնորհակալութիւն կը յայտնէ բոլոր ՀՕՄ-ի հաւատացողներուն, անոր առաքելութիւնը գիտակցողներուն, որոնք ճիգ չեն խնայեր իրենց սուղ ժամանակը տրամադրելու եւ կամ նուիրատուութեամբ օգտակար դառնալու ՀՕՄ-ին: Այսպիսով է, որ վարչութեան աշխատանքը հեզասահ կ'ընթանայ եւ իւրաքանչիւր ձեռնարկ յաջողութեամբ կը պսակուի:

«Մեղրի» մասնաճիւղի Մայրերու Օր

Մեսրոպ Թիթիգեան Շաբաթօրեայ վարժարանի աշակերտներ

ՀԱՄԻԼԹԸՆԻ «ԱՐԵՒ» ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ

Հայ Օգնութեան Միութեան Համիլթընի «Արեւ» մասնաճիւղի ՀՕՄ-ի օրուան եւ Միջինքի զոյգ ձեռնարկները տեղի ունցան 22 Մարտ, 2015-ին Հայ կեդրոնի սրահէն ներս: Զեռնարկին հրամցուեցան ձեռքով պատրաստուած ճաշեր:

Մոյն ձեռնաարկին ընկի. Նուարդ Վարդանեան պարգեւատրուեցաւ 60-ամեակի գնահատագրով, իր 60 տարիներու ՀՕՄ-ի ծառայութեան համար: Ընկի. Պէքմէգեան ներկայացուց Շաբաթօրեայ վարժարանի պատմականը մինչեւ օրս:

Մասնաճիւղի ընկերուիները յաճախ կ'այցելէն երեց ընկերուիներու եւ հիւանդներու: Անոնք նաեւ բուրդէ ծածկոցներ կը հիւսեն Willwood Cancer Centre-ին, որոնք կը նուիրուին քաղցկեղէ տառապողներու կամ chemotherapy-ի եղողներուն:

Այս տարի դպրոցի աշակերտները հայկական ռատիօժամէն ներկայացուցին երգեր եւ արտասանութիւններ:

Վարչութիւնը նեցուկ կը կանգնի «Կռամ» Կոմիտէութեան եւ այսպէսով ամէն Կիրակի անոնք մեծ ընտանիքի նման կը հաւաքուին Հայ կեդրոն եւ նախաճաշ կամ խորովածի շուրջ գաղութային հաւաք կ'ունենան:

«Արեւ» մասնաճիւղ

«Արեւ» մասնաճիւղի վարչական կազմ

ՀՕՍ-ի Մոնթրեալի «Սուէ» մասնաճիւղ

Գործունէութիւն (Մարտ 2014- Մարտ 2015)

Տարեցներու ուղղուած մարդասիրական եւ ընկերային ծառայութիւններ՝

Տարեցներ այցելող յանձնախումբ

- Մուրճի եւ ճաշի սպասարկութիւն շրջանի ծերանոցներու մէջ ապրող հայ տարեցներուն:
- Նոր Տարուան տօնին առիթով կողովներու բաշխում ծերանոցներու հայ թէ՛ օտար տարեցներուն եւ պաշտօնէասներուն:
- Հայկական տօներու յատուկ նշում ծերանոցներուն մէջ:
- Ծերանոցներու մէջ ապրող հայ տարեցներու մասնակցութիւն Մուրք Յակոբ մայր եկեղեցւոյ կազմակերպած Kermesse -ին, նաեւ այցելութիւն Մուրք Յակոբ մայր եկեղեցի եւ Հայ կեդրոն
- Բժշկական ժամադրութիւններու ընկերակցութիւն :

Ընկերային յանձնախումբ

- Տարեցներու համար ընկերային հաւաքոյթներ Հայ կեդրոնէն ներս, որոնց ընթացքին կը նշուին հայկական տօներ՝ օրինակ Ամանոր, Մուրք Մարգիս, Բարեկենդան, Ս.Զատիկ
- Խնձորաքաղ , Cabane à sucre, եւ այլ պտոյտներ դէպի մօտակայ տեսարժան վայրեր:
- Դէպի Գէմպրիճ ուխտագնացութիւն:
- Դէպի Գուպա ճամբորդութիւն:

Ընկերային ծառայութեան գրասենեակ

- «Տաք ճաշի» ծրագիր, որուն նպատակն է շաբաթական դրութեամբ տաք ճաշի բաժանումը տարեցներու:
- Տարեկան տուրքի թուղթերու պատրաստութիւն :
- «Համեղ պատահ»՝ հայկական աւանդական ճաշերու դասընթացքներու շարք: Դասընթացքի ճաշերը կը բաժնուին տարեցներու:

- Բժշկական դասախօսութիւն շաբաթախտի մասին, Արարատ տունէն ներս:
- Մոնթրէալ հասնող սուրիահայ ընտանիքներու օժանդակութիւն.
 - Կառավարական թուղթերը ամբողջացնել
 - Անհրաժէշտ տեղեկութիւններու փոխանցում
 - Նորահաստատ սուրիահայ ընտանիքներուն վերարկուներու, զգեստներու, խոհանոցի առարկաներու եւ զանազան այլ պիտոյքներու յատկացում

Դաստիարակչական մարզէն ներս

- Դասախօսութիւն՝ ընկի. Միմա Աբրահամեանի կողմէ , նիւթ՝ «Մտորումներ մշակոյթի եւ մշակոյթի փոխանցումի մասին»
- Զեկոյց-ներկայացում՝ ընկի. Տիրուկ Մանճիկեանի կողմէ, նիւթ՝ Գանատայի Հայոց Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի Մանդակունի կազմակերպութեան եւ Ս. Յակոբ Ազգային վարժարանի համագործակցութեամբ՝ «Մեծ մամա մեծ պապա պատմութիւնդ պատմէ՝ » ծրագրին մասին:
- Դասախօսական ներկայացում՝ ընկի. Միլվա Խաչերեանի կողմէ, նիւթ՝ Հայկական թոչնագրերը
- Ներկայացում՝ ընկի. Ալիք Պուկարեանի կողմէ, նիւթ՝ Մոնթրէալ գտնուող ցեղասպանութիւնը վերապրած երեք տարեցներու հետ հանդիպման մասին:

Դրամահաւաքի ձեռնարկներ

- Tea Party ձեռնարկը, որուն հատոյթը տրամադրուեցաւ Մուրիոյ մէջ սուրիահայերու օգնութեան ֆոնտինն:
- Տարեկան տօնավաճառը, որ կարենորագոյնը կը համարուի եւ երկար ամիսներու վրայ երկարող աշխատանքի արդիւնք է:
- Նոր տարուան առիթով անուշեղէնի վաճառք:
- Ծաղկազարդի եւ Ս. Զատկուան առիթով անուշեղէնի եւ հայկական ուտելիքներու վաճառք:

Այլ ձեռնարկներ

- Փոքրերու կադանդի տօնակատարութիւն եւ անդամական Ամանորի խրախճանք: Զեռնարկներու հատոյթի միջոցաւ, մասնաճիւղս, Ս. Յակոբ վարժարանի «classe d'accueil» յաճախող իւրաքանչիւր աշակերտին (60-է աւելի) հայթայթեց դպրոցական պայուսակ եւ դպրոցական տարեշրջանին համար գրենական բոլոր պիտոյքները :
- Վարդանանցի տօնակատարութիւն:
- Կանանց միջազգային օր:
- ՀՕՍ-ի օր:

Յարաբերական աշխատանք

- Musée des beaux arts de Montréal-ի մէջ Հայկական ոճով տօնածառի զարդարում:
- Մասնակցութիւն Գանատայի Ազգային Առաջնորդարանի կազմակերպած մանկական փառատօնին:
- Ներկայացուցիչներու նշանակում շրջանի տարբեր օտար կազմակերպութիւններու մէջ, ինչպէս նաեւ Հայաստան Համահայկական Հիմնադրամի վարչութեան մէջ:

Քարոզչական աշխատանքներ

- Մասնաճիւղը մասնակցեցաւ ձայնասփիտի հարցազրոյցի մը, որու ընթացքին ներկայացուեցաւ մասնաճիւղի գործունէութիւնը, ինչպէս նաեւ ընկերային ծառայութեան գրասենեակի յանձնախումբի գործունէութիւնն ու յառաջիկայ ծրագիրները:

Կատարուած նիւթական յատկացումներ

- Հայկական կազմակերպութիւններու, օրինակ՝ Հայաստան Համահայկական Հիմնադրամ, Հայաստանի դեսպանատուն
- «Հորիզոն» շաբաթաթերթին
- Հայ կեդրոններէ ներս գործող քոյր միութիւններուն
- Օտար բարեսիրական կազմակերպութիւններու
- Հայաստանի հետ առնչուած ծրագիրներու
- Մուրիահայութեան
- Մոնթրէալի հայկական կրթական հաստատութիւններուն

Մասնաճիւղը կը գործէ շնորհիւ իր յանձնախումբերուն մէջ գործող անդամներուն, որոնք կիրագործեն ծրագիրներ եւ կը կազմակերպեն ձեռնարկներ: Բոլորին վարձքը կատար:

Մոնթրէալի Սուէ մասնաճիւղի վարչութիւն

Հայ տարեցներու այցելութիւն

Պտոյտ դէպի Քուպա

Պտոյտ դէպի Lac des Sables

Տօնավաճառի կնքամայր՝ Նոյեմի Եաղճեան

Տօնավաճառի յանձնախումբ

Ընկերային յանձնախումբի կադանդ

Ս. Յակոբ վարժարանի «classe d'accueil» յաճախող աշակերտներ

Կանանց միջազգային օրը՝ կազմակերպութեամբ ՀՕՄ-ի «Սօսէ» եւ «Շուշի» մասնաճիւղերուն

Համաշխարհային տարողութեամբ յիշատակուող Միջազգային օրերու շարքին՝ իր առանձնայատուկ տեղը կը գրաւէ «Կանանց միջազգային օրը», որ ամէն տարի պատշաճօրէն կը նշուի Մեծն Մոնթրէալի Հայ Օգնութեան Միութեան Մոնթրէալի «Սօսէ» եւ Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղերուն կողմէ, առաջին հերթին լուսարձակի տակ առնելու կանանց ունեցած դերը վերջին հարիւրամեակին մարդկային քաղաքակրթութեանց զարգացան մէջ եւ երկրորդ՝ արժեւորելու ու գնահատելու հայ կնոջ դերը իր ընտանեկան յարկէն ու հայ ժողովուրդի՝ քաղաքական-հասարակական, ընկերային, տնտեսական եւ մշակութային կեանքէն ներս։

Այս նկատառումներով, Կիրակի, 15 Մարտ, 2015-ին, առաւօտեան ժամը 10:00-ին, Լաւալի Château Royal համալիրէն ներս, տեղի ունեցաւ Մեծն Մոնթրէալի ՀՕՄ-ի երկու մասնաճիւղերուն կազմակերպած «Կանանց միջազգային օր»ուան հիւրասիրութիւն-հանդիսութիւնը, որուն ներկայ գտնուեցան՝ Գանատայի մէջ ՀՀ Արտակարգ եւ Լիազօր դեսպանին տիկինը՝ տիկին Մարիա Եգանեանը, ՀՕՄ-ի Շրջանային վարչութեան ընկերուհիները եւ երկու հարիւր յիսունէ աւելի ՀՕՄ-ականներ եւ ՀՕՄ-ի մեծ ընտանքին բարեկամ-բարեկամուհիներ։

Օրուան հանդիսավարին՝ ընկի. Թալին Ապրազեանի ողջոյնի եւ բացման խօսքէն ետք, տեղի ունեցաւ նախաճաշի հիւրասիրութիւն, որմէ անմիջապէս ետք ընթացք առաւ օրուան պաշտօնական եւ գեղարուեստական յայտագիրը։ Հայաստանի Հանրապետութեան եւ ՀՕՄ-ի քայլերգներու յօտնկալս ունկնդրութենէն ետք, ցուցադրուեցաւ Հայ Հորիզոն հեռատեսիլի պատրաստած տեսերիզը, որ նուիրուած էր ընկի. Շագէ Կեօնճեանի գորգարուստին։ Տեսերիզին ընդմէջէն ցուցադրուեցան ընկի. Կեօնճեանի տարիներու բժախնդիր ձեռարուեստին արդիւնք՝ գորգերու հաւաքածոն, որոնցմէ իւրաքանչիւրը իր գունային եւ ոճային այլազանութեամբ եւ հայկականութեամբ կը հարստացնէ հայկական մշակոյթին մաս կազմող գորգագործութեան ժառանգութիւնը։ Տեսերիզին ընդմէջէն ընկերուհին պատմեց նաեւ իր արուեստին հանդէպ իր ունեցած սիրոյն եւ հետաքրքրութեան մասին, ինչպէս նաեւ բացայայտեց իր գեղեցիկ արուեստին աշխատանքային գաղտնիքները։

Տեսերիզի ցուցադրութենէն ետք բեմ բարձրացաւ ընկի. Լատրա Պերպէրեան, որ գեղեցիկ մեկնաբանութեամբ մը ներկաներուն հրամցուց երեք երգ՝ «Անոր», «Երագ իմ երկիր» եւ «Ծաղկիր ինձ համար»։ Ապա ընկի. Սոնիա Քիլէճեան-Աճեմեան ասմունքեց Սայաթ Նովայէն եւ Եղիշէ Չարենցէն բանաստեղծութիւններ՝ «Յիս քու դիմաթըն չին գիտի», «Լուսամփոփի պէս աղջիկ» եւ «Տաղ անձնական»։

Գեղարուեստական յայտագրէն անմիջապէս ետք բեմ հրաւիրուեցաւ օրուան բանախօսը՝ ընկի. Տանիա Օհանեան։ Ընկի. Օհանեան իր բանախօսութիւնը սկսաւ 2015 թուականի Կանանց միջազգային օրուան առիթով Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութեան կողմէ որդեգրուած «Կիներու հաւասարութիւնը յառաջդիմութիւն է բոլորին համար» բնաբանով, ու անկէ մեկնած կատարեց հետաքրքրական վերլուծում մը՝ կանանց, ու յատկապէս հայ կնոջ, գործունեայ եւ շինիչ կերպարին ու անոնց ունեցած կենսական ազդեցութեանց մասին, ի նպաստ ընկերութիւններու զարգացման եւ յառաջխաղացքին։ Անդրադառնալով պատմութեան ընթացքին հայ կնոջ կերպարը լուսաւոր դարձնող դեմքերու, ընկերուհին վեր առաւ Զապէլ թագուհիի բարեպաշտ եւ առաքինի նկարագիրը ու ընդգծեց հայ ընկերութեան մէջ կնոջ տեղը ամրագրելու առումով անոր ունեցած անգուգական դերը։ Ընկերուհին նաեւ արժանաւորապէս ներկայացուց հայ յեղափոխական պատմութեան անմոռանալի հերոսուհիներէն՝ Արմէնուհի Խանըմ Քէթէնճեանը, որ եղած է «ազգակերտման մէջ որոշիչ դերակատարութիւն ունեցող տիպար, հայ ժողովուրդի արհաւիրքի օրերուն, թշնամոյն դէմ ծառացող պատնէշ, օրհասական պահերուն պարտութիւնն ու նահանջը յաղթանակի վերածող գործօն ազգակ», որովհետեւ «1915-ի Ուրֆայի հերոսամարտի դիւցազնուհի՝ հայ յեղափոխական դաշնակցութեան կարմիր խաչի անդամ, Արմէնուհի Խանըմ Քէթէնճեանը, զէն ի ձեռին մասնակից դարձաւ եւ ղեկավարեց հերոսամարտը եւ հիւանդանոցին մէջ իր նահատակութենէն առաջ գետին փռեց թշնամիին հրամանատարներէն մէկը»։

Ընկերուհի Օհանեան իր խօսքի երկրորդ բաժնով ընդգծեց նաեւ՝ հայ ժողովուրդի հասարակական, կրթական, մշակութային, օրէնսդրական, գրական, ազգային, կրօնական եւ ռազմական բոլոր բնագաւառներէն ներս Հայ Օգնութեան Միութեան միջոցով՝ հայ կնոջ ունեցած ներգործական դերը ու հաստատեց թէ ինչպէս ՀՕՄ-ը կրցաւ «արթնութեան կանչել հայ կիներ եւ գիտակից դարձնել զայն իր մարդկային արժանապաւութեան եւ ազգային գոյապայքարի պատասխանատւութեան։ Ամոքիչը դառնալ հայ գաղթականին, կարօտեալին, անկարին, որքին ու այրիին։ Զօրավիգ կանգնիլ մշակութային լուսաւորութեան գործին, սատարելով կրթական հաստատութիւններուն, հայ մանուկին ու չափահասին մատակարարելու համար մտքի լոյս, գիտութեան ուժ եւ ազգային գիտակցութիւն ու հպարտութիւն։ Հայ ընտանիքը գիտակից դարձնել իր ազգային առաքելութեան համար եւ հայ եկեղեցւոյ դարաւոր ուսուցումներուն եւ պատմական ասանդութիւններուն ընդմէջէն փոխանցող բարոյական վեհագոյն սկզբունքներուն՝ որ հիմքն է ազգային կառոյցին»։

Ընկերուհին ընդգծեց նաեւ ՀՕՄ-ի ճամբով հայ կնոջ տարած ազօգուտ աշխատանքը ի նպաստ՝ հայ ժողովուրդի ներկայ մարտահրաւերներուն եւ ժամանակակից խնդիրներուն ու աւարտեց իր խօսքը հետեւեալ տողերով. «Կառչինք ազատ աստե՛նջ հողերու վերադարձի երազին, դուք ՀՕՄ-ուհիներդ, ներշնչման աղբիւր դարձէ՛ք, որ ժողովուրդը հաւատայ այս տեսիլքին եւ իւրաքանչիւր հայրողիի մէջ դրոշմեցէք այն հաւատքը՝ որ ամէն ինչ կարելի է իրագործել, ինչպէս որ ՀՕՄ-ին համար՝ ամէն առաքելութիւն կարելի է ու իրագործելի։ Դուք հայկական նոր ասպետութիւնն էք, եւ բոլո՛ր ասպետուհիներն ու խաչուհիները անխտիր, արժանի են հայ ժողովուրդի երախտագիտական զգացումներուն։

«Փառք հայ կնոջ եւ Հայրենիք կերտելու տեսլական ունեցող մեր ժողովուրդին»։

Ընկերուհի Տանիա Օհանեանի խօսքէն ետք, ներկաներուն իր սրտի խօսքը փոխանցեց տիկին Մարիա Եգանեանը եւ գեղեցիկ բարեմաղթանքներով շնորհատրեց բոլոր ներկաներուն տօնը։ Ապա, յաջորդաբար բեմ բարձրացան ընկերուհիներ՝ Ազգանոյշ Հատիտեան, Հայկօ Նահապետեան եւ Արմինէ Ասատուրեան, որոնք ներկայացուցին ՀՕՄ-ի մեծ ընտանիքին կողմէ՝ ՀՕՄ-ի մէջ իրենց ունեցած երակարամեայ վաստակին համար գնահատանքի արժանացող ընկերուհիներ՝ Հերմինէ Մանուկեանը, Ռիթա Օհանեանը եւ Շագէ Կեօնճեանը։ Մոնթրէալի «Սօսէ» եւ Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղերու ատենապետուհիները՝ ընկի. Լիւսի Շահինեան եւ ընկի. Նելլի Պարսեմեան գնահատանքի յուշանուէրներով պատուեցին մեծարուող ընկերուհիները։

Ձեռնարկի աւարտին տեղի ուեցաւ վիճակահանութեան նուէրներու բաշխում եւ հանդիսութիւնը փակուեցաւ կազմակերպիչ յանձնախումբի ատենապետուհի ընկի. Ազգանոյշ Հատիտեանի շնորհակալական խօսքերով։ Հարկ է նշաել նաեւ, որ սրահին պատերէն կախուած էին ընկի. Շագէ Կեօնճեանի ձեռագործ-գորգերը, որոնք հիացմունքի պահեր ստեղծեցին ներկաներուն մօտ։

Ընկի. Հայկօ Նահապետեան պարգևատրուած Կամաւոր աշխատանքներու շաբթուան ընթացքին, Պորսօ Գարթիէվիլ շրջանի Առողջապահութեան եւ Ընկերային Ծառայութեան Կեդրոնէն (Centre de Sante et de Services Sociaux du Bordeaux-Cartieville de St.Laurent) (CSSS), 16 Ապրիլ 2015ին սարգած է ճաշկերոյթ մը իր գնահատանքը յայտնելու համար կամաւորներուն։ Այս առթիւ ստեղծաձէ գնահատագիր մը, որուն արժանացած է՝ ընտրուելով բազմաթիւ կամաւորներու ընդմէջէն, ՀՕՄի ՍՕՍԷ մասնաճիւղի անդամներէն եւ Տարեցներ Այցելող Յանձնախումբի պատասխանատու ընկի. Հայկօ Նահապետեանը (Prix D'Excellence) իր շուրջ 30 տարիներու տարած բացառիկ աշխատանքին համար։ Տուչութիւնը կատարուեցաւ CSSS ընդհանուր տնօրէն Mr. Michel Lord ի ձեռամբ։

Դղքիի անտառներուն մէջ

Ձիւնհալէն անմիջապէս վերջ Գանատայի մէջ սովորութիւն դարձած է այցելել դղքիի (maple) անտառները եւ համոտեսլ դղքիի ծառի շաքարոտ ու համեղ աիշէն պատրաստուած ուտեստելէն եւ անուշեղէն յատուկ սրահներու մէջ (cabane à sucre)։ ՀՕՄ-ի Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղի ընկերային յանձնախումբը իր կարգին ամէն տարի իր անդամներուն եւ բարեկամներուն կը պարգեւէ այդ հաճոյքը։ Հետեւաբար, Երեքշաբթի 24 Մարտ 2015-ին, 57 անձեր մասնակցեցան այս պտոյտին ու հաճելի օր մը անցուցին Մոնթրէալի մօտակայ St Eushtache գիւղաքաղաքի դղքիի անտառներու մօտակայ Constatin ընտանիքի կալուածէն ներս։ Այս հաւաքներուն ընթացքին կը սփռուին քեպէգեան պարեղանակներ, եւ ներկանները, ներառեալ մեր խումբի անդամները, մեծ խանդավարութեամբ կը մասնակցին խմբային պարերուն ստեղծելով հաճելի մթնոլորտ մը։ Այդ օր խանդավարութիւնը հասաւ զագաթնակետին երբ ճաշարանի նուագի պատասխանատուն ներկայացուց փունջ մը՝ հայկական պարերու եղանակներ ու մեր խումբը գրաւեցամբողջբեմահարթակը ու շուտով ոչ հայ ներկաններ միացան մեր խումբին։ Ուրախ մթնոլորտի մէջ տեղի ունեցաւ նաեւ վիճակահանութիւն։ Ապա խումբին անդամները այցելեցին յատուկ սրահներ, ուր համոտեսցին սառի վրայ թափուած դղքիի աիշը (maple syrup)։ Հաճելի զարնանային օր մը անցնելէ ետք կազդուրուած վերադարձանք Մոնթրէալ՝ թարմ ու համեղ դղքիի աիշի շիշերով։

Ընկերուհի Անահիտ Գարբիէլեան պարգևատրուած Ապրիլ 23, 2015-ին Քէպէքի նահանգի խորհրդարանի մէջ Հայոց Ցեղասպանութեան 100 ամեակի առթիւ տեղի ունեցած յատուկ հանդիսութեան մը ընթացին, Միջազային Յարաբերութեանց եւ Francophonie-ի նախարար Mme Christine Saint-Pierre, Assemblée Nationale-ի մետալով պարգևատրեց չորս Քէպէքցիներ, Քէպէքի կառավարութեան մօտ Հայոց ցեղասպանութեան ճանաչման համար մեծ ներդրում ունեցող հետեւեալ անձերը. M. Yvan Bordeleau, Acadie շրջանի նախքին երեսփոխան, Հայ Դատի գործոն անդամներ՝ պրն. Տիգրան Արուշեան, պրն. Ռուբէն Գոյումճեան իսկ ընկի. Անահիտ Գարբիէլեան պարգևատրուեցաւ իր երկարամեայ կամաւոր աշխատանքին համար ՀՕՄ-ի եւ Քէպէքի բարեփիրական կազմակերպութիւններու մէջ։

Հ.Օ.Մ-Ի ՄՈՆԹՐԷԱԼԻ «ՍՕՍԷ» ՄԱՍՆԱՃԻԴԻ TEA PARTY-ն Սեպտեմբեր 28 2014

Արեւոտ, լուսաւոր, գեղեցիկ օրուայ մը կը զուգադիպէր Հ.Օ.Մ-ի Մոնթրէալի «Սօւէ» մասնաճիւղի Tea Party-ի ձեռնարկը որուն հասոյթը պիտի տրամադրուէր Սուրիահայութեան: Գեղեցիկ եւ շնորհալի տիկիններ իրենց փառաւոր, շքեղ գլխարկներով զարդարուած, ման եկան Լաւալի «Golf Club Ste-Rose»-ի ձեռնարկի վայրը: Ըմբոշխնելով թեյասեղանի յայտագիրը եւ համոտեւելով յանձնախումբի պատրաստած համեղ պատառները, ներկաները վայելեցին օրուայ նորաձեւութեան ցուցահանդէսը:

Ձեռնարկին բացումը կատարեց օրուայ հանդիսավար ընկերուհի Անի Թորիկեան Պապիկեան որը իր հաճելի խօսքերով ճոխացուց յայտագիրը: Այս խանդավառ երաժշտութեան ընկերակցութեամբ սկսաւ նորաձեւութեան տողանցքը: Աշխանային եւ ձմեռնային հագուստները ներկայացուցին արհեստավարժ եւ վայելուչ հանդերձները (mannequins), մեծապէս տպաւորելով ներկաները եւ արժանանալով բուռն ծափահարութիւններու: Ցուցադրուած զգեստները տրամադրուած էին «Made In Italy» հաստատութեան կողմէ:

Ձեռնարկին երկրորդ բաժինը կը պարփակէր ծաղիկներով յարդարուած գլխարկներու ցուցահանդէսը նուիրուած եւ ներկայացուած «Fleurs Glamour» հաստատութեան տիկիններուն կողմէ: Բնաբանը (Thema)-ն «Որքան կարելի է գաղափառներ յղանալ եւ ծաղիկներով գլխարկ պատրաստել» էր:

Original եւ տարբեր ձեւի այս գլխարկները հետաքրքրութեան առարկան դարձան ներկայ ընկերուհիներուն: Ցուցադրութեան աւարտին, խանդավար ծափահարութիւններով ողողուեցաւ սրահը: Ընկերուհիներ արժանացան դրան մուտքի մրձանակին, ինչպէս նաեւ տեղի ունեցաւ լուռ աճուրդ եւ վարսագարդերու վաճառք:

Շատ հաճելի այս ձեռնարկին զնահատելի էր նորաձեւութեան ցուցահանդէսի յանձնախումբի ընկերուհիներուն տարած բժախնդիր աշխատանքը: Ներկաները գոհ եւ շատ ուրախ այս իւրայատուկ ձեռնարկէն, հեռացան վայրէն մաղթելով յաճախ ունենալ նոյնանման ուրիշ հաւաքոյթներ:

Սալբի Գ. Խոզոզեան

Միջազգային Կանանց Օրուան Տօնակատարութիւն

Ընկի. Շաքէ Կեօնճեան

Իւրաքանչիւր անձ կը բնորոշուի իր բնատրութեամբ եւ իր ձիրքերով:

Մարդիկ իրենց շնորհուած ձիրքերը դրսեւորելու համար միջոցներ կ'որոնեն, իսկ ՀՕՄ-ը կը ներշնչուի այդ ձիրքերէն եւ յարմար առիթը կը ստեղծէ արժեւորելու եւ գնահատելու զանոնք, միշտ՝ ի մտի ունենալով, որ անոնք պիտի ըլլան ապագայ սերունդի օրինակելի անձիք:

Մենք այսօր կը պատուենք ընկերուհի մը, որ իր ազնուական կեցուածքով ու մեղմ ժպիտով արժանացած է մեր բոլորին յարգանքին:

Ընկերուհին ծնած է Աղեքսանդրիա, Եգիպտոս:Ան իր նախնական ուսումը ստացած է Պօղոսեան ազգային վարժարանէն ներս, ապա իր ուսումը շարունակած է գերմաներէն լեզուով, յաճախելով քաղաքի գերմանական դպրոցը: Ան իր բարձրագոյն ուսումը ստացած է հետեւելով Գահիրէի համալսարանի գերմանական լեզուի եւ գրականութեան ճիւղին:

Իր կեանքին մէջ ունեցած է յիշատակութեան արժանի երկու անկիւնադարձներ: Առաջինը 1970-ին, երբ վերջնականապէս կը հաստատուի Մոնթրէալ, իսկ երկրորդը՝ 1980-ին, իր ամուսնութիւնը պարոն Արմէն Կարօ Կեօնճեանի հետ: Անոնք բախտաւորուած են երկու զաւակներով՝ Նորա եւ Ջուլի:

Ան իր հօրաքրոջ քաջակերանքով 1970-ին անդամակցած է ՀՕՄ-ի Մոնթրէալի մասնաճիւղին եւ մինչեւ օրս կը մասնակցի անոր կազմակերպած բոլոր ձեռնարկներուն:

Երբ Ջաւախքի հայերը սկսան դժուարութիւններ ունենալ եւ պէտք ունեցան անմիջական օժանդակութեան, Կեօնճեան ամուր ատանց վայրկեան մը իսկ տատամսելու երկու անգամ լայն բացին իրենց բնակարանին դռները հիւրասիրելով աւիլի քան վաթսուն ՀՕՄ-ուհիներ եւ ՀՕՄ-ի ընտանիքի բարեկամներ, որոնք վայելեցին այս ցուցադրած գորգերուն գեղեցկութիւնը եւ կատարեցին իրենց նուիրատուութիւնը, որմէ գոյացաւ մօտաւորապէս 75 000 տոլար: Այս Հանգանակային ճաշկերոյթը տեղի ունեցաւ ՀՕՄ- Գանատայի Շրջանային Վարչութեան հովանաւորութեամբ:

Վերոյիշեալ գումարը ամբողջութեամբ փոխանցուեցաւ ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան, որ իր կարգին փոխանցեց Ջաւաքի հայերու օժանդակութեան ֆոնտին: Այս գորգերը ցուցադրուած են նաեւ ՀՕՄ-ի 68-րդ Համահայկական Պատգամաւորական ժողովին:

Սուրիա, Սուրիահայութիւն, Հայու ճակատագիր: Այս անգամ մեր բոլորին աչքերը կ'ուղուին սուրիահայութեան, որոնք հոս կը հասնին խուսափելով երկրի անորոշ կացութենէն:

Մոնթրէալահայութիւնը, իր բոլոր կազմակերպութիւններով, կ'աշխատի օգտակար դառնալ դիւրացնելու համար անոնց կեցութիւնն ու մուտքը տեղական շրջանակներուն մէջ:

Ընկերուհի Շաքէն իր բազմաթիւ բարեսիրական գործունէութեան կողքին այժմ իր օժանդակութիւնը կը բերէ նաեւ Սրբ. Յակոբ Ազգային վարժարան յաճախող սուրիահայ մանուկներուն եւ անոնց ծնողաց:

Որպէս ՀՕՄ-ուհի եւ տարիներու բարեկամուհի, ինձի համար սրտի մեծ գոհունակութիւն է քու մասիդ խօսիլը: Քու ձեռքդ միշտ բաց եղած է քու սրտիդ նման: Վարձքդ կատար ընկերուհի Շաքէ Կեօնճեան: Արմինէ Ասատուրեան

Ընկի. Հերմինէ Մանուկեան

Ծնած է Հալէպ, Սուրիա: Հասակ առած է նահապետական, ազգասէր ընտանիքի մը մէջ եւ յաճախած է տեղւոյն Ազգ. Մահակեան վարժարանը:

Փոքր տարիքին եղած է Սուրիահայ Օգնութեան Խաչի արծուիկ:

Ընտանեօք փոխադրուած են Պէրթուօ, Լիբանան, հոն կազմած է իր

ընտանեկան բոյնը եւ բախտաւորուած երկու զաւակներով: Այժմ ան մեծ մայր է չորս թոռներու:

Լիբանանի քաղաքացիական պատերազմի պատճառով փոխադրուած է Մոնթրէալ, Գանատա:

Փոքր տարիքին իր մէջ հիմնաւորուած սէրը հանդէպ Օգնութեան Խաչին, աւելի զարգանլով զինք մղած է անդամագրուելու Մոնթրէալի «Սօւէ» մասնաճիւղին: Ան աշխոյժ գործունէութեամբ մասնակից դարձած է մասնաճիւղի զանազան յանձնախմբային աշխատանքներուն:

1993-ին Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղի հիմնադիր առաջին վարչական կազմի անդամ եղած է, ուր երբեք ջանք չէ խնայած ի նպաստ մասնաճիւղի յաջողութեան եւ վերելքին: Աւելի ուշ վարած է նաեւ մասնաճիւղի վարչութեան ատենպետի պաշտօն:

Ընկերուհին բեղուն գործունէութիւն ունեցած է նաեւ ազգային կեանքէն ներս: Ան մասնակցած է Սուրբ Յակոբ Ազգային վարժարանի ծնողական յանձնախումբին, Լաւալի Հայ կեդրոնի խնամակալութեան կազմին, եղած է Սուրբ Գէորգ եկեղեցւոյ հոգաբարձու, վարելով փոխ-ատենապետի եւ քարտուղարի պաշտօնները: 2012-էն մինչեւ օրս Գանատայի Ազգային երեսփոխան է:

Այժմ ընկերուհի Հերմինէ Մանուկեան անդամ է Սուրբ Գէորգ նոր կառուցուելիք եկեղեցւոյ հանգանակիչ յանձնախումբին, ուր բերած է նաեւ իր նիւթական ներդրումը:

Ընկի. Ռիթա Օհանեան ծնած է Հալէպ Սուրիա: Երիտասարդ տարիքէն զաղթած է Գանատա եւ հաստատուած Մոթրէալ: Ամուսնացած է, ունի երեք զաւակներ եւ չորս թոռներ: Ան 29 տարիներ է վեր անդամ է ՀՕՄ-ին:

Ընկի. Օհանեան իր գործօն մասնակցութիւնը բերած է եւ կը շարունակէ բերել Մոնթրէալի «Սօւէ» մասնաճիւղի զանազան յանձնախումբերու մէջ: Ան վարած է նաեւ վարչական պաշտօններ, ստանձնելով նաեւ մասնաճիւղի ատենապետուհիի պաշտօնը: Ընկերուհիին ներդրումը տեղական եւ շրջանային վարչութեանց ծրագիրներուն մէջ, բազմաթիւ են: Ան ժապոն անդամ է ՀՕՄ-ի տարեցներ այցելող յանձնախումբին: Պատասխանատուն է մասնաճիւղի ծրագիրներէն՝ «Համեղ պատառ» ճաշի դասընթացներուն, որոնց ընթացքին երիտասարդ սերունդին հայկական ճաշեր եփելու արուեստը կը փոխանցուի, ինչպէս նաեւ ընկերային ծառայութեան գրասենեակի «Տաք ճաշի» սպասարկութեան ծրագրին, որ տեղի կ'ունենայ շաբաթական դրութեամբ: Ընկերուհին սիրալոյսով կերպով յանձն առած է պատրաստել ամիսը մէկ ճաշ, զորս կը բաժնուի առանձին ապրող տարեցներու: Շնորհիւ իր երակարամեայ փորձառութեան մեծապէս օգտակար կըլլայ ՀՕՄ-ի տարեկան տօնավաճառի յանձնախումբին: Սուրիահայ ընտանիքներու օգնութեան համար ընկերուհին կաշխատի ՀՕՄ-ի ընկերային ծառայութեան գրասենեակի կողքին եւ կայցելէ Մոնթրէալ հաստատուած Սուրիայէն գաղթած ընտանիքներուն, որպէսզի ցանկագրէ նորահաստատ ընտանիքներու կարիքները եւ փոխանցէ զանոնք ՀՕՄ-ի ընկերային ծառայութեան գրասենեակ:

Ընկի. Օհանեանի ծառայութիւնը չի սահմանափակուիր վերոյիշեալ գործունէութեամբ միայն: Ան, վերջերս, իր ամուսնոյն յիշատակին, Գանատայի Շրջանային վարչութեան մօտ ֆոնտ մը հաստատեց:

Իր համեստ բնաւորութեան, աշխատասիրութեան եւ ծառայասիրութեան համար արժանի է գնահատաքի: Կանանց միջազգային օրուան առիթով, կազմակերպուած ՀՕՄ-ի Մոնթրէալի «Սօւէ» եւ Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղերու կողմէ, ընկերուհին պատուեցաւ գնահատագրով մը:

ՀՕՄ-ի օրուան տօնակատարութիւն

Կիրակի, 24 մայիս 2015-ին, կ.ե. Ժամը 5:00-ին տեղի ունեցաւ ՀՕՄ-ի օրուան տօնակատարութիւնը կազմակերպութեամբ Մոնթթէալի Սօսէ եւ Լաւալի Շուշի մասնա-ճիւղերուն, ՀՄԸՄ Կամք մարգարահէն ներս: Ձեռնարկը կը վայելէր հովանաւորութիւնը Գերշ. Տէր Մեղրիկ Սրբ. Եպս. Բարիքեանի, Առաջնորդ Գանատայի Հայոց Թեմին եւ նախագահութիւնը ընկի. Մարօ Ֆրունճեանին: Հանդիսութիւնը սկսաւ Հայաստանի եւ ՀՕՄ-ի քայլերգներով: Օրուան հանդիսավար ընկի. Մարիա Քեօսէյեանի բացման խօսքէն ետք, արժանապատիւ Տ. Գառնիկ Գոյունեան ընթերցեց Գերշ. Սրբ. Հօր պատագամը ուղղած ՀՕՄ-ի անդամներուն ուր կ'ըսէր « Մ'եր կեանքի հոլովոյթին իւրաքանչիւր հանգրուանը իմաստաւորելու կոչուած ենք բոլորս որպէս Քրիստոնեաներ, որովհետեւ մենք տնտեսներ ենք եւ որպէս այդպիսին պարտաւորութիւն ունինք Աստուծմէ մեզի տուածը վերընծայելու մեր ժողովուրդին: Դուք եղաք մեր կեանքի փրկութեան վահանը, դուք եղաք մեր կեանքի բուժիչ բալասան ու բուրժնաւետ վարդաստանը: Ձեզմով ճառագայթեց Աստուածաշնչական գթութիւնն ու կարեկցութիւնը: » Ապա Համագգայինի կրտսերներու պարախումբը ղեկավարութեամբ տիկն Եւա Հայրապետեանին ներկայացուց երեք պարեր Թալլալա, Քոչարի եւ վասպուրական: Պատանիներուն ներկայութիւնը խանդավառութիւն ստեղծեց սրահէն ներս, ներկաները իրենց ծափերով գնահատեցին տարուած աշխատանքը: Ընկի. Քէսօեան ներկայացուց օրուան նախահագը ընկի Մարօ Ֆրունճեան, նշելով անոր երկար տարիներու ծառայութիւնը ՀՕՄ-ի շարքերէն ներս, որպէս անդամ տեղական, շրջանային եւ կեդրոնական վարչութիւննրու մէջ, թուեց ընկերուհիին ստացած գնահատագրերը հայ եւ օտար կազմակերպութիւններէ իր բարեսիրական եւ կամաւոր աշխատանքներուն համար: Ընկի. Ֆրունճեան խօսք առաւ, նախ շնորհակալութիւն յայտնեց միացեալ յանձնախումբին որ զինք ընտրած էին որպէս նախագահ եւ ապա ամփոփ, սակայն ազդու պատգամ մը փոխանցեց ՀՕՄ-ի առաքելութեան մասին:

Հանդիսավարը հրաւիրեց երկու ատենապետները տալու մասնաճիւղերու տարեկան զեկոյցները: Մոնթթէալէն ընկի. Լիւսի Շահինեան, եւ Լաւալէն ընկի Նելլի Պարսեմեան միասնաբար եւ փոխ-առ-փոխ ներկայացուցին անցնող տարուան գործունէութիւնը, նիւթական յատկացումները եւ տարեկան ձեռնարկները: Մինչ այդ պաստառի վրայ կը ցուցադրուէր ընկերային յանձնախումբերու ձեռնարներուն նկարները եւ վարչութեանց կազմակերպած միջոցառումներէն տեսարաններ: Ձեկոյցի աւարտին բեմ հրաւիրուեցաւ Ս. Յակոբ վարժարանի հոգաբարձութեան ատենապետ Պրն Գէորգ Օհանեան ստանալու ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային վարչութեան, Մոնթթէալի Սօսէ եւ Լաւալի Շուշի մասնաճիւղերուն յատկացումները Ս. Յակոբ վարժարանին համար: Ապա տեղի ունեցաւ զարդասեղներու տուչութիւն: 15 ամեայ զարդասեղները ստացան Մոնթթէալէն, ընկերուհիներ Պաթմանեան Հայկանուշ, Կարապետեան Վարդուհի, Իսկանեան Սեդա, Գույումճեան Սիլվա, Մարկորեան Արփի, Մեքրոնեան Նուարդ, Նայիմ Սօսի, Նազարեան Մարալ, Թոքայթեան Հիլտա, Թորիկեան Հուրի եւ Վարդանեան Մարի: Լաւալէն, ընկերուհիներ՝ Անտոնեան Հուրի, Պարսեմեան Նելլի, Գուլաճեան Համեստ, Քեօշկէրեան Սիլվա եւ Մարգիսեան Սօսի:

25 ամեայ զարդասեղ ստացան՝

Մոնթթէալէն, ընկերուհիներ Գապասաքալան Թամար(Երեւան), Գարփուզեան Սիլվա, Գաթարոյեան Նորա, Մկրտիչեան Արտեմիս, Զաքարեան Հուրի եւ Զուպոյեան Շնորհիկ Լաւալէն, ընկերուհիներ՝ Փուչիկեան Վերժին, Յովսէփեան Մարալ եւ Անժէ Պետրոսեան:

35 ամեայ զարդասեղ ստացան՝

Մոնթթէալէն, ընկերուհիներ՝ Ճէլալեան Թերեզ, Գարապաճեան Սեդա, Դալարեան Նազիկ, Զարգավաճեան Վիքի, Զորայեան Արաքսի, Փալանճեան Լուսին եւ Տէր Խաչատուրեան Ալիս:

Լաւալէն ընկի. Աճեմեան Զապէլ:

50 ամեայ զարդասեղ սատացան,

Մոնթթէալէն ընկերուհիներ Շայն Սիրվարդ, Էլոյեան Ադանի եւ Տիմիթեան Անահիտ 60 ամեայ վկայագիր ստացան

Մոնթթէալէն, ընկերուհիներ՝ Թերճանեան Վարդուհի եւ Փալուլեան Ալիս

Զարդասեղներու տուչութիւնը կատարեցին մասնաճիւղի ատենապետները, Շրջանային վարչութեան անդամները եւ Կեդրոնական վարչութեան փոխ ատենապետ Ընկի. Նայրի Շահինեանը:

Այս տարի Մոնթթէալի մասնաճիւղէն երեք անդամեր լրացուցած էին իրենց անդամակցութեան 80 ամեակը Հայ Օգնութեան Միութեան մէջ, ընկերուհիներ Փիլիկեան Արմենուհի, Փալուլեան Ալիս, եւ Պալեան Նուարդ: Միայն ընկերուհի Փալուլեանը կրցաւ ներկայ գտնուիլ հանդիսութեան: Մոնթէալի ատենապետը ծաղկեփունջ մը նուիրեց ընկի Փալուլեանի առ ի գնահատանք իր երկարամեայ անդամակցութեան համար : Ընկի. Արմենուհի Փիլիկեանի ծաղկեփունջը ստացաւ իր դուստրը ընկի. Համբարձումեան Նայիրի:

Մուրճի դադարէն ետք, ընկի. Մարիա Քեօսէեան բեմ հրաւիրեց Ս. Յակոբ Վարժարանի ընդունման դասարանէն Նենսի Սոլաքեան որ երգեց Դուն Իմ Հայրենիք երգը: Ապա ընկի. Հանդիսավարը ներկայացուց օրուան պատգամաբերը՝ ընկի. Նայիրի Շահինեանը որ 1974-էն ի վեր անդամ է ՀՕՄ-ին, վարած է վարչական պաշտօններ, տեղական, Շրջանային եւ Կեդրոնական կազմերուն մէջ, գործօն մասնակրութիւն ունեցած է Թորոնթոյի հայ թէ օտար կազմակերպութիւներու մէջ, իր մարդասիրական, ազգանուէր եւ կամաւոր ծառայութիւններուն համար ստացած է բազմաթիւ գնահատագրեր: Այժմ ան փոխ ատենապետն է ՀՕՄ-ի կեդրոնական վարչութեան: Ընկի. Շահինեան նախ խօսեցաւ ՀՕՄ-ի իրագործումներուն մասին, թէ հայրենիքի եւ թէ սփիւռքի մէջ, ներկայացուց ՀՕՄ-ի գործունէութիւնը եւ ներդրումը ամէն տեղ, խօսեցաւ ՀՕՄ-ի Միացեալ Ազգերու Ոչ-կառավարական կազմակերութեան NGO անդամակցութեան ցեղասպանութեան հարիւրամեակի առթիւ ՄԱԿ-ի մէջ ՀՕՄ-ին կազմակերպած միջոցառումներուն եւ վերջապէս ՀՕՄ-ի նոր մատահրաւրներուն մասին: Ձեռնարկը իր աւարտին հասաւ ժամը 7:30 Տէր Գաբրիէլ քնի Գամայեանի պահպանիչով:

15-ամեայ զարդասեղ ստացող ընկերուհիներ

Ընկի. Նայիրի Շահինեանի խօսքը ՀՕՄ-ի Օրուայ առթիւ

Հայ Օգնութեան Միութեան Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ պատիւ կը զգամ գտնուելու Մոնթթէալի, Սօսէեւ Լաւալի Շուշի մասնաճիւղերուն կողմէ կազմակերպուած ՀՕՄի Օրուան այս տօնակատարութեան:

2015-ին մեծ հպարտութեամբ կը տօնենք Հայ Օգնութեան Միութեան 105-ամեակը, որուն պատմութեան մէջ մեծ դերակատարութիւն ունին ՀՕՄի բոլոր միաւորները, իրենց մասնաճիւղերով, անդամներով եւ համակիրներով:

Ի պատիւ աշխարհասփիւռ հազարաւոր ՀՕՄուհիներու կամաւոր աշխատանքին եւ ճիգերուն, այսօր, կանանց անդրանիկ այս կազմակերպութիւնը կու գայ նշելու իր հարիւր եւ հինգ տարուան գործունէութիւնն ու ծառայութիւնը ի շահ հայութեան, ի շահ մարդկութեան: Արդէն դար մը բոլորած, Հայ Օգնութեան Միութիւնը, մշակութային, կրթական եւ ընկերային այլազան ծրագիրներով, իր կնիքը կը դրոշմէ յանուն հայապահպանման եւ նոր սերունդի հայեցի դաստիարակութեան, միաժամանակ ձեռք երկարելով կարիքաւորին, ամենուրէ ք: Առանց անցեալի պատմութեան կարելի չէ կերտել մեր ապագան: Սակայն, այսօր մեր գործունէութեան երկրորդ դարաշրջանի սեմին, պարտի նք նոր գաղափարներով յաջողութիւններու հասնիլ եւ քայլ պահել միջազգային մարտահրաւերներուն եւ օր ըստ օրէ զարգացող իրականութեան հետ: Այս տարի, հայրենի աշխարհէն մինչեւ Սփիւռքեան ամենէն փոքրիկ գաղութները, միասնական ուժերով կ ոգեկոչենք Հայոց Ցեղասպանութեան 100ամեակը: 2015 տարին հայ ժողովուրդին համար վերապրումի, վերականգնումի եւ յաղթանակի տարի մըն է: Ցեղասպանութենէն հարիւր տարի ետք, կու գանք փաստելու, թէ հայ ժողովուրդը իր կամքո վ կարողացաւ ոտքի կանգնիլ եւ իր կեանքը կերտել օտար հողի վրայ, միաժամանակ կերտելով անկախ պետութիւն հայրենի տարածքէն ներս: Այս կամաւոր աշխատանքի ոգիով, նուիրեալ ՀՕՄուհիներ տասնամեակներ շարունակ հայապահպանման ջահը կը փոխանցեն նոր սերունդի զաւակներուն:

Վստահաբար, այսօր մեր մէջ ներկայ են տասնեակ ժարանգորդներ ա՛յն ՀՕՄուհիներուն, որոնք հայ մօր օրինակելի կեցումծրով, յաղթահարելով կեանքի դժուարութիւնները, կարողացած են տէր կանգնիլ հայ մշակոյթին ու լեզուինէ այդ հարստութիւնը փոխանցել մեզի: Ի պատիւ այդ հերոսուհիներուն, մենք այսօր կը տօնենք Հայ Օգնութեան Միութեան օրը՝ կազմակերպուած Շուշի եւ Սօսէ մասնաճիւղերու միասնական աշխատանքով:

Մէկ դար շարունակ Հ.Օ.Մ.-ը եղաւ.-այնքան աւանդապահ, որ մեր ինքնութիւնը պահպանեցինք, յայց անցեալին մէջ չքարացանք:

Եղաւ այնքան գործնապաշտ, որ ճիշդ տեղին ու ժամանակին հասանք մեր ժողովուրդի կարիքներուն, առանց զիջելու մեր սկզբունքները: Ներկայիս, նո յն թափով կը հասնինք մեր ժողովուրդի կարիքներուն:

Բոլորիս համար Հ.Օ.Մ.-ի գործունէութիւնը Մոնթթէալի եւ Լաւալի մէջ շատ գնահատելի եւ յստակ է: Իբրեւ կազմակերպութիւն, այս մասնաճիւղերը կը շարունակեն նեցուկ կանգնիլ Գանատահայ գաղութին իրենց անդամներով եւ կայտառ ղեկավարութեամբ: Այս բոլորին կողքին, բարձր գնահատելի է նաեւ Գանատայի ՀՕՄի միաւորի մասնակցութիւնը ՀՕՄի համահայկական բոլոր ծրագիրներուն, Հայրենի տարածքի թէ՛ Սփիւռքի մէջ: Այս մէկը կարելի պիտի չըլլար առանց մասնաճիւղերու նուիրեալ աշխատանքին, որոնց անդամները կորիզն են Հայ Օգնութեան Միութեան գործունէութեան յաջողութեան:

Այսօր, Հայաստանէն մինչեւ աշխարհատարած հայ Սփիւռքի մեծ թէ փոքր գաղութներուն մէջ ուր որ հարկ է, միջազգայի՝ն թէ պետական այլազան կազմակերպութիւններու աջակցութեամբ ՀՕՄ-ը կ՛իրականացնէ իր ընկերային, կրթական ու առողջապահական յազմապիսի ծրագիրներու ցանկը ,որ կ'ընդգրկէ մարդասիրական ու ընկերային ծրագիրներու, կամաւոր ու աշխատանքով իրագործուող

Այսօր, Հայոց Ցեղասպանութեան 100ամեակին, ՀՕՄի Կեդրոնական Վարչութիւնը, աւելի քան երբեք համոզուած է, թէ ծիլ տուող այս նոր սերունդը հայ ժողովուրդի փայլուն ապագան է: Այս համոզումով է, որ այս տարի Կեդրոնական վարչութիւնը որոշում կայացուց հիմնովին վերանորոգելու Ստեփանակերտի «Սօսէ» մանկապարտէզը: Մենք այսօր պարտաւոր ենք մեր զօրակցութիւնը յայտնելու Արցախի ժողովուրդին, որոնց պայքարը տակաւին կը շարունակուի:

Միջին Արեւելքի եւ յատկապէս Սուրիոյ տագնապի այս ահռելի օրերուն, հարկ է անդրադառնալ մեր ամենաաշխոյժ գաղութներէն մէկուն՝ Սուրիահայութեան, որ կը դիմագրաւէ ճգնաժամային քաղաքական իրադարձութիւններ, որոնք ստեղծած են ընկերային, մշակութային, եւ նոյնիսկ կրօնական հակամարտութիւններ, որոնց գոհ կ ելոթայ մեր այս պատմական գաղութը իր բոլոր հաստատութիւններով:

Այս իրադարձութիւններու սկիզբէն իսկ, ՀՕՄը իր միասնական ընտանիքի ճիգերով, անմիջական օգնութիւն կը հասցնէ առաջին հերթին Սուրիահայ գաղութի վտանգուած կրթական հաստատութիւններուն, լաւ իմանալով հայապահպանման առաջնահերթ կարեւորութիւնը:

Այս յարափոփոխ պայմաններուն մէջ, ամենացայտուն ընկերային պայքարներէն մէկը կանանց եւ երեխաներու իրաւունքներու պաշտպանութեան հարցն է: Այս կէտին մէջ, ՀՕՄ-ի գործունէութիւնը ՄԱԿ-էն ներս նորութիւն մը չէ եւ պիտի շարունակուի նոյն թափով, ըլլա յ հայրենիքի ըլլա յ գաղթաշխարհի կեդրոններէն ներս:

Վերջին քսանըիինգ տարիներուն ընթացքին, ՀՕՄը աւելի քան չորս միլիոն տուլար յատկացուցած է մարդասիրական անմիջական օժանդակութեան ծրագիրներու:

Օր ըստ օրին նորութիւններով զարգացող համաշխարհային բեմի վրայ ըլլա յ ՀՕՄ-ը, ըլլա յ հայ ժողովուրդը, պարտին քայլ պահել այս առագընթաց փոփոխութիւններուն հետ: Այս մէկը կարելի չէ առանց ներգրաւելու մեր երիտասարդ ուժերը, որոնք կ՛ապրին օրը-օրին տիրող պայմաններու եւ յարափոփոխ նորութիւններու հետ:

Հ.Օ.Մ.-ը արդէն թեւակոխած է նոր դարաշրջան մը: Հիմա՛ ժամանակն է արդի հարիւրամեակի տեսլականով ՀՕՄի հիմքերը ամրացնել եւ նոր ուժերով շարունակել Միութեանս առաքելութիւնը: Պարտինք նաեւ միջոցներ գտնել ամրացնելու Հ.Օ.Մ.-ի այն յատկութիւնը, ուր 4 սերունդի պատկանող հայ կամաւորներ միասնապար, կը ծառայեն հայ ժողովուրդին: Բոլորի՞ս յայտնի ՀՕՄի կամաւոր բանակին աշխատանքի արդիւնքին հետեւելով, պարտի նք քաջալերել եւ գործի մղել հայ երիտասարդ տարրը եւ տարածել մեր Միութեան ոգին, ամենուրէ ք:

Վերջապէս, այսօրուան այս ձեռնարկը մեզի համար յաղթանակի ձեռնարկ է, որովհետեւ ան կու գայ փաստելու, թէ հակառակ Սփիւռքի եւ հայրենիքի մէջ մեր դիմագրաւած բոլոր մարտահրաւերներուն, աւելի քան մէկ դար բոլորած այս կազմակերպութիւնը, այսօր, աշխոյժ եռանդով կը շարունակէ իր աշխատանքը աւելի մեծ թափով եւ նուիրումով, իր շուրջ հաւաքելով նոր երիտասարդ ուժեր եւ տալով այն երաշխիքը թէ ան պիտի բոլորէ նոր հարիւրամեակներ ՀՕՄականի վերանորոք հաւատքով: Շնորհակալութիւն:

25-ամեայ զարդասեղ ստացող ընկերուհիներ

35-ամեայ զարդասեղ ստացող ընկերուհիներ

Մայրերու օրուան եւ համբարձման տօնակատարութիւն

Լաւալի Շուշի մասնաճիւղի Ոսկի տարիք յանձնախումբի նախաձեռնութեամբ տեղի ունեցաւ Մայրերու օրուան եւ համբարձման տօնակատարութիւն, երեքշաբթի, 5 Մայիս 2015-ին առաւօտեան ժամը 11-էն սկսեալ (Շէֆ Քէլպայ) ճաշարանէն ներս, ներկայութեամբ 103 ընկերուհիներու եւ բարեկամներու: Ներկայ էր մասնաճիւղի վարչութիւնը լման կազմով, ինչպէս նաեւ ընդառաջելով յանձնախումբիս հրաւերին նեկայ եղան Մոնթրէալի Սօսէ մասնաճիւղի ընկերային յանձնախումբի ընկերուհիները եւ իրենց վարչական ներկայացուցիչը ընկի. Երան Պանքեան:

Ձեռնարկին բացումը կատարեց յանձնախումբի ատենապետ՝ ընկի. Մանան Ապրաքեան: Ան բարի գալուստ մաղթեց ներկաներուն եւ հրաւիրեց մասնաճիւղիս ատենապետ՝ ընկի. Նելլի Պարսեմեան իր խօսքը փոխանցելու ներկաներուն: Ընկերուհին շնորհաւորեց բոլոր մայրերուն տօնը եւ գնահատեց ու քաջալերեց յանձնախումբի տարած աշխատանքը:

Ներկաները ճաշակելէ ետք համեղ ճաշերը, տեղի ունեցաւ գեղարուեստական յայտագիր: Ընկի. Զապէլ Կիւլեան եւ Սիրարփի Թէմամեան հանդէս եկան մայրերու օրուան նուիրուած ասմունքներով, ապա ներկաները միասնաբար երգեցին «Իմ անուշ մայրիկ» երգը հետեւելով տպագրուած գրութեան: Նկատի ունենալով ցեղասպանութեան 100 ամեակը, յանձնախումբը յարմար նկատեց մայրերու օրուան առիթով պատուել եօթը տարեց ընկերուհիներ, որոնք հարիւրամեակի յաջորդող տարիներուն ցեղասպանութեան դաժան օրերը ապրած մայրերու տխուր օրօրներով մեծցած էին:

Ընկի. Ազգանուշ Հատիտեան օրուան պատշաճ նիւթի ներկայացումէն ետք հրաւիրեց ընկերուհիներ՝ Զապէլ Աճէմեան, Սրբուհի Երամեան, Անժէլ Պաշքեան, Մանուշակ Գալուստեան, Սիրուն Շէհիրեան, Սալբի Տիվարչի եւ Անժէլ Թաշճեան, որոնց նուիրուեցան շրջանակուած Տերունական աղօթքը եւ ծաղկեփունջ: Անակնկալ էր յանձնախումբի երեք ժրաջան ընկերուհիներու Սոնա Բսիակի, Սիմա Մարունեանի եւ Վերժին Բուշիկեանի գնահատանքի արժանանալը, անոնք պատուեցան Ոսկի տարիք յանձնախումբին մէջ իրենց տարած տքնաջան աշխատանքին համար, իւրաքանչիւրը ստացաւ Տերունական աղօթքը եւ ծաղիկ:

Համբարձման տօնը խորհրդանշող վիճակներ կարդացուեցան: Տեղի ունեցան վիճակահանութիւն եւ աճուրդ: Յանձնախումբը գեղեցիկ զաղափարը ունեցած էր իւրաքանչիւր ներկայի նուիրել վարդեր որպէս շնորհաւորութիւն մայրերու տօնին առթիւ: Ձեռնարկը վերջ գտաւ խանդավառ մթնոլորտի մը մէջ:

Ազգանուշ Հատիտիեան

Քայլարշաւ

ՀՕՄ-ի Լաւալի Շուշի մասնաճիւղը իր անդրանիկ քայլարշաւը կազմակերպեց շաբաթ, 7 Յունիս 2014-ին, մասնակցութեանը 200 ընկերուհիներու եւ ՀՕՄ-ի բարեկամներու, որոնք առաւօտեան ժամը 8:30-ին հաւաքուած էին Լաւալի հայոց ցեղասպանութեան յուշարձանին քով արձանագրութեան համար, ուր ներկաներուն տրուեցան քայլարշաւի նուիրատուներուն մակդիրները կրող շապիկներ:

Յուշարձանին քովէն քայլարշաւը սկիզբ առաւ ժամը 10-ին, երկու ժամուայ տեւողութեամբ խումբը քալեց մեծ շրջան մը ընելով Լաւալի մայր պողոտաներէն ուղուելով դէպի Լաւալի Հայ Կեդրոն: Խումբին կ'ընկերակցէին երկու երիտասարդուհիներ բժշկուհի մը եւ հիւանդապահուհի մը, ինչպէս նաեւ երկու ինքնաշաժեր օգնելու համար դժուարութիւն ունեցողներուն:

Կը քալէինք հպարտօրէն ՀՕՄ-ի եւ Հայրենիքի դրօշակները ծածանելով, ամառնային արեւոտ, պայծառ օդն ալ Աստուծոյ օրհնութիւնն էր մեր վրայ:

Մեզի ընկերակցող ինքնաշարժին մէջէն հնչող հայկական քաղցր երաժշտութիւնը մեր խանդավառութիւնը կը հասցնէր գագաթնակետին, իմ երեւակայութիւնս փոխադրելով Հալէպի մեզի շատ սիրելի ՀՄԸՄ-ի պարտեզը, ուրկէ հնչող հայկական երգն ու երաժշտութիւնը կարծես մեզ ներս կը կանչէր:

Արդէն հասած էինք Լաւալի հայ Կեդրոն, ուր մեր յաղթական երթի աւարտին ընկերուհիներ մեզ դիմաւորեցին ծաղկափունջերով ապա հրամցուցին իրենց պատրաստած հիւրասիրութիւնները:

Քայլարշաւի յանձնախումբի վարչական ներկայացուցիչ ընկերուհի Նելլի Պարսամեան խօսք առնելով շնորհակալութիւն յայտնեց բոլոր մասնակիցներուն եւ յանձնախումբի ժրաջան անդամներուն որոնք ջանք չխնայեցին ձեռնարկը յաջողութեամբ պսակելու համար, որուն փաստը եղաւ գոյացած քառասուն հազար տոլարի յայտարարութիւնը յանձնախումբի անդամ տիկին Անի Ապրաքեան Թիւֆէքճեանի կողմէ:

Սոյն գումարին մէկ չորրորդը յատկացուեցաւ քաղցկեղի հետազօտութեան հաստատութեան: Գումարը յանձնուեցաւ քաղցկեղի հետազօտութեան կեդրոնի տնօրէն տիկին Սոնիա Շաթոյեանին: Ան հակիրճ բացատրութիւն մը տուաւ կեդրոնին աշխատանքներուն մասին եւ շնորհակալութիւն յայտնեց ՀՕՄ-ին շնորհաւորեց այս գնահատելի նախաձեռնութիւնը: Քայլարշաւի աւարտին տեղի ունեցաւ վիճակահանութիւն, զանազան նուէրներու կողքին կար նաեւ երկու ճամբորդութեան տոմսեր նուիրուած Air Canada-ի կողմէ:

Բոլորս գոհունակ սրտով բաժնուեցանք զալ տարի դարձեալ հանդիպելու յոյսով:

ՀՕՄ-ի Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղի 2014-2015-ի տարեշրջանի տարեկան տեղեկագիր

Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղը 2014-2015 տարեշրջանի Մեպտեմբեր ամսուան անդամական ընդհանուր ժողովին ընտրեց իր վարչութիւնը, որ կը բաղկանայ հետեւեալ ընկերուհիներէն.
Ընկի. Նելլի Պարսեմեան՝ ատենապետ
Ընկի. Անի Տիարճի՝ փոխ ատենապետ եւ հաշուապահ
Ընկի. Լենա Ճուֆաեան՝ ատենադպիր
Ընկի. Ռիթա Թորոսեան՝ գանձապահ եւ դիմատետրի պատասխանատու
Ընկի. Մարիա Ճերէճեան՝ զոյքապահ
Ընկի. Մելանի Գոյումճեան՝ խորհրդական

Մասնաճիւղիս մօտ Շրջանային վարչութեան ներկայացուցիչն է Ընկի. Արմինէ Կարապետեան:

Յանձնախումբեր.

ա-Դաստիարակչական - Յանձնախումբը անդամական ժողովներուն ներկայացուց հետեւեալ նիւթերը.
- Թարգմաչաց տօն, դասախօս Տէր Գաբրիէլ Քինյ. Գամայեան (Հոկտեմբեր):
- Տօնական օրերու սեղանի յարդարանք՝ պտուղներով եւ բանջարեղէններով (Դեկտեմբեր):
- Մանկաբար ուտելիքներ եւ սննդականոն, դասախօս Բալիկ Խաչերեան (Փետրուար):
- Ցեղասպանութեան 100-ամեակին առիթով Հայ դատի ծրագիրները եւ աշխատանքները, դասախօս Հրակ Չինչինեան (Մայրիլ):

բ- Ոսկեայ տարիք յանձնախումբ- Յանձնախումբին նպատակն է երկշաբաթեայ դրութեամբ ընկերային հաւաքներ կազմակերպել տարեց ընկերուհիներու համար:Այս հաւաքներուն ներկայ կը գտնուին 50-70 ՀՕՄ-ուհիներ եւ ՀՕՄ-ի բարեկամներ: Տարեշրջանի ընթացքին ցարդ կազմակերպուած են 17 ձեռնարկներ, որոնց ընթացքին կազմակերպուած են մարզական եւ ընկերային խաղեր եւ գեղարուեստական յայտագիր: Հաւաքներու ճաշերու պատրաստութիւնը ստանձնած են յանձնախումբի ընկերուհիները: Յանձնախումբը կ'այցելէ նաեւ հիւանդ կամ հանգստարաններու մէջ գտնուող տարեց ընկերուհիներուն:

գ - Անդամական յանձնախումբ. Այս յանձնախումբը վերատեսութեան կ'ենթարկէ մասնաճիւղիս անդամացանկը եւ կապ կը պահէ միութենէն հեռացած ընկերուհիներուն հետ, զանոնք դարձեալ ներգրաւելու միութեանս շարքերէն ներս: Ամէն տարի ՀՕՄ-ի օրուան առիթով կը պատրաստէ զարդասեղ ստացող ընկերուհիներուն ցանկը:

դ- Հեռաձայնի յանձնախումբ- Յանձնախումբը տեղեակ կը պահէ մասնաճիւղի անդամուհիները ժողովներու եւ ձեռնարկներու մասին:

Ձեռնարկներ

ա-Քայլարշաւ, ի նպաստ քաղցկեղի հետազօտման աշխատանքներուն

ՀՕՄ-ի Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղը իր անդրանիկ քայլարշաւը նուիրուած՝ քաղցկեղի հետազօտման աշխատանքներուն, կազմակերպեց Շաբաթ, 7 Յունիս 2014-ին, մասնակցութեանք 200 ընկերուհիներու եւ ՀՕՄ-ի բարեկամներու, որոնք առաւօտեան ժամը 8:30-ին հաւաքուած էին Լաւալի Հայոց ցեղասպանութեան յուշարձանին քով: Իւրաքանչիւր մասնակից ստացաւ քայլարշաւի նուիրատուներուն մակդիրները կրող շապիկներ:

Յուշարձանին քովէն քայլարշաւը սկիզբ առաւ ժամը 10:00-ին: Երկու ժամ տեւողութեամբ խումբը քալեց Լաւալի մայր պողոտաներէն ուղուելով դէպի Լաւալի Հայ կեդրոն: Խումբին կրնկերակցէին երկու երիտասարդուհիներ՝ բժշկուհի մը եւ հիւանդապահուհի մը, ինչպէս նաեւ երկու ինքնաշաժներ՝ օգնելու համար դժուարութիւն ունեցողներուն:

Մասնակիցները կը քալէինք հպարտօրէն, ՀՕՄ-ի դրօշակներով: Խումբին ընկերակցող ինքնաշարժէն հնչող հայկական քաղցր երաժշտութիւնը մասնակիցներուն խանդավառութիւնը կը հասցնէր իր գագաթնակէտին: Երբ խումբը հասաւ Լաւալի Հայ կեդրոն, դիմաւորուեցաւ ծաղկափունջերով ու ապա տեղի ունեցաւ հիւրասիրութիւն:

Քայլարշաւի յանձնախումբի վարչական ներկայացուցիչ ընկերուհին՝ Նելլի Պարսամեան, խօսք առնելով շնորհակալութիւն յայտնեց բոլոր մասնակիցներուն եւ յանձնախումբի ժրջան անդամներուն, որոնք ջանք չխնայեցին ձեռնարկը յաջողութեամբ պսակելու: Մասնակիցներուն ուրախութիւնը իր գագաթնակէտին հասաւ երբ քայլարշաւի յանձնախումբի անդամուհիներէն ընկի. Անի Ապրազեան-Թիւֆէնքճեան յայտարարեց թէ քայլարշէն գոյացած գումարը 40000 տոլար է: Գումարը յանձնուեցաւ քաղցկեղի հետազօտութեան կեդրոնի տնօրէն տիկին Սոնիա Շաթոյեանին: Ան հակիրճ բացատրութիւն մը տուաւ կեդրոնին աշխատանքներուն մասին եւ շնորհակալութիւն յայտնեց ՀՕՄ-ին այս գնահատելի նախաձեռնութեան համար: Քայլարշաւի աւարտին տեղի ունեցաւ վիճակահանութիւն, զանազան նուէրներու կողքին կար նաեւ երկու ճամբորդութեան տոմսեր նուիրուած Air Canada-ի կողմէ:

բ- Տարեկան տօնավաճառ. Տարեկան տօնավաճառը տեղի ունեցաւ Շաբաթ, 6 եւ Կիրակի 7 Դեկտեմբեր 2014-ին, Հայ կեդրոնի «Պարոնեան» սրահէն ներս: Այս տարուան նորութիւնն էր հայակական թեմայով գծագրուած թաղարներով Կաղանդի ծաղիկները եւ Կաղանդ պապային հետ նկարուելու հնարատրութիւնը: Տօնավաճառի ընթացքին տեղի

ւնեցաւ նաեւ ճաշի սպասարկութիւն:

գ- Փոքրերու կաղանդ. Փոքրերու կաղանդի ձեռնարկը տեղի ունեցաւ Շաբաթ 13 Դեկտեմբեր 2014-ին, ST Maxime դպրոցի սրահին մէջ, մասնակցութեամբ երգչուհի Թալինին: 100-ամեակի առիթով երեխաներուն բաժնուեցան Անմոռուկ ծաղիկներ թաղարներու մէջ զետեղուած ու անոնց բացտրուեցաւ ծաղիկին խորհրդանշական իմաստը:

դ- Սոնթթեայի ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մասնաճիւղին հետ միասնաբար կազմակերպեցինք.-

- Ամանորի տօնակատարութիւն, Հինգշաբթի, 8 Յունուար 2015-ին, «Աւետիս Ահարոնեան» սրահէն ներս: Հաճելի մթնոլորտի մէջ տեղի ունեցան խաղեր, վիճակահանութիւն, ուշագրաւ էր սեղաններուն կեդրոնը զետեղուած թարմ պտուղներով պատրաստուած զարդարանքները:
- Կանանց Միջազգային օրուան տօնակատարութիւն, Կիրակի, 15 Մարտ 2015-ին, Chateau Royal-ի մէջ:
- ՀՕՄ-ի օրուան տօնակատարութիւն, Կիրակի, 24 Մայիս 2015-ին, ՀՄՀՄ-Կամբ մարզարանին մէջ:

ե- Վարդանանաք, Հինգշաբթի, 12 Փետրուար 2015-ին, «Պարոնեան» սրահին մէջ, կազմակերպութեամբ՝ Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ հոգաբարձութան, հովիւին, տիկնանց յանձնախումբին եւ դպրաց դասին հետ:

գ- Հոգեհանգստեան արարողութիւն, 22 Փետրուար 2015-ին, Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ մէջ, ի յիշատակ ննջեցեալ ՀՕՄ-ուհիներու:

է- Բարեկենդանի խրախճանք. Երեքշաբթի, 17 Փետրուար 2015-ին, «Պարոնեան» սրահէն ներս:

Տարեշրջանի ընթացքին վարչութիւնը հանդիպումներ ունեցաւ Լաւալի Հայ կեդրոնէն ներս գործող միութիւններուն հետ, ինչպէս նաեւ ծանօթացում-աշխատանքային հանդիպումներ Սոնթթեայի ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մասնաճիւղին հետ: Վարչութիւնը այցելեց Գանատայի Հայոց Թեմին առաջնորդ Գերաշնորհ Տ. Մեղրիկ Սրբ. Եպս. Բարիքեանին, բարեմաղթութիւններ փոխանցելու Ամանորի եւ Ս. Ծննդեան առիթներով:

Վերջապէս, կ'ուզենք մեր շնորհակալութիւնը յայտնել մասնաճիւղիս բոլոր ժրջան ընկերուհիներուն: Առանց անոնց ներդրումին կարելի պիտի չ'ըլլար յաջողութեամբ պսակել մեր նախաձեռնութիւնները: Բոլորին վարձքը կատար:

«Շուշի» մասնաճիւղի տարեկան տօնավաճառ

«Շուշի» մասնաճիւղի փոքրերու կաղանդ

«Ռուբինա» Մասնաճիւղ

ՀՕՄ-Ի ՕՐՈՒՄՆ ՏՕՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ ԹՈՐՈՆԹՈՅԻ ՄԷՋ

Հայ Օգնութեան Միութեան Թորոնթոյի «Ռուբինա» մասնաճիւղի 50-ամեակի առիթով պատրաստուած քանդակի բացման արարողութիւնը եւ ՀՕՄ-ի օրուան ձեռնարկը տեղի ունեցաւ Կիրակի, 25 Յունուար, 2015, երեկոյեան ժամը 4:00-ին, Հայ կեդրոնի սրահէն ներս:

Այս ձեռնարկին ներկայ գտնուեցան Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ Հոգեւոր Հովիւ՝ Հոգշ. Տ. Ստեփանոս Վրդ. Փաշայեան, Արժ. Տ. Կոմիսսա Աւ. Քինյ. Փանոսեան, ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան փոխ ատենապետուհի՝ ընկի. Նայիրի Շահինեան, Գանատայի Շրջ. Վարչութեան ընկերուհիներ՝ Իրէն Թիլիմի եւ Յասմիկ Բաբիսեան, ՀՅԴ «Մողոմոն Թէիլիբեան» Կոմիտէի ներկայացուցիչ՝ ընկ. Վարանդ Պարսամեան եւ Հայ կեդրոնի մէջ գործող միութիւններու ներկայացուցիչներ եւ ազգայիններ: Ձեռնարկի պատասխանատու յանձնախումբին ատենապետուհին ընկի. Զեփիւռ Տորնա, բարի գալուստ մաղթեց ներկաներուն, ապա յայտնեց թէ ինչպէս «Ռուբինա» մասնաճիւղի 50-ամեայ ծառայութիւնը խորհրդանշող քանդակ մը գետեղելու գաղափարը ծնունդ առաւ: Սոյն քանդակը պատրաստուած էր հայրենիքի մէջ քանդակագործ Գեորգ Գեորգեանի եւ ճարտարագէտ Լեւոն Մկրտիչեանի կողմէ: Ան հրաւիրեց ՀՕՄ-ի Կեդր. Վարչութեան փոխ ատենապետուհի ընկի. Նայիրի Շահինեանը, ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջ. Վարչութեան ներկայացուցիչներ ընկիներ Իրէն Թիլիմին, Յասմիկ Բաբիսեանը եւ ՀՕՄ-ի «Ռուբինա» մասնաճիւղի ատենապետուհի ընկի. Վարսենիկ Սարգիսեանը, որոնք քանդակի վրայի վարագոյրը վար առնելով բացումը կատարեցին:

Քանդակի յանձնախումբի ատենապետուհի ընկի. Հուրի Նաճարեան խօսք առնելով ըսաւ. «Այս քանդակը կը ձօնենք Հայոց ցեղասպանութեան 100-ամեակի ոգիին եւ բոլոր այն հայ կանանց, որոնք ճաշակեցին մեծ արհաւիրքի, քստմնելի արարքները... անոնք իրենց հաւատքին եւ ազգային գիտակցութեան շնորհիւ կարողացան վերստին ընտանիք կազմել եւ իրենց ժառանգ ձգուած աւանդութիւններն ու ազգին շարունակելիութիւնը ապահովել:

Քանդակը կը ներկայացնէ հայ կինը, որ իր բարիքները կը սփռէ իր ընտանիքին եւ ազգին: Կռունկները կը խորհրդանշեն սոյն բարիքները, իսկ յաւերժութեան նշանը կը խորհրդանշէ մեր ազգին յաւերժութիւնը»:

Ապա, խօսք առաւ ՀՅԴ «Մողոմոն Թէիլիբեան» Կոմիտէի ներկայացուցիչը՝ ընկ. Վարանդ Պարսամեան, որ գնահատեց ՀՕՄ-ի ընկերուհիներուն տարած աշխատանքը եւ շնորհաւորեց այս գեղեցիկ գաղափարը:

Քանդակի բացման արարողութիւնը վերջ գտաւ Հոգշ. Տ. Ստեփանոս Վրդ. Փաշայեանի եւ Արժ. Տ. Կոմիսսա Աւ. Քինյ. Փանոսեանի քանդակի օրհնութեամբ:

Ներկաները առաջնորդուեցան դէպի Հայ կեդրոնի սրահը շարունակելու ՀՕՄ-ի օրուան տօնակատարութիւնը:

Հանդիսութիւնը սկսաւ Գանատայի, Հայաստանի եւ ՀՕՄ-ի քայլերգներով, կատարողութեամբ Տիկ. Լէնա Պէյլբեանի:

Օրուան հանդիսավարը ընկի. Արաքսի Փիլաւճեան, հրաւիրեց ՀՕՄ-ի «Ռուբինա» մասնաճիւղի ատենապետուհին ընկի. Վարսենիկ Սարգիսեանը, որ հակիրճ ձեւով ներկայացուց մասնաճիւղի տարեկան գործունէութիւր:

Գեղարուեստական յայտագրին իր մասնակցութիւնը բերաւ տաղանդաւոր երիտասարդ Արթուն Միսքճեան:

Մասնաճիւղի վարչութեան փոխ ատենապետուհի ընկի. Քրիստին Աւետիսեան ամփոփ գիծերով ներկայացուց մրցանակակիրներուն կենսագրականը: Այս տարի ՀՕՄ-ի «Ռուբինա» մասնաճիւղի մրցանակ-կրթաթոշակին արժանացան աշակերտներ՝ Թալին Պօղոսեան, Ալին Ակոբ եւ Առէն Մնացականեան, իսկ Դրօ Նաճարեան կրթաթոշակին մրցանակակիրն էր Նարեկ-Սիմոն Նազարեան, կամաւոր երիտասարդի մրցանակին արժանացաւ Արազ Հասրճեան, իր ցուցաբերած աշխատանքին համար: Իսկ Ջօրեան Հիմարիկի համալսարանական ամառնային դասընթացքի կրթաթոշակին արժանացաւ Նանար Դորդորեանը:

ՀՕՄ-ի «Ռուբինա» մասնաճիւղը այս ձեռնարկին կը պատուէ գաղութիս այն անդամները, որոնք իրենց գործունէութեամբ ծաղկուն պահած են Թորոնթոյի գաղութը: Այս տարի սոյն յուշանուէրին արժանացան ընկի. Մարի Տարազճեան, Արշօ Զաքարեան եւ պրն. Ժան Մումճեան:

Օրուան բանախօսն էր ընկի. Ալիս Շիթիլեան, որ հանգամանօրէն ներկայացուց մասնաճիւղի գործունէութեան կարեւորագոյն հանգրուանները, ծրագիրներն ու նուաճումները իր կազմուած օրէն մինչեւ օրս: «Հայ Օգնութեան Միութիւնը այդ

ահաւոր օրերուն եւ անոր յաջորդող 100 տարիներու ընթացքին հարազատ մօր մը դերը կատարեց աշխարհացրիւ իր ազգի զաւակներուն համար իր նիւթական եւ բարոյական օգնութիւնը յատկացնելով, ուր որ կարիքը ստեղծուեցաւ:

«ՀՕՄ-ի մեծ ընտանիքին մէջ Թորոնթոյի «Ռուբինա» մասնաճիւղը ունի իր ինքնուրոյն տեղը եւ անոր յաջողութիւններուն մէջ իր կարեւոր դերը:

«Մեր քայլերգին մէջ Մուշեղ Իշխան կըսէ. «Ձեզ կը բերենք Հայ կնոջ սիրտը ոսկի», «Ոսկի սրտով» Հայ կիները, որոնք լուռ, անաղմուկ, առանց վերապահութեան կու տան իրենց լաւագոյնը եւ որոնց շնորհիւ ՀՕՄ-ը կիրագործէ իր ծրագիրները:

«Տարբեր երկիրներէ ներգաղթած, տարբեր տարիքի, տարբեր տնտեսական եւ ընկերային պայմաններու մէջ ապրած, տարբեր ուսման մակարդակով հայուհիներ քով քովի եկած, իրենց տարբերութիւնները մէկ կողմ դրած, ներդաշնակութեամբ, միասնաբար կը ծրագրեն, կը գործեն եւ յաջողութեամբ կը պսակեն իրենց բոլոր ձեռնարկները, թէ բարոյական եւ թէ նիւթական յաջողութիւն ապահովելով միութեան:

«Թորոնթոյի մեր գաղութին մէջ, Ամառնային վարժարանը գտաւ բացառիկ յաջողութիւն, եւ 1991-ին, սոյն վարժարանը վերածուեցաւ ՀՕՄ-ի ճամբարի, եւ այժմ՝ ՀՕՄ-ի Թորոնթոյի վարժարանի յաջողութիւնը մեր գաղութի պատմութեան ամենէն փայլուն էջերէն մէկն է:

«Մեր նուիրումը եւ ՀՕՄ-ի մեծ ընտանիքին մաս կազմելու հպարտութիւնը վարակիչ է եւ մեր իւրաքանչիւրին պարտականութիւնն է հպարտութեամբ խօսելու մեր գործունէութեան եւ նուաճումներուն մասին մեր ընտանիքներուն մէջ, մեր շրջապատին հայ թէ օտար շրջանակներու մէջ, եւ մանաւանդ մեր երիտասարդներուն մօտ:

«Եկէ՛ք միացէ՛ք մզկի, որպէսզի միասնաբար բարձր ու վառ պահենք Հայ Օգնութեան Միութեան ջահը»:

Գեղարուեստական յայտագիրը շարունակուեցաւ տիկ. Ալէնուշ Նազարեանի մասնակցութեամբ, որ իր հրապուրիչ ձայնով երգեց «Որտե՞ղ գտնեն քեզ» եւ «Լիբիքական երգեր», դաշնամուրի ընկերակցութեամբ Ռէյմոնդ Սարգիսեանի: Տեղի ունեցաւ երկար տարիներու ծառայութեան զարդաստեղներու տուչութիւն:

60 տարուան զարդաստեղին եւ գնահատագրին արժանացաւ ընկի. Արաքսի Պապուճեան, ձեռամբ՝ ՀՕՄ-ի Կեդր. Վարչութեան փոխ ատենապետուհի ընկի. Նայիրի Շահինեանի:

50 տարուան զարդաստեղին եւ գնահատագրին արժանացաւ ընկի. Լիւսիլ Համբարեանը:

35 տարուան զարդաստեղին արժանացան ընկերուհիներ՝ Գեղուհի Պաթաճան, Սիրվարդ Կարապետեան, Լուսին Քէպապճեան, Այտա Քութուքճեան, Մեղա Թաշճեան, Միրելլա Դանոյեան եւ Մաթենիկ Զաքարեան, ձեռամբ՝ ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջ. Վարչութեան անդամ՝ ընկի. Իրէն Թիլիմի:

25 տարուան զարդաստեղին արժանացան ընկերուհիներ Լէնա Զաքուճեան, Սիւզան Քեօշկերեան, Մեղա Նաճարեան, Ծաղիկ Ղարախանեան-Սիրաքի եւ Գեղանոյշ Փիլաւճեան, ձեռամբ՝ Շրջ. Վարչութեան անդամ՝ ընկի. Յասմիկ Բաբիսեանի:

15 տարուան զարդաստեղին արժանացան ընկերուհիներ՝ Սօնա Աբգարեան, Արշօ Աթիքեան, Արաքսի Գրիքեան, Նուարդ Գորայեան, Լուսին Մանկասարեան եւ Պարգեւուհի Զաքարեան, ձեռամբ՝ ՀՕՄ-ի «Ռուբինա» մասնաճիւղի ատենապետուհի ընկի. Վարսենիկ Սարգիսեանի:

Նորագրեալ ընկերուհիները Թամար Փիլաւճեան, Մէրի Հատտատ-Քաւալիէ, Մեղա Յակոբեան, Անումէ Մէիրապեան, Նայիրի Մերայտարեան եւ Թինա Մերայտարեան կատարեցին երդման արարողութիւնը, կնքամայրութեամբ՝ վաստակաւոր ընկի. Ալիս Շիթիլեանի:

Յայտագրի աւարտին, գաղութիս Հոգեւոր Հովիւ՝ Հոգշ. Տ. Ստեփանոս Վրդ. Փաշայեան փոխանցեց իր սրտի խօսքը: Ան գնահատեց ՀՕՄ-ի ընկերուհիներուն անշահախնդիր եւ անխոնջ աշխատանքը, մաղթելով իրենց առաւել ոյժ եւ կորով, շարունակելու ՀՕՄ-ի նուիրական գործը, ծառայելու հայ ժողովուրդին եւ հասնելու անոր կարիքներուն: Ապա, շնորհաւորեց կրթաթոշակ, մրցանակ, յուշանուէր, զարդաստեղ ստացողները եւ նորագրեալ ընկերուհիները:

ՀՕՄ-ի «Ռուբինա» մասնաճիւղի 52-րդ տարեդարձի կարկանդակի հատումը կատարեցին երեց ընկի. Մարի Սարգիսեան եւ կրտսեր ընկի. Քրիստա Պօղոսեան:

«Ռուբինա» մասնաճիւղի ՀՕՄ-ի Օր

ՏՐԱՊԻԶՈՆ ԵՒ ՀԱՄՇԷՆ՝
ՄԵՐ ՍԷՐ, ՄԵՐ ԹԱԽԻԾ

Ձեռնարկներ կան, որոնք իրենց գուարճալի ընթացքով կը ջեմբացնեն եւ կը հարստացնեն մեր ներաշխարհը: ՀՕՄի Թորոնթոյի Ռուբինա մասնաճիւղի կազմակերպած Տոհմիկ Օրուան 21-րդ ձեռնարկ-խրախճանքը ձօնուած էր Տրապիզոն նահանգին եւ Համշէնին:

Շաբաթ, 18 Հոկտեմբեր 2014-ին, Հայ Կեդրոնի սրահը լեզուն էր ազգայիններով: Սրահին մուտքը պատշաճօրէն զարդարոքւած էր եւ երբ դռները բացուեցան հիւրերը դիմաւորուեցան ազգային տարազներով ընկերուհիներու եւ պարմանուհիներու կողմէ, որոնք հիւրերուն հրամնցուածքին Համշէնի յատուկ կաղինով պատրաստուած տուրմ: Տրապիզոնի եւ Համշէնի պատմութեան գիրքէն օրինակ մը տրուեցաւ իւրաքանչիւր ընկանիքի: գիրքը կը պարունակէ 166 պատկերագարդ էջեր: Կողքի էջին հովանաւորն է Տիկ. Ռիթա Շամկեան: Սրահին մուտքին զետեւած էին շրջանը խորհրդանշող եգիպտացորենով պատրաստուած յարդարանքներ:

Ձեռնարկը սկսաւ Տոհմիկ Օրուան յանձնախումբի ատենապետուհին՝ ընկհ. Հուրի Նաճարեանի բարի գալուստի ջերմ խօսքերով. (Հայ Օգնութեա Միութիւնը բարեսիրական գործունէութեան կողքին կը ջանայ պահել եւ յաջորդ սերունդին փոխանցել հայկական մշաշկոյթն ու ասանդութիւնները): Համշէնի բարբառը լաւագոյն փաստնէ Համշէնցիին հայկական ինքնութեան: Տոհմիկ Օրուան ոգեկոչման ընդմէջէն մենք ալ մեր կարգին քիչ մը աւելի ճանչցանք Համշէնն ու Համշէնցիները:

Ապա, սրահէն մուտք գործեցին Համազգայինի Գլաձոր մասնաճիւղի Էրեբունի պարախումբի պարմանուհիները բարձր բռնած ցուցատախտակները, որոն վրայ արձանագրուած էին շրջանի քաղաքներու եւ հայ իշխաններու անունները: Պարախումբը ղեկավարութեամբ պարուսոյց Լոռի Նաճարեանի ներկայացուց Համշէնական ոճով երեք պարեր:

Մեծ հաճոյքով նաեւ ականատես եղանքի Տրապիզոն նահանգի քաղաքներու եւ Համշէնի հովանաւորներու մեծարանքին, որոնց յաջորդաբար բեմ հրաւիրեց ընկհ. Հուրիին: Անոնք գնահատուեցան զարդասեղէններով, ձեռամբ ընկհ. Վարսենիկ Մախարգիսեանի կողմէ: Մոյն զարդասեղեսը նուիրած էին Տէր եւ Տիկ. Գեորգ եւ Միւզան Նաճարեաները:

Բեմ հրաւիրուեցաւ Գերշ. Տ. Մեդրիկ Սրբ. Եպս. Բարիքեանը, Առաջնորդ Գանատայի Հայոց Տիրախնամ Թեմի, օրհնելու սեղանները եւ փոխանցելու իր սրտի խօսքը: Սրբազան Հայրը բարձրօրէն գնահատեց ՀՕՄուհիներու ծառայութիւն մեր ժողովուրդի կեանքէն ներս, եւ շեշտեց թէ անոնք իրենց աշխատունակութեամբ, զոհաբերութեամբ, նուիրուածութեամբ եւ անշահախնդիր ծառայութեամբ կը փնտռեն ու պիտի շաշրունակեն ըլլալ գեղեցկագոյն զարդը Թորոնտայ պատմութեան: Սրբազան Հայրը օրհնեց Համշէնական ոճով պատրաստուած աղանդերներով ճոխ սեղանները:

Խրախճանքը շարունակուեցաւ խանդավառ մթնոլորտի մէջ, Արթիւր Արգարեանի եւ Արմէնիա նուագախումբի ազգային եւ տոհմիկ եւ բեղուն մատուցումով:

«Ռուբինա» մասնաճիւղի կաղանդ

«Ռուբինա» մասնաճիւղի ՀՕՄ-ի քանդակի բացման հանդիսութիւն

ՀՕՄ-Ի «ՌՈՒԲԻՆԱ» ՄԱՍՆԱՃԻՒԴԻ ՏՕՆԱՎԱՃԱՌ

Հայ Օգնութեան Միութեան «Ռուբինա» մասնաճիւղի տօնավաճառը տեղի ունեցաւ 1 եւ 2 Նոյեմբեր 2014-ին, Թորոնթոյի Հայ կեդրոնին մէջ, առաւօտեան ժամը 11:00-ին, ներկայութեամբ Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ օգնական Հովիւ Արժ. Տ. Կոմիտաս Աւ. Քինյ. Փանոսեանի, ՅՅԴ «Մողմուն Թէլիքեան» Կոմիտէի ներկայացուցիչ ընկ. Վարանդ Պարսամեանի, ՀՕՄ-ի Շրջանային Վարչութեան անդամ ընկերուհիներ Յասմիկ Բարիսեանի եւ Իրէն Թիլիմեանի, Հայ կեդրոնի քոյր միութիւններու ներկայացուցիչներու, ՀՕՄ-ի ընկերուհիներու եւ ՀՕՄ-ի գործունէութիւնը քաջալերող հայրենակիցներու:

Տօնավաճառի յանձնախումբի ատենապետուհին՝ ընկհ. Բեննա Թարգի, կատարեց բացման խօսքը եւ հրաւիրեց ընկհ. Արշօ Աստուրեանը, որ փոխանցէ ՀՕՄ-ի վարչութեան խօսքը: Ընկհ. Արշօ շնորհակալութիւն յայտնեց տօնավաճառի յանձնախումբին, իրենց աշխատանքին համար, շնորհակալութիւն յայտնեց նաեւ բոլոր նուիրատուներուն եւ յաջողութիւն մաղթեց ՀՕՄ-ի գործունէութեան: Նշենք, որ տօնավաճառի հասոյթի մեծամասնութիւնը կը յատկացուի ՀՕՄ-ի Պապայեան մանկապարտէզին, Գոլդէան նախակրթարանին եւ Երկրորդական վարժարանին:

Ընկհ. Բեննա Թարգի ներկայացուց օրուան պատուոյ հիւրը՝ ընկհ. Մարի Միքայէլեանը եւ դրուատելով անոր տարած բազմամեայ աշխատանքը ՀՕՄ-ի գանազան յանձնախումբերուն մէջ, հրաւիրեց զայն որ կտրէ տօնավաճառի բացման ժապաւէնը: Տէր Կոմիտաս Աւ. Քինյ. Փանոսեան օրհնեց տօնավաճառը յաջողութեան մաղթանքներով:

ՃԱՇԿԵՐՈՅԹ Ի ՊԱՏԻ ԹՈՐՈՆԹՈՅԻ ՀԱՅ
ՏԱՐԵՑՆԵՐՈՒՆ

Ինչպէս գիտէք Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Կաթողիկոսը 2014 տարին հռչակած էր Հայ տարեցներու տարի՝ հետեւաբար, այս տարի, ՀՕՄ-ի Թորոնթոյի «Ռուբինա» մասնաճիւղի վարչութիւնը գեղեցիկ գաղափարը յղացած էր կազմակերպելու ճաշկերոյթ մը, ի պատիւ Թորոնթոյի Հայ տարեցներուն: Ճաշկերոյթը տեղի ունեցաւ Կիրակի, 23 Նոյեմբերին, յետմիջօրէի ժամը 2:30-ին, Հայ կեդրոնի սրահին մէջ, ներկայութեամբ Ս. Աստուածածին Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ օգնական Հովիւ Արժ. Տ. Կոմիտաս Աւ. Քինյ. Փանոսեանի եւ շուրջ 150 հայորդիներու:

Բարի գալուստի խօսքը կատարեց ընկհ. Արմիկ Մաֆարեան, որ անդրադարձաւ տարեցներու տարած յոյժ կարեւոր դերին՝ հայ ընտանիքի կեանքէն ներս: Ան շեշտեց, թէ նոր սերունդը որքան ալ զարգացած ըլլայ, սակայն միշտ սորվելիք ունի տարեցներէն, հետեւաբար, մեր ժողովուրդը միշտ սէր, յարգանք եւ խնամք պէտք է ցուցաբերէ տարեցներու հանդէպ: Ապա հրաւիրեց Արժ. Տէր Կոմիտաս Աւ. Քինյ. Փանոսեանը կատարելու ճաշի օրհնութիւնը:

Տէր Հայրը այս առիթով փոխանցեց իր սրտի խօսքը, գնահատելով Հայ տարեցներու աշխոյժ գործունէութիւնը Հայ կեդրոնէն ներս, ինչպէս նաեւ մեր բոլոր այլ միութիւններուն մէջ: Ճաշկերոյթը ճոխացուց Զարեհ Քէնտիրճեանը, որ սիրայօժար եկաւ եւ խանդավառեց ներկաները գեղեցիկ երգերով եւ նուագներով: Տեղի ունեցաւ վիճակահանութիւն եւ բազմաթիւ բախտատրներ արժանացան նուէրներու: Ձեռնարկը վերջ գտաւ երեկոյեան ժամը 4:30-ին:

A New Initiative by ARS Roubina Chapter:
Professional and Personal Development
INSPIRE FOR TOMORROW
Inspire.Connect.Empower
By Tamar Pilavdjian

The Armenian Relief Society (ARS) is one of the pillars of this community; the society’s mission is to provide humanitarian aid and assist in the social, educational and health and welfare of the Armenian people. The ARS continues to foster a diverse range of social and educational opportunities for members of our community by way of the elementary and high schools, summer camps, educational scholarships, social work and many other volunteer opportunities. The ARS has been and continues to be hugely successful in supporting its youngest and oldest members and they are to be admired for their contributions. What was missing was a large group of people who falls somewhere in between. It is with this in mind that an idea was born, a new program to engage young professional women within the community, to inspire, educate and create opportunities for professional and personal development. Hence was born the ARS Inspire For Tomorrow committee with a simple motto – “Engage.Connect.Empower.”

Until now the focus of the committee has been to organize networking and learning events. In June we hosted our inaugural event, Breaking Barrier to Success: A female Leader’s Perspective, featuring guest panellists Sevaun Palvetzian, CEO of civic Action Alliance, Ani Hotoyan-Joly, CFO of Coventree Inc. and Agnes Di Leonardi, General Counsel, Mazda Canada Inc. each sharing their stories of the positive experiences and challenges they faced along their professional journeys. Our next even focuses on communications and how to communicate effectively for both personal and professional success. The event will take place on November 17 and will feature Ani Asik, Senior Communications Advisor, Government of Ontario. But this is only the beginning. Our vision for the ‘future’ is to facilitate opportunities for networking and one-to-one mentoring. As we bring together women from diverse backgrounds and levels of experience, the opportunities are endless - motivational and coaching, guidance and educational or career decisions, connection to resources and industry insights are just a few examples of what a strong network or mentoring relationship can provide. More information on mentor and mentee opportunities will be launched on November 17 event entitled “Assess Your Communication Strategy for Personal and Professional Success.

ՀՕՄ-ի Ռուինա Մասնաճիւղը 1 Մարտ 2015-ին տօնեց Միջազգային Կանանց Օրը Markham քաղաքի Sheraton պանդոկին մէջ, առաւօտեան ժամը 11-էն սկսեալ:
Ուշագրաւ էր ՀՕՄ-ի զանազան մասնաճիւղերէ ներկայ գտնուող ընկերուիներու թիւը, ինչպէս նաեւ ձեռնարկը քաջակերող համակիրներու խանդավառ ներկայութիւնը: Ձեռնարկին ներկայ էր ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան փոխ ատենապետուհի ընկի. Նայիրի Շահինեան, Շրջ. Վարչութեան ընկերուիներ Իրեն Թիլիմի եւ Յասմիկ Բաբխեան: Բացումը կատարուեցաւ Հայաստանի եւ Գանատայի քայլերգներով: Յանձնախումբի անդամներէն Անժելիք Աստուրեան, Գիրէջեան հայերէնով արտասանեց բացման խօսքը՝ բարի գալուստ մաղթելով ներկաներուն: Իսկ Մէրի Քաւալիէր՝ անգլերէնով կարդաց բացման խօսքը եւ ներկայացուց Թալին Թերզեան-Կիլմօրը՝ օրուան պատգամաբերներէն առաջինը: Թերզեան, որ իր անձնական Blog-ը ունի եւ մայրուն աշխատակից է «Թորոնթոյ» ամսաթերթին, անգլերէնով ներկայացուց ժամանակակից երիտասարդ կնոջ կեանքը տունէն ներս որպէս կին եւ մայր եւ գործի ասպարէզի մէջ որպէս արուեստավարժ:
Ապա, ընկի. Արշօ Զաքարեան ներկայացուց երկրորդ պատգամաբեր՝ ընկի. Սօնա Ջէյթեանը, որ այժմ հաստատուած է Լոս անճելոս: Ան Եգիպտոսի եւ Լիբանանի հայ գաղութներուն մէջ բազմաթիւ տարիներ ծառայած է:
Ընկի. Ջէյթեան շնորհակալութիւն յայտնեց ՀՕՄ-ի Ռուինա մասնաճիւղին, որ զինք պատուած է այս ձեռնարկին հրաւիրելով: Ան խօսեցաւ Հայ կիներու մասին, որոնք Հայոց Պատմութեան ընթացքին մեծ դեր ունեցած են ազգապահպանման գործին մէջ: Ան Հայ կինը անուանեց «Ազգային ուղեգիծի պահակ, որը խնամակալի գործ ստանձնած է, որպէսզի արթնցնէ ժողովրդին գիտակցութիւնը»: Ներկաները մեծապէս գնահատեցին անոր պատգամը, որուն աւարտին յոտնկայս ծափահարութիւններով յայտնեցին իրենց գնահատանքը:
Ապա, մասնաճիւղի փոխ ատենապետուհի Քրիսթին Աւետիսեան երկու հանդիսավարները պատուեց յուշանուէրներով: Ձեռնարկին վերջին բաժինին մէջ տեղի ունեցաւ աճուրդը, որ վարեց Փիթըր Զատիկեան:

Միսսիսոկայի «Առագաստ» մասնաճիւղ

Միսսիսոկայի «Առագաստ» մասնաճիւղը իր փոքրաթիւ անդամներով ունեցաւ շատ արդիւնաւէտ տարեշրջան մը:
Մասնաճիւղը տարեշրջանի գործունէութիւնը սկսաւ տարեկան դաշտագնացութեան կազմակերպումով, քայլարշաւի եւ Նոր տարուան խրախճանքի ու անուշեղէն վաճառքով:
22 Փետրուար 2015-ին, Ս Պատարաք մատուցուեցաւ Միսսիսոկայի Սուրբ Վարդան եկեղեցւոյ մէջ, հանգուցեալ ՀՕՄ-ուիներու յիշատակին:
Մայիս ամսուան ընթացքին գեղեցիկ ձեռնարկով մը նշուեցաւ ՀՕՄ-ի օրը:

«Առագաստ» մասնաճիւղի անդամներ

«Առագաստ» մասնաճիւղի ձեռնարկներ

Օթթաուայի «Մեւան» Մասնաճիւղ

ՏԱՐԵՑՆԵՐՈՒ ՕՐ

Գանատայի Հայոց թեմակալ Առաջնորդ Գերաշնորհ Տէր Մեղրիկ Սրբազան եպիսկոպոս Բարիքեանի թելադրութեամբ և նորին գերազանցութիւն պարոն Արմէն Եկանեան Հ.Հ.արտակարգ և լիազօր դեսպանի հրաւերով Հ.Օ.Մի «ՄԵԻԱՆ» Մասնաճիւղը նախաձեռնեց իւրայատուկ ընդունելութիւն մը Նոյ, 29,2014ի Հ.Հ.Դեսպանատան մէջ նուիրելով զայն իր շրջանի ՏԱՐԵՑՆԵՐՈՒ որոնք հիմնաքարերը հանդիսաձ են մեր գործունեայ համայնքին.

Տարեցներու Տարուան առթիւԱռաջնորդ Սրբազան Հօր Գիր Օրինութեան արժանացան Աշրգեան Նինա, Անտոնեան Արմէնուհի, Աճէլեան Էլիզապէթ, Պէրպէրեան Հերմինէ, Միրաքեան Անժէլ, Պալապանեան Սօնիկ, Թաշճեան Սիրվարդ, Քօշկէրեան Մովսէս, Պետրոսեան Աւետիս, Թաշճեան նիկողոս, Պալապանեան Վահէ, Ստեփանեան Տանիէլ, Պանտէք Խաչատուր, Պատալեան Ալիս, Գպուրեան Սոնիա, Մանուկեան Ալիս

ՏԱՐԵԿԱՆ ՏՕՆԱՎԱՃԱՌ

Դեկ. 07, 2014ին ՀՕՄ-ի ընկերուհիներուն ժրջան աշխատանքներով և ջանքերով Գանատայի շրջանային վարչութեան և քոյր միութիւններու նաեւ զաղութի անդամներու ներկայութեամբ և քաջալերութեամբ «Մեւան» մասնաճիւղի տօնավաճառը յաջողութեամբ անցաւ.

Օթաուայի դեսպանատան մէջ կայացած Տարեցներու Տարուան առթիւԱռաջնորդ Սրբազան Հօր Գիր Օրինութեան արժանացան

Աշրգեան Նինա
Անտոնեան Արմէնուհի
Աճէլեան Էլիզապէթ
Պէրպէրեան Հերմինէ
Միրաքեան Անժէլ
Պալապանեան Սօնիկ
Թաշճեան Սիրվարդ
Քօշկէրեան Մովսէս

Պետրոսեան Աւետիս
Թաշճեան նիկողոս
Պալապանեան Վահէ
Ստեփանեան Տանիէլ
Պանտէք Խաչատուր
Պատալեան Ալիս
Գպուրեան Սոնիա
Մանուկեան Ալիս

«Մեւան» մասնաճիւղի տարեկան տօնավաճառ

Վանքուվըրի «Արազ» մասնաճիւղ

Վանքուվըրի ՀՕՄ-ի «Արազ» մասնաճիւղը, հակառակ իր փոքր անդամական թիւին, ունեցաւ բեղուն եւ յաջող տարեշրջան մը:

Հետեւեալ ձեռնարկները կազմակերպուեցան տարեշրջանի ընթացքին.
10 Մայիս 2014-ին Մայրերու օրուան առիթով՝ BABY SHOWER-ի դրամահաւաքի ձեռնարկ: Սուրիահայութեան օգնութեան նպատակով հաւաքուեցաւ 5000 տոլար:
- 24 Յուլիս 2014-ին Սասուն Ճամբարի յանձնախումբի եւ Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ Հոգաբարձութեան հետ տարեկան Քերմէս
- 25 Նոյեմբեր 2015-ին Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ Հոգաբարձութեան հետ միասին պարանցիկ երեկոյ, Էլի Պէրպէրեանի եւ իր նուագախումբի ընկերակցութեամբ:
- 20 Դեկտեմբեր 2014-ին «Արազ» շաբաթօրիայ վարժարանի Նոր տարուան հանդէս եւ տօնակատարութիւն:
- 20-27 Դեկտեմբեր 2014-ին՝ Մանթրի վաճառք:
- 31 Դեկտեմբեր 2014-ին Նոր տարուան խրախճանք
- 25 Փետրուար 2015-ին Հոգեհանգիստ, հանգուցեալ ՀՕՄ- յիշատակին, հոս կուգենք արձանագրել, որ այս տարի մասնաճիւղը ունեցաւ երկու կորուստ՝ ընկհ.Արուսեակ Մարգարեան եւ ընկհ. Մեղա Պաքալեան:
- 29 Մարտ- 4 Ապրիլ 2015-ին անուշեղ1նի եւ գոհարեղէնի վաճառք, Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ «Լազարեան» սրահին մէջ:

«Արազ» մասնաճիւղի անդամներ

«Արազ» մասնաճիւղի ձեռնարկներ

Տեքնաթափ

Ալիս Կէտիկեան

Ալիս Կէտիկեան ծնած է Անյթապ, Կիլիկիա, 1920 թուականին։ Ծննդեան ճիշդ օրը վստահ չէր գիտեր, բայց իր հայրը կ’ըսէր, որ ծիրանին եւ խնձորին առատ եղած ժամանակին ծնած էր։ Երկրորդ զաւակն էր Յակոբ եւ Երանիկ Պետիրեաններու. ունեցած է երկու քոյրեր եւ մէկ եղբայր։

Գաղթականութենէն վերջ ընտանիքը հաստատուած է Հալէպ եւ մեծցած է Հալէպի մէջ։ Յաճախած է Հալէպի Ուսումասիրաց վարժարանը։ 1940-ին ամուսնացած է Անդրանիկ Կէտիկեանի հետ կազմելով իրենց ընտանեկան բոյնը, ունենալով չորս զաւակներ, Ներսէս, Արմէն, Յակոբ եւ Անահիտ։ 1961-ին, Հալէպի կուսակցական հալածանքներու պատճառաւ, ընտանիքով հաստատուած է Լիբանան։ 1968-ի Մայիսին, զաւակներէն՝ Արմէնը, գաղթած է Գանատա, որուն հետեւած են ընտանիքի բոլոր անդամները։ 1969-ին հաստատուած են Թորոնթօ քաղաքը։ 1971-ին, ինքնաշարժի արկածով կորսնցուց իր անդրանիկ զաւակը Ներսէսը, որ մեծապէս ցնցեց բոլոր ընտանիքը։ 1990 թուականին, երբ ամբողջ գերդաստանը պատրաստուած էր տօնելու Կէտիկեաններուն ամուսնութեան 50-ամեակը, անակնկալ կերպով կը մահանայ Ալիսին ամուսինը։

Ալիս Կէտիկեան շատ կանուխէն մաս կազմած է Ազգային կեանքին, անդամակցելով ՍՕԻՄ-ի Հալէպի մասնաճիւղին։ Ամուսնոյն հետ զաւակները դաստիարակած են հայկական շունչով եւ ոգիով. առանց խնայելու իրենց ժամանակը, փորձած են օգտակար հանդիսանալ հայ գաղութին եւ իրենց շրջապատի բոլոր կարիքներուն։ Հալէպի մէջ մաս կազմելով ՍՕԻՄ-ին, եղած է վարչական, մաս կազմած է զանազան յանձնախումբերու։ Տարիներ շարունակ մաս կազմած է Քարէն Եփփէ Ճեմարանի խնամակալ մարմին։ Գանատա հաստատուելու առաջին օրէն մաս կազմած է ՀՕՄ-ի Թորոնթոյի «Ռուբինա» մասնաճիւղին եւ փինչել վերջին տարիներուն՝ ան տեսնելով իր մարմնական տկարութիւնը, անսակարկ ծառայած է իր շատ սիրած միութեան։ Ամէն տեղ ներկայութիւն եղած է առանց զլանալու իր օգնութիւնը բոլոր աշխատանքներուն, վարելով զանազան պաշտօններ, վարչական եւ այլ յանձնախումբերու մէջ։ 1978-ին, իր ամուսնոյն հետ, հիմնադիր անդամներէն եղած են Հայ կեդրոնի Երեցներու ընկերակցութեան, վարչական պաշտօն վերցնելով։ Ան շարունակեց իր վարչական պաշտօնը տարիներով, ամուսինին մահէն ետք անգամ։ Ալիս Կէտիկեան վարպետ խոհարարուիի եղած է. իրեն պատրաստած ճաշերն ու անուշեղէնը միշտ փնտռուած են բոլորէն։ Իր նշանաւոր խաղողի ջուրով պատրաստած «պաստըիս»էն եւ «սուճուխ»էն յաճախ բոլոր ծանօթներուն բաժին կը հանէր։

Տարիներու ընթացքին, ընտանիքը բազմացաւ. ան բախտաւորուեցաւ երկու հարսերով՝ Սյտա եւ Ծովինար եւ մէկ փեսայով՝ Հրայր. ունեցաւ ութը թոռնիկներ - Թալին, Ռաֆֆի, Գարին, Լորի, Սոնա, Նաթալի, Կարէն, Արամ - եւ եօթը ծոռեր - Գառնի, Դրօ, Մեղրի, Գրիսչըն, Անդրանիկ, Էմմա, Ֆիլիփ եւ Սթելլա - որոնք եղան իր կեանքի ուրախութիւնն ու սփոփանքը։

Վերջին 10 տարիներուն, ան կամաց-կամաց սկսաւ իր յիշողութիւնը կորսնցնել, պատճառ դառնալով, որ հետզհետէ ջրջապատէն մեկուսանայ. սակայն պահեց իր դատողութիւնը, սրամիտ խօսակցութիւնը եւ իր աղօթքներն ու խրատները միշտ տուաւ բոլորիս։ Իր կեանքի վերջին ջրջանը կ’անցնէր կարողալով հայկական թերթերն ու Աւետարանը, հակառակ իր տկար տեսողութեան։ Միշտ ջրջապատուած էր իր զաւակներով եւ թոռնիկներով։ Ալիս Կէտիկեանը իր հոգին աւանդեց 31 Յունուար 2015-ին եւ վերադարձաւ Աստուծոյ քով։ Սիրելի Մեծ Մամա, յիշատակդ անթառամ կը մնայ մեր բոլորին մօտ։ Աստուած լուսաւորէ հոգիդ եւ հողը վրադ թէթել ըլլայ։

Թալին Չարշաֆեան

Ընկհ. Վիգթորիա Ապալեան

Ծնած է Թրիփոլի, Լիբանան, 25 Սեպտեմբեր 1925ին։ Ունեցած է 2 դուստրեր՝ Կէկէ եւ Ծովալ։ 1959ին կը միանայ Լիբանանի Հայ Օգնութեան Միութեան։ 1990ին հաստատուած է Մոնթրէալ, Գանատա, անդամակցելով ՀՕՄի Սօսէ մասնաճիւղին։1996 ին փոխադրուած է Թորոնթօ անդամակցելով ՀՕՄի Ռուբինա մասնաճիւղին։ Իր կեանքի վերջին տարիները անցուց Մոնթրէալի մէջ, իր աղջկան Կէկէլին մօտ։ Ան իր աչքերը փակեց Ապրիլ 2015ին։

Ընկհ. Արփիկ Տերտերեան

Ծնած է Աթենքի Ֆիքսի շրջանը եւ յաճախած է Ֆիքսի Ազգային վարժարանը։ 1954-ին անդամակցած է Ֆիքսի Հայ Կապոյոտ Խաչին։ 1959-ին ընտանիքով կը հաստատուի Մոնթէալ եւ կը միանայ Մոնթրէալի ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մասնաճիւղին։ Ան արժանացած է ՀՕՄ-ի անդամակցութեան 50-ամեայ զարդասւեղին։ Մահացած է Սեպտեմբեր 2014-ին։

Ալիս Եզնիկեան

Ծնած է Յունաստան Դէկտեմբեր 1925ին։ 1963ին կը գաղթէ Թորոնթօ, Գանատա։ Ճամբորդութեան ընթացքին կը ծանօթանայ հայ երիտասարդի մը Կարօ Եզնիկեանին, որուն հետ աւելի ուշ կ ամուսնանայ։ Ընկհ. Ալիս ունէր մանչ զաւակ մը, Գրիգոր։ Ան տարիներ աշխատած է Գանատայի նամակատան մէջ։ Թորոնթօ հաստատուելէ ետք, ընկերուիին կը միանայ ՀՕՄին։ Ան միշտ օգտակար կ’ըլլար տարեկան տօնավաճառին իր համեղ անուշեղէններով։Տարիներ շարունակ իբրեւ կամաւոր այցելեց եւ օգտակար դարձաւ 7 OAKS ծերանոցին։ Ան իր մասնակցութիւնը բերաւ նաեւ Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ դպրաց դասին եւ շրջան մըն ալ եղաւ անոր մենակատար երգողը։ Ընկհ. Եզնիկեան նկարագրով եղած է բարի, ազնիւ եւ միշտ ժպտերես։ Երկարատեւ հիւանդութենէ ետք, իր մահկանացուն կնքեց 15 Դետեմբեր 2014ին։ Հողը թէթել գայ մեր սիրելի ընկերուիին վրայ։

Amelia Calustian

For those who know me, its unfortunate we meet again under such sorrowful circumstances, and to those who don’t know me I am, Carolyn Sarkissian, the eldest grandchild of Amalia Galustian.

Amalia Galustian was born in Tabriz, Iran on December 30st 1930. She then moved to Tehran with her family where she later married the love of her life, my late grandfather Hratch Galustian on April 22nd 1963. The two were a match made in heaven.

Three years later they had their first child, my mother Christa. Three years after they were blessed with my uncle Victor. Their loving family settled in Canada in December 1982. Following many prosperous years in Canada, their children were blessed to start families of their own. Christa and Dikran brought into the world Hratch and Amalia’s first grandchild Carolyn, who was followed by my younger sister, Lisa. Victor and my aunt Sharis blessed the family with their two beautiful children Arman and Ani.

On April 24 2000, Amalia experienced the loss of her soul mate, Hratch. She would continuously talk about him up to her last days. Our grandmother faced many obstacles throughout her life, but no matter what it was she handled it with such grace and class. She always managed to keep a smile on her face, which encouraged us all to believe that everything would be all right.

Even during her darkest days, she would put herself second and always made sure her children, grandchildren, and all her loved ones were happy. She was an intelligent woman who had the most positive outlook on life; her smile would al-ways brighten up the room. Not only was she a grandmother, she was a mother, a friend, a chef, a doctor, a teacher, but her biggest passion in life was her garden. She would spend numerous hours outside planting flowers, feeding the birds, and chasing away the squirrels that tried to destroy her garden sanctuary.

When she wasn’t in the garden, you would often find her concocting new dishes to serve her family or relaxing in her room reading the latest issues of her French magazines. She always kept herself alert and up to date with current events.

Amalia Galustian was a strong, independent woman who was looked up to by those around her. Growing up I always admired her charisma and her ability to make people fall in love with her every word. My grandmother was fortunate enough to live a joyous life, surrounded by her loved ones.

In October of 2013 she was diagnosed with acute myeloid leukemia. Through out her battle she always kept her positive attitude, and was certain she was going to successfully win the battle. As the cancer progressed it was obvious the treatment she was receiving was not responding accordingly. Even then she did not lose hope. She kept fighting even until her last days. Even during these days her cancer came second, as her family’s happiness still remained her number one priority. These are just a few of the reasons as to why she was and always will be my role model. On Sunday, July 6, 2014 heaven gained an angel as our grandmother was reunited with her best friend and soul mate Hratch, as they both happily continue to look over our family, and guard us with their love. Grandma you will always be in our hearts. Although you are no longer with us, you leave behind your wise words and values, which we will continue to live by. I love you every day and now I will miss you every day.

Վարդուիի Ինճեան-Գրիգորեան

Ծնողքը՝ Համբարձում եւ Մարի, Իզմիրի կոտորածներէն անիջապէս առաջ կը փախին Հալէպ, Սուրիա, ուր Վարդուիին կը ծնի 1924-ին։ Հալէպի Հայկազեան նախակրթարանը աւարտելէ ետք, կը շարունակէ ուսումը Jeanne d’Arc ֆրանսական երկրորդական վարժարան։ 1943-ին՝ կամուսնանայ Յակոբ Գրիգորեանին հետ եւ կը բախտաւորուին երեքմանչ զաւակներով՝ Կարպիս, Վահէ եւ Վիգէն։ 1957-ին՝ կը տեղափոխուին Պէյրութ, Լիբանան։ 1967-ին՝ կը գաղթեն Թորոնթօ, Գանատա։ Վարդուիին խորապէս կը հաւատար, որ հայերէն լեզուի գործածութիւնը տունէն ներս հայապահպանման կարեւոր ազդակն էր։ 1981-ին՝ այցելած է Հայաստան։ Կը սիրէր կարդալ եւ ունենալ հաւաքածոյ մը հայ գրականութեան եւ պատմութեան գիրքերու։ Հպարտ էր եղբոր Ստեփանին տարած աշխատանքով՝ Հալէպի Ճեմարանին հիմնադրութեան օրերուն, նոյնպէս հպարտ էր գիտնական Ժիրայր եղբոր տարած նուաճումներով։

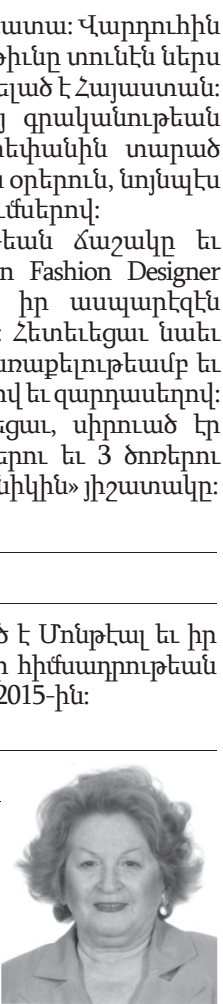
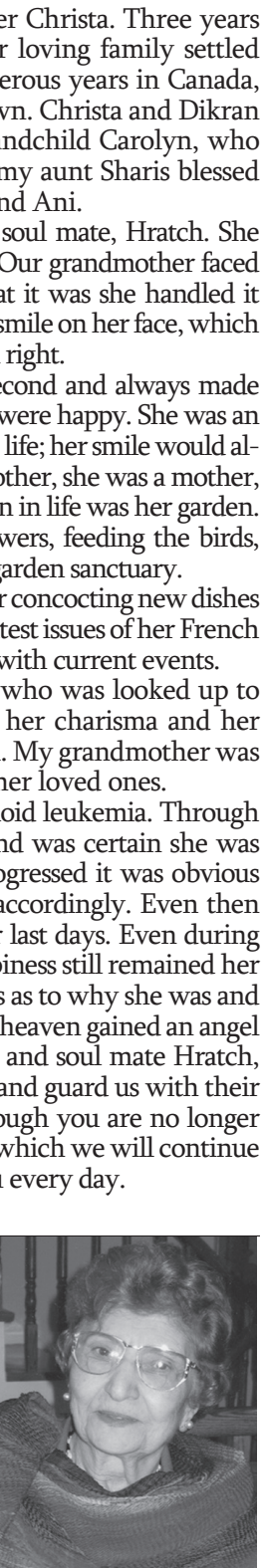
Իր երկու յատկանշական գիծերն էին նորաձեւութեան ճաշակը եւ հիւանդ խնամելու կարողութիւնը։ Հետեւեցաւ Canadian Fashion Designer դասընթացքներուն եւ վկայուեցաւ։ Մասնակցեցաւ իր ասպարէզէն ներս մրցումներու, շահելով բազմաթիւ մրցանակներ։ Հետեւեցաւ նաեւ Nursing-ի դասընթացքներուն։ Համոզուած էր ՀՕՄ-ի առաքելութեամբ եւ շատ հպարտ էր 50 տարուան անդամուիիի իր վաստակով եւ զարդասւեղով։ Կարելի է ըսել, որ Վարդուիին լաւ կեանք մը ունեցաւ, սիրուած էր ամուսինէն, զաւակներէն եւ ազգականներէն։ 7 թոռներու եւ 3 ծոռերու յիշողութեան մէջ անմահ պիտի մնայ իրենց սիրելի «նանիկին» յիշատակը։

Ընկհ. Իմաստուիի Քարիէթի

Ծնած է Յունաստան։ 1957 Փետրուարին հաստատուած է Մոնթէալ եւ իր մասնակցութիւնը բերած գաղութի եւ մանաւանդ ՀՕՄ-ի հիմնադրութեան սկզբնական աշխատանքներուն։ Մահացած է Յունուար 2015-ին։

Ընկհ. Շաքէ Գաւուքճեան

Մոնթրէալ հաստատուած է 1966-ին։ 1980-ին անդամակցած է ՀՕՄ-ին, կատարած է ՀՕՄ-ի անդամի իր բոլոր պարտաւորութիւնները։ Հիւանդութեան պատճառով հեռու մնացած է ժողովներէ եւ ձեռնարկներէ։ Մահացած է Մայիս 2014-ին։

Արաքսի Բարսեղեան

Ընկերուհի Արաքսին իր օրինակելի միութենական կեանքով օրինակ դարձաւ շատ շատերու, մանաւանդ անոնց որոնք առիթը ունեցան իր հետ գործակցելու։ Ան կանուխ հասակէն արդէն Օգնութեան Խաչի հաւատաւոր անդամ էր եւ գործունէութիւն վարած էր Սուրիոյ մէջ, որպէս վարչական եւ խմբապետուհի, գործունէութեան ձեւ մը որ որդեգրած էր Սուրիահայ Օգնութեան Խաչը, որուն կը հաւատար ընկերուհի Արաքսին։ Լիբանան հաստատուելէն անմիջապէս ետք ան անդամակցեցաւ Լիբանանահայ Օգնութեան Խաչին, Լիբանանի Հատեղի շրջանի մէջ Տիկ. Սատունիյի հետ հիմեցին ԼՕԲ-ի մասնաճիւղ և մանկապարտեզ որ Հայ երէխաները արաբական մանկապարտեզ չի յաճախէն։ Ապա նա վարեց յանձնախմբային եւ մասնաճիւղի վարչական գործունէութիւն և անդամ դարձաւ շրջանային վարչութեան։ Ան իր կազմակերպչական հմտութեամբ, կազմակերպութեան հանդէպ ունեցած մեծ հաւատքով, իր աշխատասիրութեամբ եւ գործնականութեամբ, իր վարկն ու ոճը պարտադրեց իր ընկերուհիներուն եւ ԼՕԲ-ի անդամներուն ընդհանրապէս։ Կարգ մը մասնաճիւղերու մէջ իր ներկայացուցչական հանգամանքով կարգ ու կանոն եւ մտածելակերպ մտցուց եւ դարձաւ ամէնքէն սիրուած ընկերուհին։ Լիբանանեան դէպքերուն ընթացքին, խորապէս մտահոգ ԼՕԲ-ի շարքերէն ներս հետզհետէ պակտող ուժերուն եւ ժողովներէն բացակայութեան երեւոյթին, փորձեց կազմակերպել գործունէութեան խմբապետական ոճը, չինայելով իր առողջութիւնն ու ժամանակը։

Իր հմտութիւնը չէր կայանար միայն կազմակերպչական մարզին մէջ, ան ծանօթ էր հայկական ասեղնագործութեան եւ իր հմտութիւնը կը ցոլար մանաւանդ հայկական Այնթապի ասեղնագործութեան մէջ։ իր ձեռքէն ելած ձեռագործերը արուեստի գլուխ գործոցնէր էին եւ ան սիրով կը փափաքէր այդ հմտութիւնը փոխանցել նոր սերունդին։ Այդ իմաստով մեծ եղաւ իր ներդրումը ԼՕԲ-ի աշխատանոցի եւ ձեռարուեստի կեդրոններուն մէջ, ուր կազմակերպուած դասընթացքներուն Այնթէպի ասեղին մասնագէտ ուսուցչուհին եղաւ։ Իր ընկերուհիները, իր կազմակերպութիւնը սիրող ու պաշտող անդամն էր ընկերուհի Արաքսին։ Իր գեղեցիկ ասեղնագործութիւնները զարդարեցին ԼՕԲ-ի Արաքսի Պուլոուրճեան Ընկերաբժշկական կեդրոնին պատերը, յաճախ իր գեղեցիկ գործերը կը նուիրէր ԼՕԲ այցելող օտարական հիւրերուն, տալով բանուած ասեղին մանրամասնութիւններն ու ծնունդ առած վայրին պատմութիւնը։

Ան իր ընտանիքը վարեց որպէս հայ մայր, զաւակները դաստիարակեց ազգային շունչով, ապրեցաւ ու ապրեցուց հայկականութեամբ եւ հայերէն լեզուի հանդէպ ունեցած հետաքրքրութիւնը բաւարարելու համար հասուն տարիքին մասնակցեցաւ Լիբանանի Համազգայինի Հայագիտական հիմնարկին դասընթացքներուն։ Կեանքի հանդէպ իր քաջ կեցուածքով դէմ դրաւ բոլոր դժուարութիւններուն եւ մինչեւ վերջին շունչը խորհրդատու դարձաւ ու միսիթարեց իր շուրջինները։

1998 Դեկտեմբերին հաստատուելով Լաւալ, անմիջապէս իր անդամակցութիւնը փոխանցեց ՀՕՄ-ի Շուշի մասնաճիւղին։ Ան իր մասնակցութիւնը բերաւ ՀՕՄ-ի կազմակերպած ասեղնագործի ցուցահանդէսին եւ այդ առիթով նուէր մը յանձնեց նաեւ gouverneur general-ին եւ փոխադարձաբար ան ստացաւ յուշանուէր։ Յիշենք նաեւ թէ ինչպէս առիթով մը երբ լսեր էր որ Ղարաբաղի փոքրիկները կօշիկի պէտք ունին, իր դողդոջուն ձեռքերու հիւսած թանկագին ձեռագործը դրեր էր աճուրդի եւ գումարը տրամադրած այդ փոքրիկներուն։ Այսպիսի անձնագոհ ու անձնուէր մէկն էր ան, Հայ մօր և Հայ կնոջ տիպար կերպարը։

Ընկերուհի Արաքսին մեզմէ առ յաւէտ կը բաժնուի, մեծ տրտմութեան մատնելով բոլորս եւ պարապութիւն մը ստեղծելով իր հարազատներու կեանքերուն մէջ, մանաւանդ ամուսնոյն Գէորքին, դուստրերուն Թալիին եւ Նանորին, եւ թոռներուն Պետօյին, Կարօտին եւ Վահագնին համար, սակայն վստահ ենք որ Աստուած իրեն պիտի տայ յաւիտենական հանգիստ ու զինք լուսաւորէ ընդ միշտ։

Թող Ամենակալ Տէրը բոլոր հարազատներուն վիշտն ու ցաւը մեղմացնէ։

Jenik Mirzayan

Jenik Mirzayan (born May 5 1922) passed away peacefully on Saturday, November 1, 2014 at Credit Valley Hospital in Mississauga, Ontario. Having joined Aragast Chapter in 1991, Jenik Mirzayan was a cherished member of Armenian Relief Society. During her time with ARS, she readily prepared her ever-popular jam, nazook, and cakes for bake sales and gladly volunteered her time at ARS functions. Mrs. Mirzayan was predeceased by her eldest daughter and husband and is survived by her four children, ten grandchildren, and seven (recently eight) great-grandchildren. She will be dearly missed.

Ընկի. Մարի Մոմճեան

1976-ին հաստատուած է Մոնթրէալ եւ 1982-ին միացած է ՀՕՄ-ի մեծ ընտա-նիքին։ Յաճախ ներկայ գտնուած է անդամական ժողովներուն, ընկերային յանձնախումբի հաւաքներուն եւ պտոյտներուն։ Իր վերջին տարիներուն Cartierville -ի հանգստեան տան մէջ, ՀՕՄ-ի ընկերուհիներու այցելութիւնը մեծ սփոփանք եղած է ընկերուհիին։ Մահացած է Հոկտեմբեր 2014-ին։

Ընկի. Վարսենիկ Թորոյեան

Ծնած է Հալէպ, Սուրիա։ Մաս կազմած է Սուրիոյ Օգնութեան Խաչին, նախ որպէս Արծուիկ ապա՝ որպէս անդամ։ Մոնթրէալ հաստատուելէն ետք միացած է ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մասնաճիւղին։ Մահացած է Մարտ 2014-ին։

Ընկի Արմինէ Պահատուրեան-Մաղաքեան

Ծնած էր Հալէպ (Սուրիա), Պահատուրեան ընտանիքի յարկէն ներս, ցեղասպանութենէն վերապրած ծնողներէ, կրտսերագոյնը երեք քոյրերու։ Ընտանեկան միջավայրի մէջ, թէ անկէ դուրս, կազմաւորուած էր հայեցի դաստիարակութեամբ։ Աւարտելէ ետք, Ազգային Հայկազեան նախակրթարանը, վկայուած էր Հալէպի Ֆրանսական լիսէէն՝ պաքալորիայով։ Հալէպի մէջ, կեանքի ասպարեզ նետուելով, պաշտօն ստանձնած էր Societe de Banque Reunie, 14 տարիներու ընթացքին, իբր բաժնի պատասխանատու. նոյն շրջանին, ազգային կեանքէն ներս վերցուցած է Վարչական պաշտօններ Հալէպի Համազգայինի մասնաճիւղին եւ Սուրիահայ Օգնութեան Խաչի Արծուիկներու Մկառու Խորհուրդէն ներս։ 1969-ին, մօր հետ փոխադրուած էր Պէրուք (Լիբանան), եւ յաջորդող տասը տարիներուն աշխատած էր Credit Libanais դրամատան մէջ, վերջին չորս տարիներուն ստանձնելով նոյն դրամատան մէկ մասնաճիւղի մը տնօրէնութեան պատասխանատուութիւնը։

1976-ին, ամուսնացած էր Պրն. Սուրէն Մաղաքեանին հետ, իսկ 1978-ին փոխադրուած էր Գանատայի Մոնթրէալ քաղաքը միանալու իր հարազատներուն։ Ընկի. Մաղաքեան նոյն շրջանին անդամակցած էր իր շատ սիրելի Մոնթրալի Հայ Օգնութեան Միութեան։

1980 թուականի Հոկտեմբերին միացած էր Սուրբ Յակոբ Եկեղեցւոյ Կրթական հաստատութիւններու Վարչական կազմին, իբր Կրթական Գործաղիր Մարմնի Վարիչ-քարտուղար, Ընկի. Մաղաքեան այդ պաշտօնը վարեց աւելի քան քսան հինգ տարիներ ամենայն բժախնդրութեամբ։ Մոնթրէալի մէջ ընկի. Մաղաքեան ճանչցուած էր որպէս հայասէր, գլթասէր եւ մարդասէր անձնաւորութիւն մը։ Ընկի Մաղաքեան մեծա բարոյապէս պէս կը հաւատար Հայ կեդրոնէն ներս գործող բոլոր կազմակերպութիւններուն ծրագիրներուն ու աշխատանքին եւ ամէն միջոցներով ան նեցուկ կը կանգնէր տարուած աշխատանքին միշտ քաջալերելով բարոյապէս եւ նիթապէս : Ընկի Մաղաքեան մեզմէ յաւետ բաժնուեցաւ 3 Օգոստոս 2014-ին։

Յետ մահու Մոնթրէալի “Սօսէ” մասնաճիւղի մօտ հիմնուած է “Արմինէ Մաղաքեան ֆոնտ”։

Ընկի. Վարդուհի Ահարոնեան

Մոնթրէալ հաստատուելէ ետք միացած է Մոնթրէալի ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մասնաճիւղին, արժանացած է անդամակցութեան 50 ամեակի զարդա-սեղին։ Մահացած է Օգոստոս 2014-ին։

Ընկի. Թագուհի Քէօլէեան

Երկար տարիներ անդամակցած է ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մասնաճիւղին, եղած է գործօն անդամ, քաջալերած է ընկերային յանձնախումբի ձեռնարկները։ Ընկերուհին այս տարի պիտի ստանար անդամակցութեան 50-ամեայ զարդասեղը, դժբախտաբար մահացաւ Հոկտեմբեր 2014-ին։

Արշալոյս Մալէք (Մելիքեան)

Դուստրը, Գեորգ եւ Մարիամ Մանտոսեաններու, Արշալոյս , ծնեալ Օգոստոս 28, 1917ին, Երուսաղեմ, կը յաճախէ Սրբոց Թարգմանչաց վարժարանը, ապա, հօր մահուընէ ետք, կը փոխադրուի Հայֆա իր մօր, քրոջ , եւ երեք եղբայրներուն հետ։

1939 ին կ ամուսնանայ Վանեցի Շահպազ Մելիքեանի հետ։ Համաշխարային պատերազմը կը սկսի նոյն տարին։ Առաջին զաւակը կը ծնի 1940-ին։

Կը բախտաւորուին երկու ուրիշ զաւակներով։ Բայց կարծես տեղա-հանուելու սովորութիւնը կաց չունէր :1948-ին կրկին կը փախչին, այս անգամ, դէպի Թրիփոլի, Լիբանան, նոր ծնած երէխան Արշալոյսը գիրկը։ Արշալոյս բոլոր ջանքը կը կեդրոնացնէ ընտանիքին տալու սէր եւ հայեցի դաստիարակութիւն իր ամենասիրելի Շահպազին հետ միասնաբար իրենց օձախը պահպանելու։ Միասին պայգարեցան հասնելու իրենց նպատակին։ Միասին, իրենց ընտանիքի անդամներուն հետ , սրտովին մասնակցեցան իբրեւ գործօն անդամներ մշակութային, եկեղեցական, օգնութեան, մարմնակրթական, եւ կրթական միութիւններու մէջ։

Արշալոյս շարունակեց իր մասնակցութիւնը բերել, երեք երկիրներու մէջ, աւելի քան 70 տարիներ , շարունակաբար, իբրեւ անդամ Կապոյտ Խաչի եւ հետո ՀՕՄ-ի : Այր եւ կին, ուխտ ըրած էին օգտակար ըլլալ, անխտիր, անոնց որոնք կարիք ունէին։

1960-ին կ անցնին Պէրուք, ետեւ ձգելով անմոռանալի յիշատակներ Թրիփոլիի հայ համայնքէն։ 1962-ին կը մեկնին դէպի Մոնթրէալ, հեռու իրենց ծանօթ եռանդուն զաղութներէն։

Բայց, բարեբախտաբար, այլեւս հասած էին տեղ մը, ուր իրենց կեանքը պիտի շարունակուէր նպաստաւոր պայմաններու տակ՝ թէ իբրեւ հպարտ Գանատացիներ ազատ երկրի մը մէջ, եւ թէ շարունակելու ժրաջան աշխատանքով օգտակար ըլլալ աճող Հայկական համայնքին։

Արշալոյս համեստ եւ ազնիւ անձ էր, սիրալիր եւ անկեղծ բնաւորութեամբ։ Ամուսնոյն նման կրօնասէր եւ աշխատասէր։ Իր հիւրասիրութեան համբաւը իրեն պատրաստած համեղ ուտելիքներն ու անուշեղեններն էին։ Ընկի. Արշալոյս խոր ծերութեան մէջ բաժնուեցաւ իր սիրելիներէն։

Ընկի. Շաքէ Մոմճեան

Ծնած է Աղեքսանդիա ԵՒ մաս կազմած է տեղւոյն Օգնութեան Խաչին։ 1948-ին փոխադրուած է Գահիրէ եւ հոն ալ շարունակած է իր անդամակցութիւնը։ 1965-ին երբ կը հաստատուին Մոնթրէալ կ անդամակցի ՀՕՄ-ին։ Ընկերուհին մահացած է Մայիս 2014-ին։

Սուլթան Թոքաթլեան

Ծնած է Անգարա, Թուրքիա։ 1958-ին կը փոխադրուի Մոնթրէալ եւ ամիջապէս կ անդամակցի նորակազմ ՀՕՄ-ին եւ իր գործՕն մասնակցութիւնը կը բերէ ՀՕՄ-ի աշխատանքներուն։ Մահացած է Նոյեմբեր 2014-ին։

ՄՐՏԻ ԽՕՍՔ

ՄԵՐԱ ՄԱԼԽԱՄԵԱՆ

Մրտանց կը շնորհաւորեմ ՀՕՄ-Ի Գանատայի շրջանը՝ իր 25-ամեայ բեղուն գործունէութեան առիթով։ Իրրեւ հիմնադիր անդամ ՀՕՄ-ի Գանատայի շրջանին, հոգեկան մեծ գոհունակութիւն կը զգամ այս արծաթեայ տարեդարձը տօնելով եւ կը ցանկամ, որ ՀՕՄ-ուիիները յարատեւ աշխոյժ, անձնանուէր ու արժանավայել գործունէութեամբ ծառայեն հայ ժողովուրդին ու անոր կարիքներուն։

Նորանոր յաջողութիւններ 25-ամեայ երիտասարդ մեր շրջանին։

ԱՆՆԱ ՊՈՒԼԿԱՐԵԱՆ

Մենք բախտաւոր սերունդ մըն ենք, որովհետեւ ականատես եղանք բարեսիրական ազգանուէր եւ կանացի կազմակերպութեան մը հարիւրամեայ արդիւնաւէտ գործունէութեան։ Այսօր, հպարտութեամբ կ'արեւի էլքսել, որ Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանը իր տասը մասնաճիւղերով եւ ւաւելի գան 1300 անդամներով, արդէն 25 տարիներէ ի վեր կը գործէ աշխոյժ եւ արժանավայել կերպով՝ ՀՕՄ-ի ճամբով ծառայելու համար իր ազգին եւ այ դ ՀՕՄ-ի հիմնադրութեան առաջին օրերէն սկսեալ։ Կողջունենք ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի հիմնադրութեան 25-ամեակը։

ՀՕՄ-ը այսօ ր ւաւելի գան երբեք լայն եւ պատասխանատու գործունէութեան ծաւալ ունի։ Պարտինք արժեւորել ՀՕՄ-ի ուժականութիւնը հաստատող կոռուաններն ու պէտքերը, կազմակերպութւածութիւնն ու մարդուժի տրամադրելիութիւնը. ինչպէս նաեւ գնահատել իր անդամական շարքերու ներդրումը եւ զինք շրջապատող համակիրներու շրջանակը։

25-ամեայ այս արծաթեայ յոբէլեանին առիթով կը շնորհաւորենք ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանը եւ իր անդամները։ Կը մաղթենք, որ Ան իր առաքելութեան ամբողջական գիտակցութեամբ շարունակէ իր գործը, յարատեւ կամքով, եւ անսահման նուիրումով, որուն այնքան կարիքը ունի Հայ Ժողովուրդը ի սփիւռս աշխարհի։

ՆԱՅԻՐԻ ՇԱՀԻՆԵԱՆ

Մրտանց կը շնորհաւորեմ Գանատայի Շրջանային Վարչութեան Հիմնադրութեան 25-ամեակը։ Պատիւ ունեցած եմ մաս կազմելու Շրջանային Վարչութեան գործունէութեան սկզբնական օրերուն եւ ապա տարիներ վերջ։

Տարուէ տարի կը տեսնենք Գանատայի շրջանի տասը մասնաճիւղերու գործունէութեան յաջողութիւնները՝ հայրենիքի, Արցախի, Զաւախքի եւ Սփիւռքի մէջ։ Անկասկած Գանատայի Շրջանային Վարչութիւնը ճիգ չի խնայեր որ միշտ նեցուկ կանգնի այս բոլորին։ ՀՕՄ-ի մեծ ընտանիքին մաս կը կազմէ Գանատայի շրջանը իր 1,300 անդամներով։ Տարիներ շարունակ առաջնահերթ տեղ կը գրաւէ Գանատայի շրջանը նեցուկ կանգնելով ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան բոլոր ներկայ եւ ապագայ ծրագիրներուն, իր ընկերուիիներուն նիւթական եւ բարոյական ներդրումով։ Վարձքը կատար ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութիւններուն իրենց 25 տարուան աշխատանքին համար։ Ոյժ եւ կորով կը մաղթեմ ապագայ վարչութիւններուն։

ՀՈՒՐԻ ՆԱՃԱՐԵԱՆ

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանը իբրեւ ուժեղ մէկ օղակ ՀՕՄ-ի մեծ ընտանիքին, 25 տարիներ շարունակ արձանագրեց շարունակական վերելք եւ ուռճացում։ Մաղթանքս է, որ այս երթը յարատեւէ նոյնքան եւ ւաւելի մեծ թափով, ծառայելու ազգին ու հայրենիքին։ «Մէր, Նուիրում, Ծառայութիւն»։

ՄԱՐՕ ՖՐՈՒԽԵԱՆ

Գանատայի Հայ Օգնութեան Միութիւնը այն բացառիկ կանացի կազմակերպութիւնն է, որ իր անդամներուն նուիրումով եւ անխոնջ աշխատանքով կրցած է վայելել ժողովուրդին սէրն ու վստահութիւնը։

Թող մեր աշխատանքի ծրագիրները կրկնապատկուին, մեր շարքերը խտանան մասնաւորաբար երիտասարդ ուժերով, որպէսզի ՀՕՄ-ը վճռականութեամբ, հաւատքով եւ նուիրումով նոր ծրագիրներ իրականացնէ Սփիւռքի եւ հայրենիքի մեր ժողովուրդի բարօրութեան համար։
Շնորհաւոր տարեդարձ։
ՀՕՄ-ի Գանատայի շրջանին նորանոր յաջողութիւններ կը մաղթեմ։

ԳԵՂՈՒՉԻ ՊԱՄԹԱՃԵԱՆ

6-7 Յուլիս 1991-ին, կը մասնակցեի ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի անդրանիկ պատգամաւորական ժողովին, որ տեղի կ'ունենար St Catherines, Ontario-ի մէջ։

Եօթը պատգամաւորներ էինք Թորոնթոյի «Ռուբինա» մասնաճիւղէն։

Երբ պատգամաւորական ժողովը սկսաւ, ես անփորձս, զցացի ժողովին լրջութիւնը ու սարսուռ մը անցաւ. եութենէս, սակայն շատ արագ կերպով կարողացայ ըմբռնել եւ հետեւիլ ժողովին, մեծ խանդավառութեամբ մասնակից դարձայ օրակարգին։ Հպարտ զգացի որ մաս կը կազմեմ այս հսկայ ու հզօր ընտանիքին՝ ՀՕՄ-ին։

Ուխտեցի մնալ հաւատարիմ զինուոր եւ մաս կազմել այս սուրբ գործին։

Ժողովի աւարտին, երբ ՀՕՄ-ի Շրջանային վարչութեան ատենապետուհին՝ ընկկի. Վանուսի Իսաջանեւանը, որ նկատած էր իմ խանաղավառութիւնս ժողովի ընթացքին, հարց տուաւ թէ՝ ինչ էր իմ տպաւորութիւնս ամբողջ շաբաթավերջ մը տեւող այս պատգամաւորական ժողովին մասին. պատասխանս յստակ էր «Veni, Vidi, Vici», “Եկայ, տեսայ, յաղթեցի”։ Ուրիշ բառեր չկար նկարագրելու յուզումս, զգացումներս եւ տպաւորութիւններս ժողովի աւարտին։

Շնորհակալութեամբ, երախտագիտութեամբ եւ հպարտութեամբ 25 Յունուար 2015-ին ստացայ ՀՕՄ-ի 35-ամեայ անդամակցութեանս զարդասեղը։

Այսօր երեք սերունդ, ազունական մայրս, եւ եւ անդրանիկ դուստրս՝ Թամարը, ուխտեալ կամաւորներ ենք ՀՕՄ-ին եւ Ամենակալին՝ հրամանով պիտի շարունակենք մեր ներդրումը ունենալ Հայ Օգնութեան Միութեան մէջ։

Այսօր 25-ամեակն է Գանատայի Շրջանին, ողջոյն քեզ մայրական գութ եւ գուրգուրանք տաճող միութիւն, որ 105 տարիներէ ի վեր սէր եւ կարեկցութիւն կը ցուցաբերես քու ժողովուրդիդ։ Վարձքդ կատար, բարի տարեդարձ։

ՎԱՐՄԵՆԻԿ ՄԱՐԳԻՍԵԱՆ

Գանատայի Շրջանի 25-ամեակին առթիւ՝ իմ սրտագին շնորհաւորութիւնները կը փոխանցեմ ներկայ եւ անցեալ բոլոր Շրջանային Վարչութեանց անդամներուն, որոնք իրենց ճիգերը եւ ժամանակը սիրայօժար տրամադրեցին առաջնորդելու եւ յաջողցնելու իրենց վստահուած հսկայական գործը։

Գանատայի Շրջանի բարգաւաճ իրավիճակը, բացայայտ արդիւնքն է վարչութիւններուն անգուգական գործունէութեան եւ որ կը վայելէ բոլորին հիացումս ու յարգանքը։ Կը մաղթեմ առաւել յաջողութիւններ ապագայի նախաձեռնութիւններուն համար։ Բարի երթ սիրելի ՀՕՄ։

ԱՐՈՒՍ ԷԷՐԱՄՃԵԱՆ

Կը շնորհաւորեմ ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի 25-ամեակը։ Մաղթանքս է, որ նոյն թափով շարունակենք մեր՝ հայապահպանման, բարեսիրական, ընկերային եւ Հայ Դատի գործունէութիւնը։

Միջին Արեւելքի տագնապալի իրավիճակը մեր կառոյցը պատասխանատուութիւններու առջեւ կը դնէ այսօր, սակայն, ինչպէս միշտ, այս

պատասխանատուութիւնը պիտի ստանձնենք եւ պիտի կարողանանք մեզի վստահուած գործը յաջողցնել։

ԱՆԻ ՕԶԱՆԵԱՆ

Գանատայի Շրջանային Վարչութեան Հիմնադրութեան 25-ամեակը առիթ է խորհրդածելու ՀՕՄ-ականներու անձնուիրութեան եւ անշահախնդիր գործունէութեան մասին։ Գործունէութիւն մը, որ չսահմանափակուեցաւ միայն Գանատայի շրջանէն ներս, այլ տարածուեցաւ մինչեւ Հայատան, Արցախ, Զաւախք եւ Սփիւռք։

Վարձքը կատար բոլոր այն ՀՕՄ-ուիիներուն, որոնք ոչ միայն տեւալականը ունեցան այլ նախաձեռնարկը եղան Գանատան առանձին շրջանի վերածելու։

Վարձքը կատար նաեւ Շրջանային Վարչութեան մեջ գործող բոլոր անդամներուն, վարչականներուն ու յանձնախումբերու մեջ իրենց ներդրումը բերած անդամներուն, որոնց անաչառ աշխատանքով Գանատայի շրջանը դարձաւ ՀՕՄ-ի ամենէն աշխոյժ միաւորներէն մին։ Թող յաջորդ 25-ամեակները ըլլան նոր յանձնառութիւններու եւ նորանոր նուաճումներու բեղմնաւոր տարիներ։

ՆՈՅԵՄԻ ԵԱՂՃԵԱՆ

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի կազմութեան 25-րդ տարեդարձին առիթով, մաղթանքս է, որ ՀՕՄ-ը միշտ ժսայ իր բարձունքին վրայ, տօնելով բազմաթիւ 25-ամեակներ, ինչպէս նաեւ իր աշխուժութեան եւ յարատեւութեան կամքը փոխանցէ յաջորդ սերունդներուն, անոնց մէջ վառ պահէ պատկանելիութեան ոգին, սատարէ Հայ մշակոյթին եւ ասանդութիւններուն փոխանցման, նեցուկ կանգնի կարօտեալին Սփիւռքի եւ Հայրենիքի մէջ։

Բարի 25-ամեակ։

ԼՈՒՄԻԼ ՓԱԼԱՃԵԱՆ

Կան ամեակներ, որոնք աղբիւր են արդար հպարտանքի ու արժանաւոր յիշատակումի, որոնցմէ մէկն է այսօր մեր անգուգական ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի 25-ամեակը։ Իր բազմերես առաքելութեամբ եւ ազգային նուիրական ծառայութեամբ ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանը դարձաւ թէ՛ գանատահայութեան եւ թէ՛ ողջ հայութեան՝ Լիբանանէն մինչեւ Արցախ, Սուրիայէն մինչեւ Հայաստան նոր մարտահրաւերներու հետապնդման եւ իրագործման անշահախնդրօրէն գործող օրինակելի կազմակերպութիւն։

Ոչ ոք թող դոյզն անգամ կասկածի, որ ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանը խոր ոգեւորութեամբ եւ կազմակերպչական բարձր կարողութեամբ պիտի չհետապնդէ ու պիտի չիրականացնէ իր առաքելութեան ճամբուն վրայ ստեղծուած նոր մարտահրաւերները։ Հայ ժողովուրդը ամենուրեք պարտաւոր է պանծացնելու իր անունը եւ սրտանց շնորհաւորելու իր 25-ամեակը։

ԱՆԱԶԻՏ ԳԱԲՐԷԼԵԱՆ

Կը շնորհաւորեմ Գանատայի ՀՕՄ-ի Շրջանային Վարչութեան 25-ամեակը, բարձր գնահատելով իր բարեսիրական եւ ազգանուէր վաստակը։

Նուիրեալ անդամներուն կը մաղթեմ քաջառողջութիւն եւ կորով՝ շարունակելու այս սքանչելի կազմակերպութեան առաքելութիւնը։

ԶԵՓԻՌ ՍՄԱՏՈՒՐԵԱՆ

ՀՕՄի Գանատայի Շրջանային վարչութեան 25- ամեայ վաստակը շնորհաւորելէ առաջ եւ որպէս ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան նախկին անդամ, պարտք կը զգամ շնորհակալութիւն խօսքս յայտնելու։ Շնորհակալութիւն ընծայուած բոլոր առիթներուն՝ տորվելու, զարգանալու, նուիրուելու եւ վերջապէս հոգեպէս լիանալու։ Այս բոլորը իրականացան շնորհիւ վարչութեանդ ազգանուէր եւ բեղուն ծրագիրներուն։ Այս առթիւ նոր նուաճումներ կը մաղթեմ մեր հզօր միութեան։

ԱՆԻ ԹԱՇԸԵԱՆ

Ահա միասնաբար կը զետեղենք 25 տարիներու մղոնաքարը ու կը թեւակոխենք նոր շրջան մը, որ անտարակոյս պիտի ըլլայ բեղուն ու լի նորանոր յաջողութիւններով եւ բերկրանքով։ Յարգանք մեր հիմնադիրներուն եւ խոհեմ նուիրեալ ընկերուիիներուն, որոնց տեւականին կը պարտինք մեր այսօրուան պանծալի դիրքը զեղուն ազգանուէր ծառայութեամբ։

ՄԱՐԱԼ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի Հիմնադրութեան 25-ամեակի ուրախ առիթով, կու գամ իմ խորին յարգանքը եւ գնահատանքը յայտնել տարիներու ընթացքին Հայ Օգնութեան Միութեան առաքելութեան հաւատացող եւ անոր ծրագիրներու իրականացման համար աշխատող բոլոր անհատներուն, որոնց անսակարկ նուիրումին կը պարտինք ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի բարգաւաճ վիճակը։ ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի իրագործումները բազմաթիւ են թէ՛ Սփիւռքի եւ թէ՛ Հայրենիքի մէջ, ներառեալ Արցախ եւ Զաւախք։

Մաղթանքս է, շարունակելով հանդերձ իր ուղին, ՀՕՄ-ը երիտասարդանայ, արդիական միջոցներ օգտագործէ եւ մասնագիտացած անդամներով խտացնէ իր շարքերը, կարենալ դիմագրաւելու նոր մարտահրաւերներ եւ շարունակելու իր կոչումը, ծառայելով մարդկութեան, որպէս հայկական բարեսիրական կազմակերպութիւն։ Բարի տարեդարձ մեր սիրելի ՀՕՄ-ին։

ԻՐԵՆ ԹԻԼԻՄԻ

Շնորհաւորելով ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանի 25-ամեակը, ցանկանում եմ ոյժ եւ կորով մեր ընկերուիիներին շարունակելու իրենց հայանպաստ աշխատանքը եւ ՀՕՄ-ի առաքելութիւնը։

ՎԱՐՈՒԿ ՊԷՋՃԵԱՆ

Մեծ հպարտութիւն է ինձի Հայ Օգնութեան Միութեան պէս կազմակերպութեան մը պատկանիլը։ Մրտանց կը շնորհաւորեմ Գանատայի շրջանի 25-ամեակը մաղթելով նորանոր վերելքներ յառաջացնելու համար անոր ազօգուտ եւ բարեսիրական աշխատանքը։

JOJO BEDROSSIAN

Having had hands on experience with the Armenian Relief Society of Canadas՝ Executive Board, I know of all the hard work and long hours each member donates, together with all the sacrifices that are made in order to achieve perfection and earn the excellent reputa-tion the organization has acquired. I congratulate the Armenian Relief Society of Canada for this milestone and wish them continued success.

ՅԱՄՄԻԿ ԲԱԲԻՄԵԱՆ

25 տարիներ առաջ արմատ նետած ՀՕՄի Գանատայի Շրջանային Վարչութիւնը, այսօր ծաւալած է իր 10 մասնաճիւղերով եւ ւաւելի քան 1300 անդամներով։ Մրտանց կը շնորհաւորեմ ՀՕՄի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան 25րդ տարեդարձը, մաղթելով որ միշտ շարունակէ յաղթահարել նոր մարտահրաւերներ, հաւատարիմ մնալով իր առաքելութեան եւ «Ժողովուրդիս Հետ Ժողովուրդիս Համար» կարգախօսին։

ՄԻՐՏԷ ՄԻՐՏ

ՄՈՆԹՐԵԱԼ

Սօսէ մասնաճիւղ
Աղճայեան Վարդանոյշ
Ապաճեան Ատրինէ
Ասատուրեան Արմինէ
Արզումանեան Մարգրիտ
Արսլանեան Մարիա
Ափրիկեան Փաօլա
Բալուկեան Էլիզ
Գաբրիէլեան Անահիտ
Գաբրիէլեան Նուշիկ
Գաթարոյեան Սեդա
Գավաֆեան Մարի
Գասապեան Մարգո
Գատեան Լենա
Գատիոտազատեհ Յասմիկ
Գարբուզեան Սիլվա
Գէորգեան Գէորգ
Գրապեան Անի
Զաքարեան Հուրի
Զորայեան Արաքսի
Էհրամճեան Արուս
Թաշճեան Անի
Թաշճեան Նուարդ
Թաշճեան Վերժին
Թիւթիւնճեան Իսկուհի
Թիւֆէնքճի Սրբուհի
Թորոսեան Ռոզին
Թօպի Քրիստին
Ժամկոչեան Յասմիկ
Լալէեան Սեդա
Խաչերեան Սոնա
Խտիկեան Նայիրի
Կարապետեան Արմինէ
Կարապետեան Լինտա
Կիրակոսեան Ֆլորա
Կէօնճեան Նորա
Կէօնճեան Շաքէ
Հաճէթեան Տիանա
Ճուրեան Ազատուհի
Մարգարեան Ալիս
Մարգարեան Լիլի
Մանճիկեան Տիրուկ
Մարութեան Սոնա

Մաժակեան Անի
Նահապետեան Հայկո
Պասմաճեան Անի
Պէգճեան Վարդուկ
Պուլկարեան Աննա
Սահակեան Նէկտար
Սիւմպիլեան Սօսի
Տարագճեան Բժ. Սալբի
Տիմիթեան Անահիտ
Քէօսէյեան Մարալ
Օհանեան Ռիթա

ԹՈՐՈՆԹՕ

Ռուբինա մասնաճիւղ
Ակոբեան Շուշան
Աճէմեան Արմիի
Ապրահամեան Հանրիէթ
Առաքելեան Նայիրի
Աւետիսեան Քրիստին
Բաբիսեան Յասմիկ
Բանիկեան Անժէլ
Գալթակեան Սիւզի
Գանձապետեան Այտա
Գասապեան Ռուբինա
Գոլոյեան Արմենուհի
Գրիգորեան Անի
Զաքարեան Արշո
Զէյթունցեան Հայկուհի
Թագուրեան Տիանա
Թաշճեան Սեդա
Թարգի Բեննա
Թելէմի Իրեն
Թերգեան Լիւսի
Թիթիգեան Սօսի
Թնճուկեան Թագուհի
Թորիկեան Փրլանթ
Թորոյեան Մարիա
Թորմաքճեան Հռիփ
Ժանտու Յասմիկ
Ինճէյեան Բժ. Նատիա
Խաչիկեան Ալիս
Հասըրճեան Անի
Հոթոյեան-Ժօլի Անի
Ճանպազեան Ժիլիէթ

Ղազարեան Ալին
Մանուկեան Սեւան
Մավլեան Լորա
Մխիարթիւնեան Օսիկ
Նախնիքեան Մարի
Նահապետեան-Աստուրեան Արշո
Նաճարեան Հէլէն
Նաճարեան Սիւզան
Նաճարեան Ստեփան
Շահինեան Նայիրի
Շահինեան Քրիստին
Շարույեան Անապէլ
Շէմիլեան Ռիթա
Շիթիլեան Ալիս
Շմառնեան Մարի
Պալիոզեան Ազատուհի
Պալիոզեան Նայիրի
Պասմաճեան Էմմա
Պասթաճեան Գեղուհի
Պետրոսեան Արմիկ
Պէրպէրեան Շուշիկ
Պէքարեան Նորա
Սարգիսեան Սոնա
Սարգիսեան Վարսենիկ
Սաֆարեան Արմիկ
Ստեփանեան Շաքէ
Սեթեան Մարալ
Տարագճեան Մարի
Տէր Գասպար Սօսի
Տէրտէրեան Սօսի
Տէրտէրեան Վիգէն
Տորնա Զեփիւռ
Քէնտիքճեան Տիգրանուհի
Ֆերմանեան Լիւսի

ԼԱԻԱԼ

Շուշի մասնաճիւղ
Ապրազեան Մանան
Գէորգեան Տիգրանուհի
Երեցեան Սարգիս Բժ.
Թերգեան Ծովիկ
Լախոյեան Մարօ
Մանուկեան Հերմինէ
Մանկեան Թագուհի

Պետրոսեան Ժօժօ
Պոյաճեան Էլիզ
Վարվառեան Զուարթ
Քիւփէլեան Անժէլ

ՀԱՄԻԼԹՐՆ

Արեւ մասնաճիւղ
Մանուկեան Նաթալի

ԳԷՄՊԻՐԻՃ

Մեղրի մասնաճիւղ
Փոստաճեան Ազատուհի
Փռլատեան Սիլվա

ՕԹԹԱՌԻԱ

Մեան մասնաճիւղ
Պերպէրեան Հերմինէ

ՈՒՐԻՇԸՐ

Ռուբինա մասնաճիւղ

Էնկէյեան Էլմաստ

ՄԻՍԻՍՈՎԱ

Առագաստ մասնաճիւղ

ՄԷՆԹ ԳԱԹՐԻՆԶ

Արագ մասնաճիւղ

ՎԱՆԳՈՒՎԸՐ

Արագ մասնաճիւղ

Գաթորին Գըրըճեան Սթամպուլեան

Ընկի. Գաթորին Գըրըճեան ծնած է Պէյրութ, Լիբանան, հայրենասէր եւ ազգանուէր ընտանիքի մը մէջ: Մայրը՝ հանգուցեալ ընկի. Ռեպէքա Գըրըճեան երկար տարիներ եղած է Լիբանանի Օգնութեան Խաչի Շրջանային վարչութեան անդամ եւ իր մղումով ընկի. Գաթորին պատանի տարիքէն իսկ կը միանայ Հայ օգնութեան միութեան շարքերուն անդամ դառնալով Պուրճ Համուտի Նոր Մարաշ շրջանի մասնաճիւղին: Ընկի Գաթորին երկար տարիներ սիրայօժար ստանձնած է Լիբանանի Հայ Օգնութեան միութեան Շրջանային վարչութեան անդամներու փոխադրութիւնը իր ինքնաշարժով Լիբանանի մօտիկ եւ հեռաւոր շրջանները, ինչպէս՝ Այնճար, Զահլէ եւ Թրիփոլի: Այս ճամբորդութիւններուն ընթացքին ան մօտէն ծանօթացած է այդ օրերու Շրջանային վարչութեան անդամներուն եւ ԼՕԽ-ի պատասխանատուներու հետ ինչպէս ընկի. Լույա Մասունի, ընկի. Խաթանասեան եւ իրենց քաջալերանքով ու մղումով ընկի. Գաթորին դարձած է գործօն անդամ : Այդ օրերուն բազմաթիւ ընտանիքներ Պուրճ Համուտէն եւ այլ շրջաններէն կը փոխադրուէին Պէյրութի մօտակայ Անթիլիաս արուարձանը եւ Շրջանային վարչութիւնը կարիքը կը զգար նոր մասնաճիւղ մը ստեղծելու այդ շրջանին մէջ: Ընկի. Գաթորին մեծ խանդավառութեամբ կը մասնակցի այդ աշխատանքին եւ մաս կը կազմէ 1963-ի հիմնուած «Նայիրի» մասնաճիւղի առաջին վարչութեան: Լիբանանի քաղաքացիական պատերազմի օրերուն ընկերուհին նաեւ կը նշանակուի պատասխանատու ԼՕԽ-ի դարմանատուններուն եւ մեծ ներդրում կ'ունենայ ընկերային ծառայութեան աշխատանքներուն յատկապէս դեղերու անվճար հայթաթում ապահովելով տեղացի եւ հայ հիւանդներուն: 1966 –ին կամուսնանայ պրն. Շաւարշ Սթամպուլեանին հետ եւ կը բախտատարուին երեք զաւակներով՝ Սեւան Ասպետ եւ Կասիա: 1989 –ին ընտանեօք կը փոխադրուին Մոնթրէալ, ուր ընկի. Սթամպուլեան կ'անդամակցի Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղին եւ կը շարունակէ սատար կանգնիլ ՀՕՄ-ի ազգանուէր գործունէութեան:

Հայաստանի Հանրապետութեան Դեսպանի տիկինը, Մարիա Եգանեան, մեծարեց
ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան 25 ամեակը Օթաուայի Դեսպանատան մէջ

ՕԺԱՆԴԱԿԵՑԷՔ ՀԱՅ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ Մարդասիրական Ֆոնդերուն

ՄԵՐ ՖՈՆԴԵՐԸ

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչության
մայուն ֆոնդերն են՝

Անձեռնմխելի՝

- ՀՕՄ-ի Հիմնադրամ
- Տեր եւ Տիկին Նուպար եւ Անիթա Ճեսուրեան ֆոնտ
- Նայիրի Պողոսեան-Նազարեան ֆոնտ
- Գրիգոր եւ Ռազմուհի Շահինեան ֆոնտ
- Ծովակ Խաչերեան ֆոնտ
- Պողոս եւ Մարի Սահակեան ֆոնտ
- Վարուժան Պաթաճեան ֆոնտ
- Տիգրանուհի Արթինեան ֆոնտ
- Արսէն Օհանեան ֆոնտ
- Արմէնուհի Փիլիկեան ֆոնտ
- Մանսիկ Տալլերեան ֆոնտ

Այս ֆոնդերուն միջոցաւ կ'ամրապնդուին մեր գործունեութեան այլազան ծիրերը:

Շնորհակալութիւն բոլոր նուիրատուներուն:

Մայուն ծրագիրներու ֆոնդեր՝

- ՀՕՄ-Արցախի «Սօսէ» Մանկապարտեզ
- ՀՕՄ-ի Զաւախքի Կրթական եւ Մշակութային ֆոնտ
- ՀՕՄ-ի Որբերու Խնամակալութեան Ծրագիր
- ՀՕՄ-ի Որբերու Ուսման Ծրագիր
- ՀՕՄ-ի Ախուրեանի Մօր ու Մանկան Ծրագիր

ԱՆՈՒԹԵԱՆԻ ՄՕՐ ԵՒ ՄԱՆԿԱՆ ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ ԿԵԴՐՈՆ ՈՒ ԾՆՆՂԱՏՈՒՆ

ՀՕՄ-ի Մօր եւ Մանկան Առողջապահական
Կեդրոնին ու Ծննդատան մէջ տեղի կ'ունենան՝

- ծնունդներ
- կանաչի վիրահատութիւններ
- ձայնային (sonographic) քննութիւններ
- ստինքային (mammographic) քննութիւններ
- ճառագայթային (CT scan) քննութիւններ
- սեզարեան հատումով ծնունդներ

Այս ծառայութիւնները անկարելի կ'ըլլան առանց
ծեր աջակցութեան:

Շարունակեցէ՛ք օժանդակել,
որպէսզի շարունակենք ծառայել:

ՆՈՒԻՐԵՑԷՔ

ARS FOUNDATION

3401 Olivar-Asselin, Montreal, Quebec H4J 1L5

Այս ճգնաժամային օրերուն
օգնութեան ձեռք երկարենք
ՍՈՒՐԻՈՅ մեր հայրենակիցներուն
Ձեր նուիրատուութիւնները
ուղարկեցէ՛ք

ARS FOUNDATION

3401 OLIVAR-ASSELIN, MONTREAL
QUEBEC H4J 1L5

Լրատու» 2015-ի խմբագրական կազմ

Թորոնթօ

Գալթաքեան Սիւզի
Գիլեշեան Ժանէթ
Հէքիմեան Արեքնազ
Մեսրոպեան Զանի
Հասարճեան Զարուկ

Լաւալ

Հատիտեան Ազգանուշ
Յովսէփեան Մարալ
Վարվառեան Զուարթ

Մոնթրէալ

Ասատուրեան Արմինէ
Եաղճեան Նոյեմի
Մանճիկեան Տիրուկ
Քիլէճեան-Աճէմեան Սոնիա
Օհանեան Տանիա
Ֆրունճեան Մարօ

Վարչական ներկայացուցիչներ՝ Բաբիսեան Յասմիկ (Թորոնթօ) եւ Օհանեան Անի (Մոնթրէալ)